

medic@

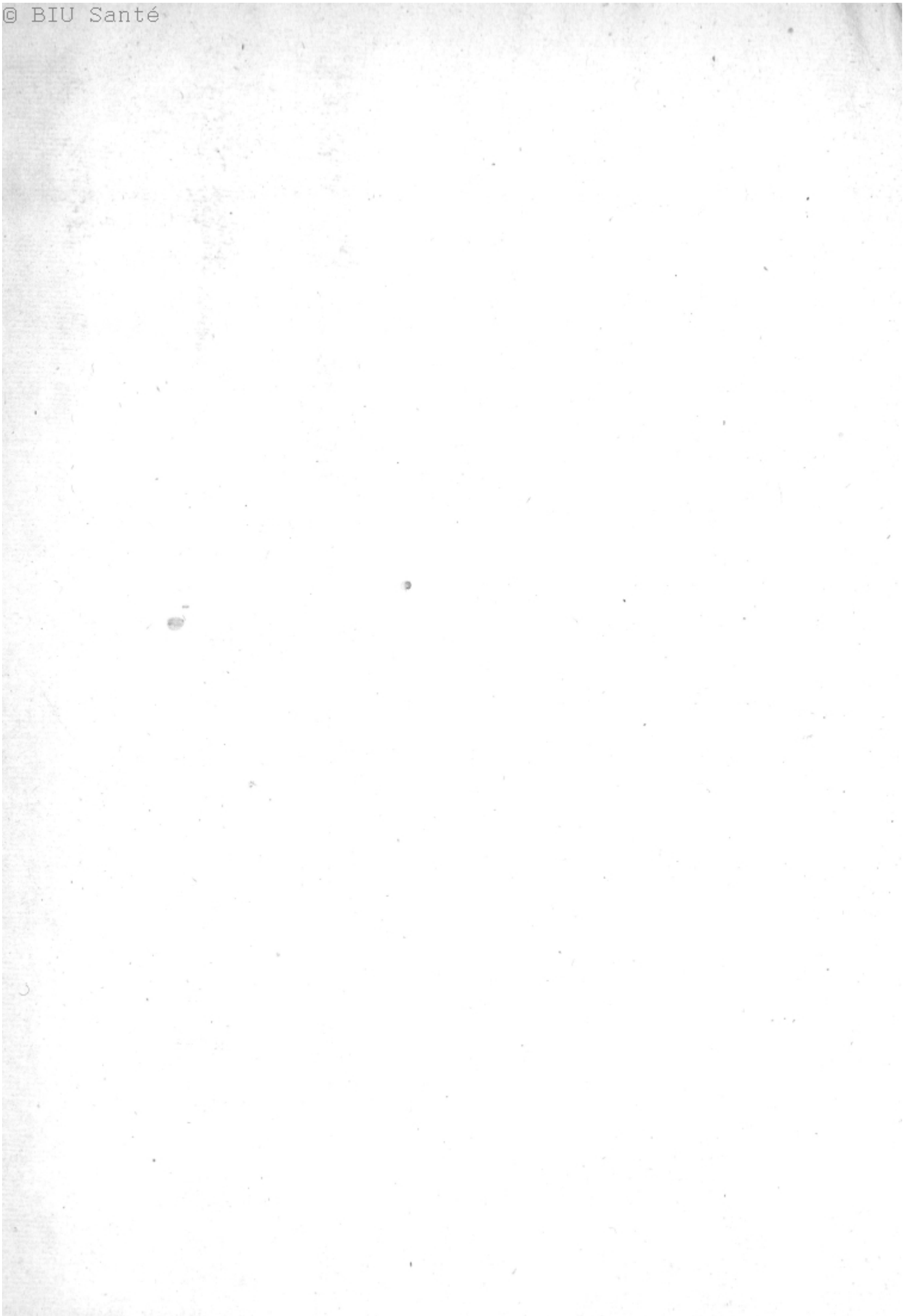
Tarin, Pierre. *Adversaria anatomica, de omnibus corporis humani partium, tum descriptionibus, cum picturis. Adversaria anatomica prima, de omnibus cerebri, nervorum et organorum functionibus animalibus inserventium, descriptionibus et iconismis, autore Petro Tarin,...*

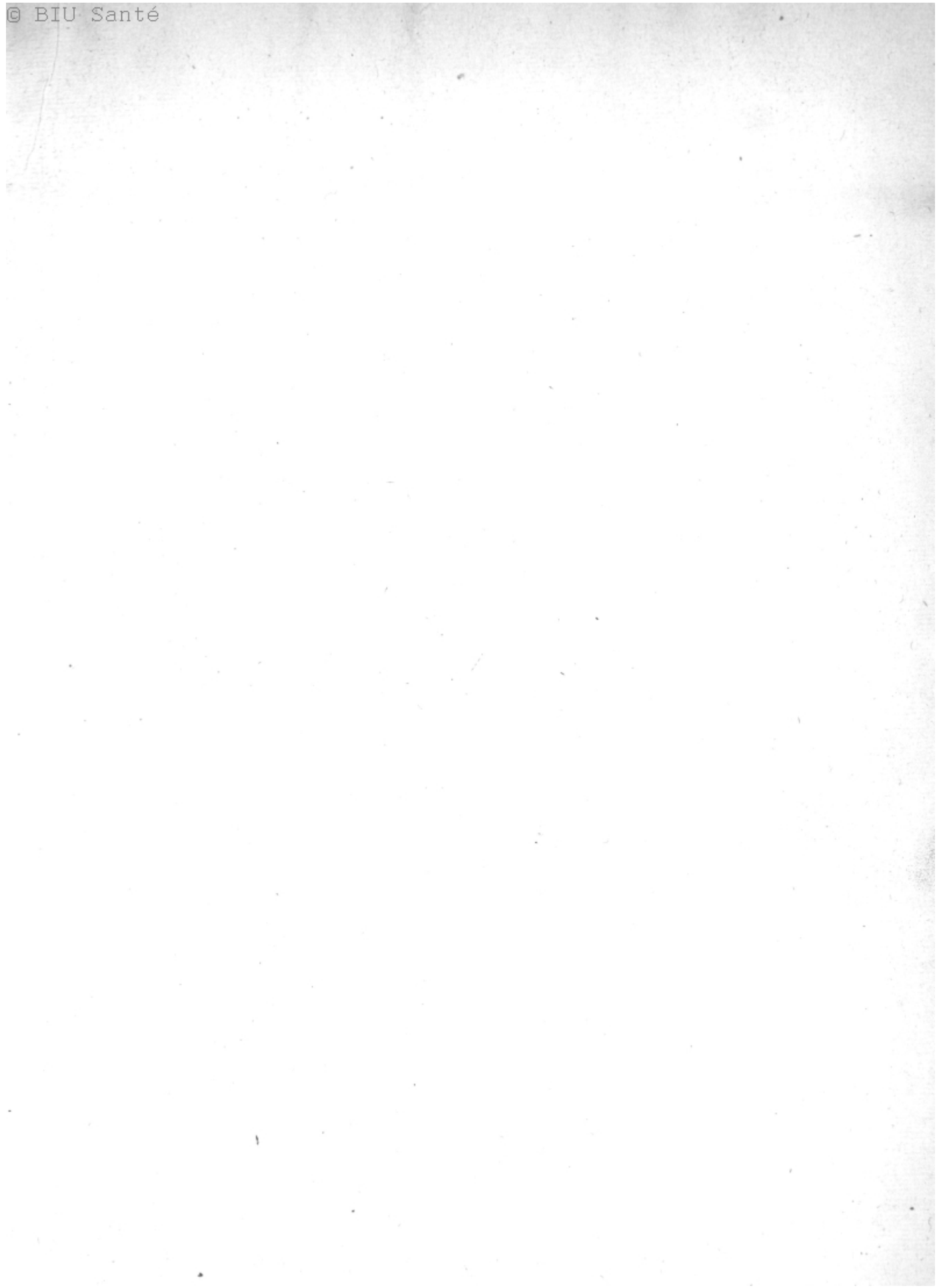
Parisiis : ex Typ. Joannis Francisci Moreau patris, 1750.

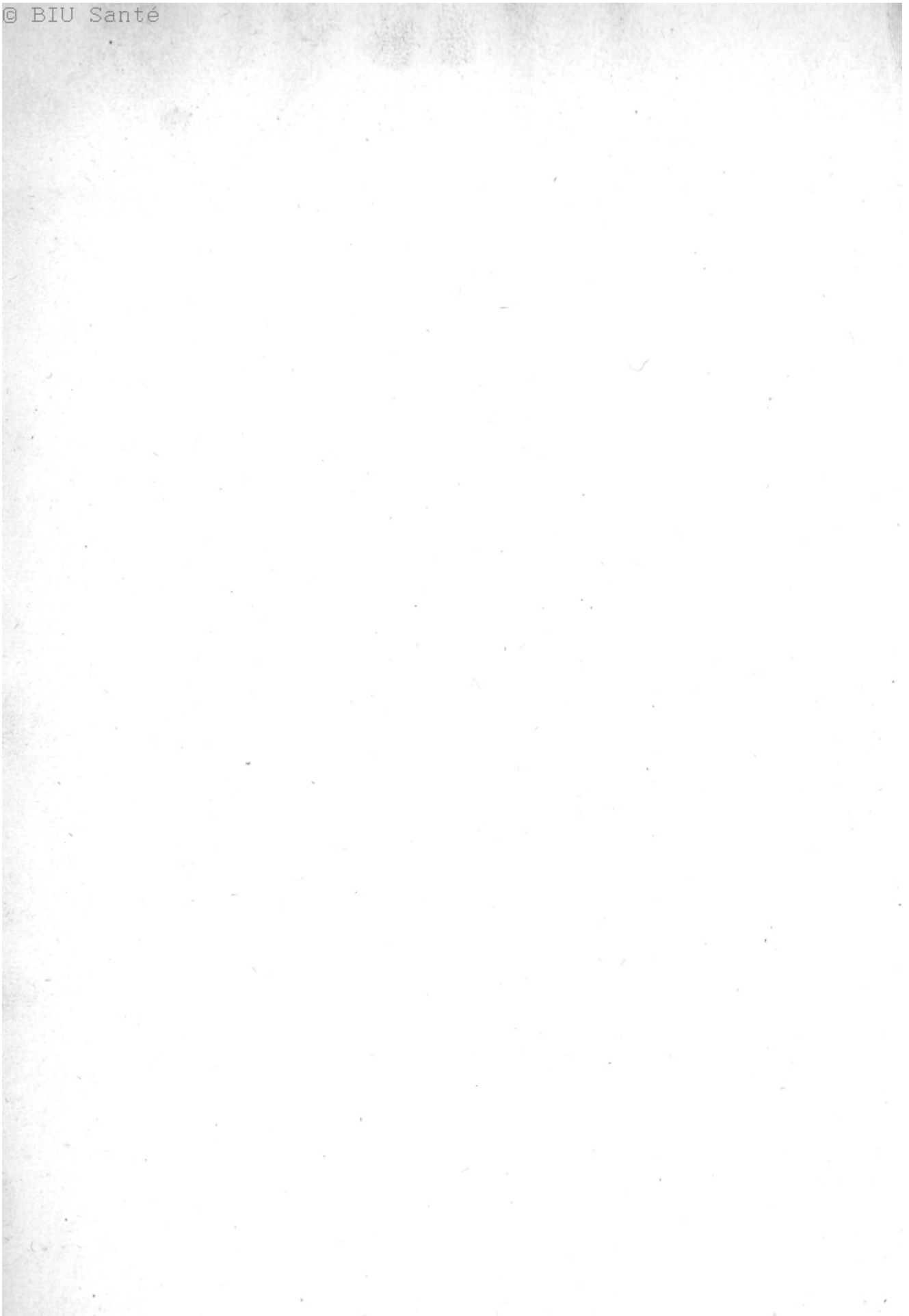


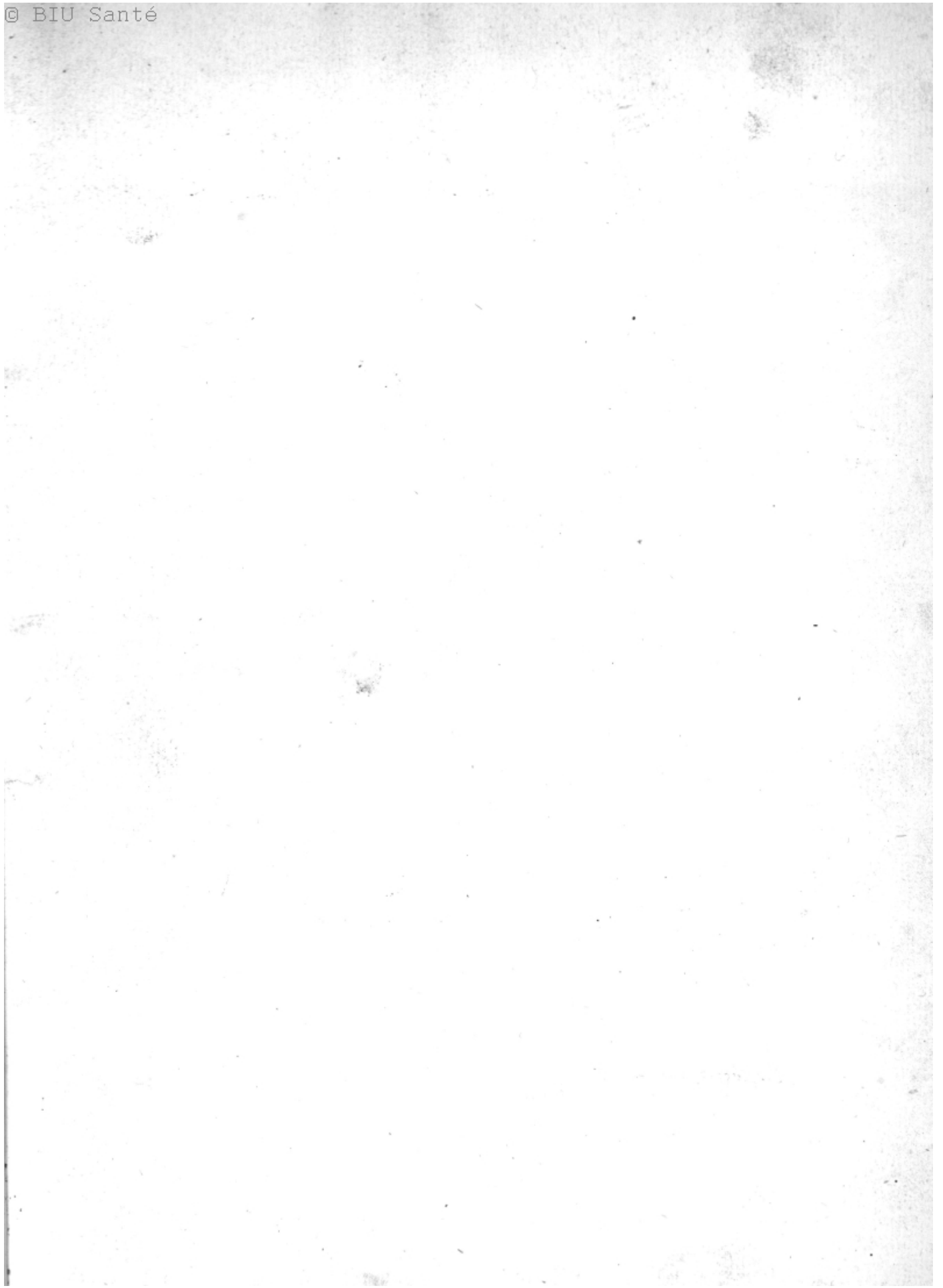










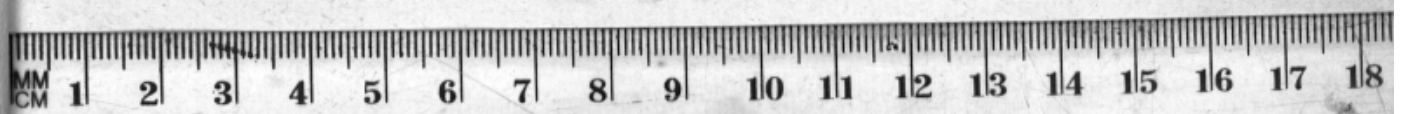


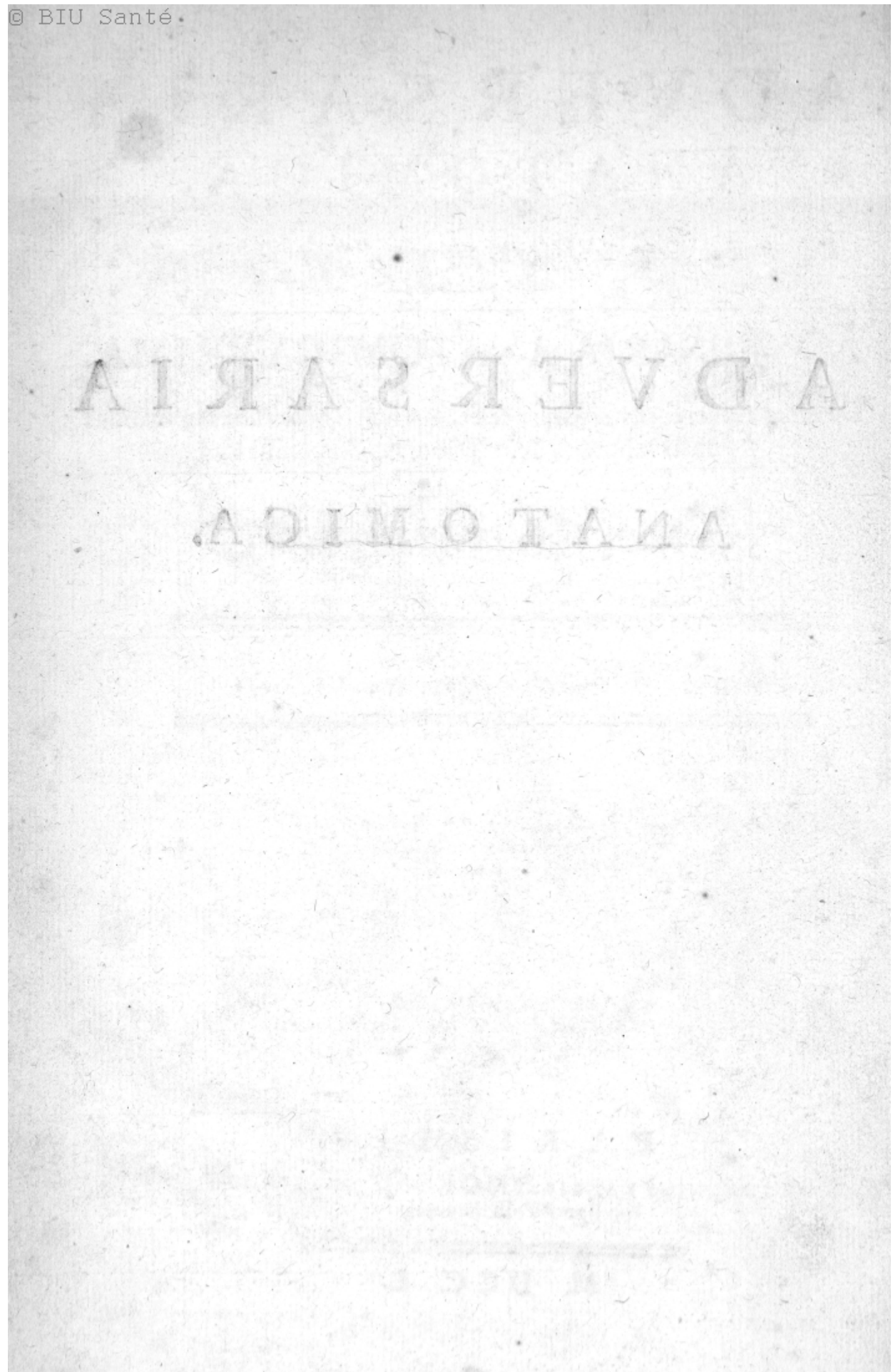
5.004

)

5665

ADVERSARIA
ANATOMICA.





ADVERSARIA ANATOMICA,

*De omnibus Corporis humani partium, tum descriptionibus,
cum picturis,*

ADVERSARIA ANATOMICA PRIMA,

*De omnibus cerebri, nervorum & organorum functionibus animalibus
interventium, descriptionibus & iconismis.*

Autore PETRO TARIN, Medico,

*... si tibi vera videtur,
Dede manus: aut si falsa est, accingere contra. LUCRET.*



P A R I S I I S,

Ex Typis JOANNIS FRANCISCI MOREAU patris, viâ vulgo Galande,
sub signo Velleris aurei.

M. DCC. L.

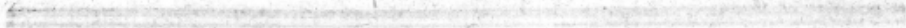
ADVERSARIA ANATOMICA

De omnibus Corporis humani partibus, tum descriptionibus, tum figuris.

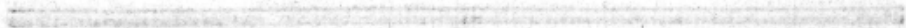
ADVERSARIA ANATOMICA PRIMA.

De omnibus cerebri, nervorum & organorum functionibus animalibus, instrumentum, descriptionibus & iconibus.

Auctore P. TARIN, Medico.



Paris, chez la Citoyenne Lesclapart, Palais National, ci-devant des Arts, ci-devant de la Nation, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la Concorde, ci-devant de la République, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la République, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la République.



P A R I S

chez la Citoyenne Lesclapart, Palais National, ci-devant des Arts, ci-devant de la Nation, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la Concorde, ci-devant de la République, ci-devant de la Liberté, ci-devant de la République.

M. DCC. L.

P R Æ M I U M.

Iatricæ arti facem præferre, soliùs fere Anatomia est. Id, qui nihil assumunt quod phænomenis comprobatum non fuerit, facile concedent.

Quæcumque etenim sit causa primaria motus animalium, anatome præmonstrante certum est, causam illam effectus vitæ, sanitatis & morbi, cum datis instrumentis producere; instrumenta esse effectibus producendis in ratione data; vires esse potentiis movendis proportionatas; canales esse in fluidorum movendorum ratione.

Ast cum natura in partibus sensibilibus, ut in corde, arteriis, venis, &c., omnia mechanico modo disposuerit; notumque sit aliunde, illam nihil tentare sine ratione sufficienti; simplicissimo semper modo agere; entia sine necessitate non multiplicare; minimam actionis quantitatem possibilem impendere; instrumentis simplicioribus, variisque effectibus producendis aptioribus uti; certum numerum, situm, certam magnitudinem, figuram, &c., servare in illorum dispositione: illa ergo instrumenta in ultimis animalium partibus mechanico modo conformasse, concludendum est.

A subtiliori autem hujus mechanices evolutione, à structura partium rite perpensa, vitæ, sanitatis & morbi signa rectius percipi posse, facile intelligent, qui illa signa à quarumcunque partium functionibus unice patefieri, secum animo cogitabunt.

Vanam idcirco in organismi animalis legibus evolvendis insumunt operam, qui absque intimioris animalium fabricæ scrupulosa indagazione, hæc detegere contendunt.

Mirum idcirco non videbitur, quod tam inepta de usu partium garriverit antiquitas, quippe quod ipsam structura partium latuerit.

Nonne & ipsa miraretur, quod lento ita passu recentiores progressi fuerint; quod quandoque tam absurde ratiocinentur; ex quo, qui hanc ipsis structurarum spartam ornare aggressi sunt, sagacissimus MALPIGHI, laboriosissimus RUYSCH, subtilissimus LEEWENHOEK, vias aperuere?

A multiplici fonte illa malorum origo.

Alii etenim, ingeniosi aliunde, qui de usu partium pronuntiare suum esse, minime verofastidiosè disquisitionibus anatomicis operam navare, sedato nimis animo confidentes, aut structuram neglecta, aut à structura singulari ad structuram generaliore citò nimis progredientes, varias commentati sunt nugas.

Alii otiosi, structuras partium sibi potius ad mentem finxere quam indagaverunt.

Alii audaces, invita veluti natura & minerva, invitæ omnibus, inaudita proferre, mira in ignarum vulgus spargere, naturam figmentis deformare, turpiter ausi sunt.

Moras autem præterea facere, in œconomia animali evolvenda, inhábiles videntur structura partium scrutatores. Illorum equidem plerique, scientiis œconomia animali elucidandæ immuniti; indeque ut meri artifices, ne dicam laniones, habendi; ipsi sibi imprimis fidentes, digitorum industria tantummodo freti, & naturam in se ipsam rimari gloriantes, frustra fibras quasdam, fili Ariadnæ instar, prosequuntur, & plicas, vascula, membranulas absque initio & sine detegunt; ii semper, in partium veluti mole & figurâ conquiescunt.

Fortean, inquam, quod requisitis notionibus præditi, plerumque ex aliqua menti præconcepta idea partes rimando, hæc suæ potius menti conforment, quam genuinam illarum structuram detegant.

Nos utrinque difficultatibus premi non refragabimur. Experientia attamen constat, quod Malpighianis oculis plus quam millenis professoribus debeamus.

Quorsum autem ista inventa & invenienda, proclamabunt, qui se potius naturæ magistros quam ministros reputant? Quid bene utilis in iatricen redundavit, ex quo moderni innumeras suis disquisitionibus anatomicis chartas imbuerunt? Quid certius, inquam, de secretionibus scimus, ex quo MALPIGHI, RUYSCH, & alii, glandularum intimiora penetralia aggressi sunt? Quid de motu muscutorum, ex quo LEEWENHOEK, MUYS, suis musculos rimati sunt microscopiis? Quid de sensuum emporio, ex quo WILLIS, VIEUSSENS, RIDLEY, cerebri anfractus lustravere? Quid de

P R Æ M I U M.

auditu, ex quo SCHELAMER, DUVERNEY, VALSAVA, CASSEBOHM, auris labyrinthum adiere? &c.

Quam jam tritum sit & vanum hujus modi ratiocinium, pluribus nunc possemus confirmare. Sed interdum notasse sufficiat, aliud esse usus partium dignoscere, aliud in causas ipsarum motuum primarias inquirere. Licet etenim effectus peculiaris explicatio, à causis primariis unde erui potest, quarumque nulla datur ratio, pendeat; nonne obscuro per obscurum respondemus, cum illius effectus rationem per illas causas exhibemus? Sic dum quæritur de causa primaria respirationis, secretionum, nutritionis, motus cordis, musculorum, &c.; cum effectus illi à causa motrice & servatrice animalium, quæ apud diversos autores sub nomine, aut archæi, aut animæ, aut stimuli, &c., venit, pendeant; hujusque causæ nulla possit dari physica ratio, cum eadem sit ac causa omnia movens & conservans; manifesto patet, quod horum effectuum ratio à nullo alio subjecto fluere potest, cum ad omnia pertineat. Dum è contra de instrumentorum hisce functionibus perficiendis inservientium usum quæritur; perspicuum est, quod quæstionis solutio eo facilior sit, quo notior est instrumentorum structura.

Fatendum equidem, quod usque quo apprime partium quarumcunque structuram teneamus, vix ullius functio rite intelligi poterit: omnes equidem partes ita sunt concatenatæ, mutuumque ita inter se habent commercium, ut vel minima ignota, notioris sibi aliquam relationem ducentis functionem obscuret.

His igitur pensitatis, non inopportunum fore duximus, fontes adire; varias artis anatomicæ partes peragrare; diversas, autorum qui ipsius limites removerunt, partium tum descriptiones tum delineationes, quantum fieri poterit, in unum colligere; eas ad naturam inter se comparare; judicium nostrum interponere; aliqua, si possumus, addere; omnia denique, veritatis tantum studio, si, fidelissime proponere; nos, si moneamur deficientia, illa emendaturos, addituros, ablaturos, profitentes.

Vani & inutiles quibusdam videri poterunt labores nostri: qui vero nos res adhuc à nemine traditas exhibere; de verbo ad verbum, quo magis in genuinis suis fontibus eluscescant, exhibita tradere, perpendent; hi, haud proculdubio, nostros sunt probaturi conatus.

Ut imperfectum apud quosdam haberi poterit opus nostrum; sed ea hominum fors est, ut nihil ex iis perfecti emanet. Dum cæteris in eodem genere perfectius sit, satisfactum erit propositio. Plus in illo opere suscipiendo humanitatis utilitati, quam vanis inde lauris colligendis consulimus. Facient deinde alii meliora.

Laudandi conatus omnium qui rempublicam anatomicam suis ditavere scriptis, quippe qui, aut artis limites removerere, aut ipsius limina illustrare, patefacere, aggressi sunt.

Quod tamen omnium autorum, de singulis quibusque partibus descriptiones non admiserimus, non nobis vitio vertendum, cum omnibus artis metas extendere, non datum fuerit.

Mille volumina & plus de anatomicis conscripta, suscepti nostri difficultatem potius evincunt, quam arguunt immensitatem. Ex his enim omnibus, vix centum ex quibus aliquid novi singulæ parti accesserit, historiæ anatomes litterariæ periti numerarent. Idcirco illa in angustum admodum spatium redigi, in eo coarctari, compingi posse, quis non percipit, si ex densa illa anatomicorum sylva, utilia ab inutilibus segregando, observata à garrulitatibus distinguendo, physiologica ab anatomicis separando, sua cuique tribuendo, partium evolutioni tantum propria colligantur.

Præterquam quod omnia, quantum fieri poterit, de singularum partium structura, usque nunc, sive descriptionibus, sive iconismis nota prostabant; etiam apparebit, quomodo mens humana paulatim ad grandia surgat; gradatim & obliquè, naturæ penetralia subeat; quomodo natura mentis humanæ conatus effugiens, in angustum redacta huic illudens, sese ultro patefacere, potiusquam mentis nostræ laboribus cedere, videatur; quomodo quisque supra majorum suorum, operibus ipsorum suffultus, titulos scandens, pro majori minorive quo donatur ingenii vi & acie, rectius & longius in naturæ viis deambulet, metas appositas transcendat & removeat.

Quem vero ordinem in illo opere perficiendo sequemur, difficillimum esset assignare. De CEREBRO v. g. acturi, scimus, quod ossium illud ambientium historiam præmittere, satius fuisset; dein historiam duræ matris reponere; 3°. de cerebri & cerebelli exterioribus agere; 4°. corpus callosum, medullam oblongatam, spinamque medullarem, tractare; 5°. cavitatibus tum cerebri

P R O Æ M I U M.

cum cerebelli consulere ; 6°. *piam matrem amplexari* ; 7°. *vasa sanguinea substantiam cerebri, cerebelli, medullæ oblongatæ, medullæ spinalis, & nervorum ab istis partibus exeuntium, rimari* ; 8°. *modum quo nervi deambulant & desinunt in partes, considerare* ; 9°. *tandem earum partium administrationem anatomicam subnectere.*

Norunt autem in arte periti, quasdam præparaciones anatomicas quandoque & fortuito bene sedere, quasdam anatomistæ votis minus bene respondere.

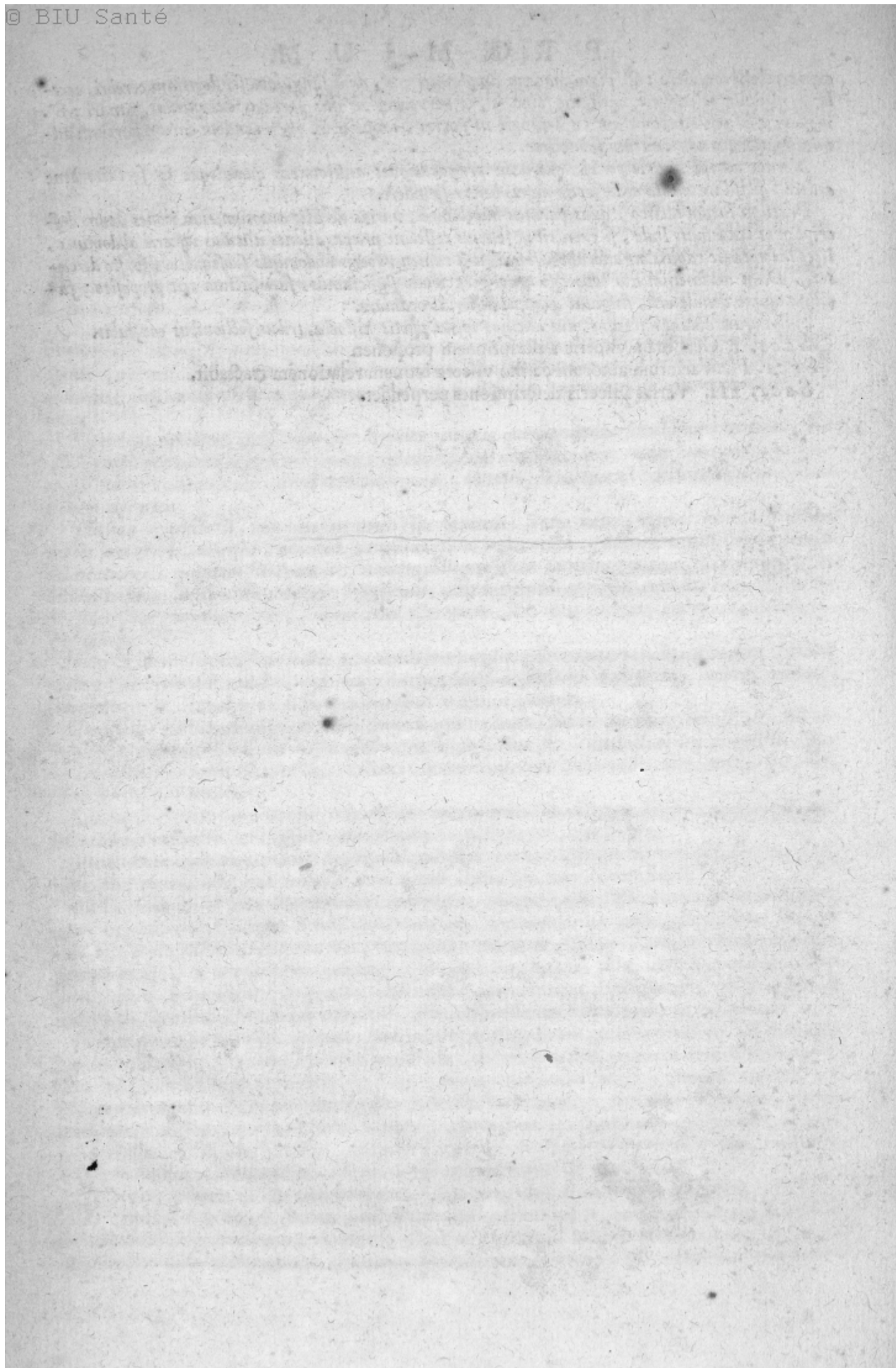
Partium earum idcirco, quas paratas habebimus, varias de illis autorum, tum icones, tum descriptiones trademus. Inde, si evenerit ut felicius cesserint præparaciones alicujus visceris abdominis, licet incepta sit capitis organorum historia, illa tamen visceris abdominis subsequetur, & sic de cæteris. Dum modo enim illo laborioso operi perficiendo sufficiamus, satisfactum erit proposito ; facillimumque deinde erit, singulas quasque historias ordinare.

Singulorum autem viscerum, aut alicujus ipsius partis historia, tribus sectionibus constabit.

SECT. I. Genuinam visceris descriptionem proponet.

SECT. II. Variorum autorum de illo viscere iconum relationem tractabit.

SECT. III. Varias visceris descriptiones perpendet.





HISTORIA CAVITATUM

CEREBRI ET CEREBELLI.

QUAM ardua difficilisque sit cavitatum tum cerebri cum cerebelli descriptio, ex variis Autorum descriptionibus manifestè patebit. Cum enim earum cavitatum amplitudo diversa sit; aliundeque, aliæ partes quibus relationem ducunt, minus dimensione constantes sint; inde fit ut nec earum amplitudo absoluta, nec relativè determinata, vix assignari possit. Assertum confirmant variæ capitum figuræ: quot enim capita, tot adesse varias ipsorum, quoad situm, figuram; magnitudinem, &c., cavitates, jure ac merito asseverare possumus.

Fronti reipsa apertæ, convexum magis, magisque erectum correspondet corpus callosum; fronte verò depressa deprimatur corpus illud; &c. at corpus callosum parietem ventriculorum superiorum cerebri efficere ex *Figura 1^a. TAB. 1^a. & 2^a. 1^a. & 2^a. TAB. 3^a.*, patet. Data ergo corporis callosi positione, partim datur prædictarum cavitatum situs. Illa autem positio ex corporis callosi historia petenda est. Pavimentum verò inferius illarum cavitatum diversimodè figuratur. Quæ in ipsis occurrunt eminentiæ, diversas, in variis subjectis, suscipiunt formas; inde pavimenti illius formæ inconstantia. Sed hæc monuisse sufficiat, ut pateat quàm absurdum sit absolutas alicujus partis dimensiones assignare.

SECT. I.

De genuinâ cavitatum cerebri & cerebelli descriptione.

Facilioris autem descriptionis causa cavitatum cerebri & cerebelli, hæc cavitates in figuris consideremus. ^a

TABULÆ PRIMÆ

EXPLICATIO,

: FIGURA I.

Exibet caput, duabus sectionibus, una ab anterioribus, à superciliis distante sex circiter linearum, posteriora versus; altera ab occipite, versus anteriora, scissum; ita ut angulum plus aut minus obusum, apice superius sito, supra aures, efforment prædictæ sectiones; quo ventriculi superiores cerebri, eorumque sinus posteriores detegantur.

SEQUENTIA utriusque sectioni communia sunt.

A. A. Tegumentorum sectio,

B. C. Offium sectio; B. corticis; C. substantiæ spongiosæ.
D. E. F. G. H. Duræ matris, D. E. F. G. falcis;
D. F. finis longitudinalis, sectio.
J. I. K. L. M. N. O. &c. Cerebri, J. J. substantiæ corticalis, I. I. substantiæ medullaris, punctis rubeis distinctæ, quo à venis sectis sanguis in statu naturali effluens representetur, L. L. marginis anterioris corporis callosi; M. septi lucidi, N. columnæ anterioris fornici, O. partium lateralium marginis posterioris corporis callosi, P. P. forni-

A

HISTORIA CAVITATUM

2
1°. VENTRICULI anteriores & illorum sinus patent ex figura 1a. Tab. 1a., fig. 3a. Tab. 2a., & in figuris Tab. 3a..

- a
cis columnarum posteriorum, sectio.
* extremitas posterior hippocamporum.
Q. Q. R. R. Parietum ventriculorum anteriorum cerebri, R. R. parietum sinuum posteriorum, sectio.

SEQUENTIA sectioni faciem exhibenti
particularia sunt.

- S. S. CORPORA striata venis conspersa.
T. V. Nervorum opticorum THALAMI, plexu choroideo partim cooperiti.
V. V. EMINENTIA thalamorum subrotunda, non semper obvia.
U. U. FRENULA nova, membranæ cornæ oculi ad instar pellucida, truncum venarum in angulo, à corporum striatorum & thalamorum opticorum contactu, efformato situm, ad quem omnes venæ per corpora striata dispersa tendunt, coercentia; à parte anteriori thalamorum opticorum, juxta prædictum angulum, ad posteriora, infra thalamos opticos, usque ad partem anteriorem rimæ sinuum anteriorum ventriculorum cerebri, sese extendentia; à parte tamen thalamorum posteriori & inferiori, infra thalamos istos, in substantiam medullarem, substantiæ thalamos cooperienti simillimam, satis tamen ab ea ductu suo distinctam, desinentia; ramum, quandoque plures furculos eminentiæ subrotundæ, mittere visa sunt.
X. X. RAMUS frenulorum ad eminentias subrotundas.
Z. a. b. c. PLEXUS choroideus in situ naturali, quoad texturam verò obiter representatus. a. Surculi venarum, utrinque tendentes in ramos b. b. venarum ex quarum concursu exurgit c. VENA Galeni.
e. d. EMINENTIA in sinu ventriculorum cerebri posteriori, figuræ variæ, non semper obvia.
d. e. VIA quæ columnæ posteriores fornicis, pedes hippocampi, & supra illas partes plexus choroideus, infra thalamos opticos, sinus posteriores ventriculorum cerebri subeunt.

SEQUENTIA sectioni oppositæ particularia sunt.

- f. g. h. i. j. & c. Corporis callosi facies interior, seu ventriculorum lateraliū cerebri & ipsorum sinuum paries superior.
f. f. Pars corpora striata cooperiens.
g. g. Sinuum posteriorum paries superior.
h. h. VENA juxta parietem illorum ventriculorum extensæ.
i. i. STRIA, ob hujus parietis curvaturam, efformata.
j. j. SEPTUM lucidum.
k. Pars inferior marginis posterioris corporis callosi.
l. Partes fornicis parieti ventriculorum superiori cerebri posterius, septi verò lucidi parti posteriori anterior, contiguae.
m. Columnarum medullarium fornicem efformantium, pars anterior subrotunda, ibique parumper invicem adhærentium.
n. o. Pars illarum columnarum posterior, eundo sese in aciem attenuans, parti inferiori corporis callo-

- si in n. adhærens; in aciem vero parte o. desinens.
P. SPATIUM triangulare isocèle, à margine corporis callosi posteriore & columnis fornicis medullaribus, à se invicem versus marginem illam deviantibus comprehensum, psalterium dictum, striaturis ab anterioribus ad posteriora, inferius verò à dextris ad sinistras & vicissim, intersectum.

FIGURA II.

R Epræsentat partem mediam sectionis (fig. 1a.) faciem exhibentis, plexa choroideo denudatam, aversaque marginis posterioris corporis callosi, & c., sectione O. P., quo detegatur cerebelli pars superior.

- H. Cerebelli pars superior & anterior.
J. COMMISSURA posterior cerebri.
I. GLANDULA pinealis.
K. COLUMNÆ medullares illam thalamis opticis alligantes, commissuræque cerebri posteriori applicantes.
L. NATES.
M. Septi lucidi sectio.
N. N. Columnæ anterioris fornicis sectio.
S. S. CORPORA striata.
T. V. THALAMI optici.
V. EMINENTIA thalamorum subrotundæ.
U. U. FRENULA nova de quibus diximus in fig. 1a.
X. Y. Z. RIMA thalamos separans, quaque in ventriculum tertium itur.
X. VULVA.
Y. ANUS.
Z. RIMA, vulvæ & ano continua, quaque diducta patet ventriculus tertius.

FIGURA III.

E Adem fere ac in præcedenti exhibet, & præterea ventriculum tertium, diductis thalamis T. T.

H. J. I. & c. U., ut in præcedenti figura; nisi quod columnæ K. marginem superiorem interiorem thalamorum opticorum circumdare videantur, & eminentiæ V. V. non delineatæ sint.

- a. b. c. d. e. VENTRICULUS tertius.
a. COMMISSURA anterior cerebri.
b. b. Pars ventriculi infundibulum dicta.
c. c. EMINENTIAE orbiculares à quibus assurgunt columnæ N. N..
d. VIA quæ à tertio ventriculo infra nates, & c., itur ad quartum.
b. d. RIMA infundibulo & huic ductui continua.
e. e. LOCUS quo thalami quandoque adhærent.

FIGURA IV.

E Xibet partem inferiorem ventriculi tertii, medullam oblongatam, & c.

- A. A. Crura cerebri posteriora, à cerebello separata.
B. Partis superioris medullæ spinalis, sectio.
C. C. C. Partes à cerebri loborum tum anteriorum tum mediorum, margine interiore separata.
D. D. Nervorum opticorum sectio.

2^o. VENTRICULUS tertius apparet in Tab. 1^a. fig. 3^a., 1^a. & 2^a. 2^a. Tab., & 1^a. 3^a.

- E. E. PROTUBERANTIA annularis cum fibris suis transversis in medio concurrentibus exhibitā.
 F. F. Pars cerebri subcinerea inter nervos opticos & cerebri circumvolutiones sita.
 G. G. CRURA cerebri anteriora cum fibris suis longitudinalibus ad protuberantiam annularem concurrentia.
 H. H. SPATIUM triangulare inter crura illa & in parte inferiori ventriculi tertii obvium.
 I. I. EMINENTIA orbiculares quarum pars C. C. (fig. 3^a.), in ventriculo tertio apparet.
 K. L. Infundibuli pars posterior.
 L. Tubi infundibuli sectio.
 M. N. NERVI optici.
 M. Illorum nervorum conjunctio.
 N. Pars eorum nervorum crura cerebri circumdans, partemque posteriorem inferiorem thalamorum petens.
 O. FOVEA triangularis infra septi lucidi partem inferiorem obviam.
 P. MARGO anterior corporis callosi.
 Q. Q. Pars inferior hujus marginis fibris suis transversis distincta.
 R. Continuatio fibrarum medullarum, eminentiam, RAPHÉ dictam, in superficie corporis callosi superiore constituentium. Fibrae illae ab invicem secedunt, tuncque relinquunt spatium S. (fig. 5).
 S. CORPORA pyramidalia posteriora.
 T. CORPORA pyramidalia lateralialia, anteriora etiam dicta.
 V. V. CORPORA olivaria inter corpora praedicta,

- sita.
 V. V. RIMULA inter corpora pyramidalia posteriora obviam, superiorique sua parte magis patula.
 X. X. Pars medullae spinalis superior.

FIGURA V.

P. Artem anteriorem figurae 1^a. exhibet. Posteriora versus diducti sunt nervi optici, quod appareat pars infundibuli anterior.

- C. O. P. Q. R. Ut in praecedenti figura.
 R. S. RIMULA inter fibras medullares ab invicem diductas, RAPHÉ constituentes, obviam.
 D. M. N. NERVI optici.
 D. Illorum nervorum sectio.
 M. Illorum adunatio.
 N. Eorum pars posterior.
 V. V. Pars infundibuli anterior, sua peculiari substantia circumscripta.
 X. Pars pellucida, tum ob parietum tenuitatem, cum ob alias partes caeteris hujus parietis partibus oppositas.

FIGURA VI.

P. Artes quasdam, ut in sectione opposita figurae 1^a. exhibitas, in magnitudine naturali repraesentat.

- P. f. g. h. i. j. l. m. n. o. Ut in sectione opposita figurae 1^a., nisi quod columna l. m. n. sicut & septum lucidum j. j., in situ naturali appareant.

TABULAE SECUNDAE

EXPLICATIO.

FIGURA I.

Sectionem capitis verticalem, ab anterioribus ad posteriora, repraesentat.

- A. A. Tegumentorum sectio.
 B. C. D. & C. O. Ossium, B. ossium palatum efformantium, 1. futurae os palati cum osse maxillari connectentis, C. ossium nasi, 2. futurae ossa nasi cum coronali & ethmoideo connectentis, D. laminae ossae horizontalis ethmoidis, 3. apophysis ethmoidis, 4. futurae os basilare ethmoideo jungentis, E. F. ossis frontis, E. sinus frontalis dextri aperti, F. futurae ossis frontis illud cum bregmatis ossibus connectentis, G. H. futurae ossa bregmatis cum occipitis osse connectentis, I. I. ossis occipitis, J. J. vertebrae primae, K. apophysis odontoidis secundae vertebrae, L. apophysis cunei-formis ossis occipitis, M. N. O. sphaenoidis, M. partis sphaenoidis cum osse occipitis conjunctae, N. partis sphaenoidis fossam pituitariam constituentis, O. sinus sphaenoidaei dextri aperti, sectio.
 P. P. Membranae pituitariae nares & faucium superiora vestientis, sectio.
 Q. Q. Membranae palatum vestientis sectio.

- R. Veli penduli palati sectio.
 S. Carnium sectio.
 T. Sectio alarum nasi.
 U. V. W. X. Y. a. b. c. Narium interiora, membrana pituitaria picta cum glandularum suarum orificiis vestita, dextrorsum & obiter exhibitā.
 U. U. Alarum nasi facies interior.
 V. O. Os turbinatum inferius.
 W. X. Y. Facies interior portiois lateralis ethmoidis, cujus pars W. Os turbinatum superius constituit, & quandoque posterius in X. X. trifida, sed frequentius bifida est.
 Y. SPATIUM quo in sinus ethmoideos itur.
 a. SPATIUM non semper obvium.
 b. INTERVALLUM inter os turbinatum superius & os turbinatum inferius, quo in sinus maxillares & frontales itur.
 c. Tubae Eustachianae ORIFICIUM.
 d. e. f. Durae meningis, e. illius membranae portiois cerebellum à cerebello separantis, f. sinuum lateralem, sectio.
 g. h. i. j. Corporis callosi, ventriculi medii parietum, substantiae oblongatae, &c., sectio.

A ij

HISTORIA CAVITATUM

4

3°. VENTRICULUS quartus exhibetur in Tab. 2°. fig. 1^a. & 2^a., & in fig. 1^a. Tab. 3°. 7

- g. g. Corporis callosi, h. commissuræ anterioris cerebri, i. commissuræ posterioris cerebri, j. nervorum opticorum adunationis, sectio.
 k. v. l. Parietum ventriculi tertii, l. l. infundibuli, *. columnæ pituitariæ, sectio.
 m. m. n. o. Ductus à tertio in quartum ventriculum aperti sectio.
 n. NATES.
 o. TESTES.
 p. GLANDULA pinealis cum COLUMNÆ sua medullari dextra.
 q. PLEXUS choroïdeus.
 r. r. COLUMNÆ medullaris dextræ, fornicem constituens.
 f. Portio columnæ medullaris sinistrae.
 z. CORPUS orbiculare dextram, à quo exurgit columna r. r.
 u. GLANDULA pituitaria.
 v. Parietum foveæ inter corpora orbicularia & protuberantiam annularem interjacentis, sectio.
 w. x. Parietum ventriculi quarti sectio.
 x. Valvulæ VIEUSSENSI sectio.
 y. Cerebelli bifida sectio, ob variam substantiæ medullaris & cineræ dispositionem, ARBOR vitæ dicta.
 z. Cerebelli partes in prædicta sectione intactæ.
 a. PLEXUS choroïdeus quarti ventriculi.
 b. Portio dextra ventriculi quarti.
 c. d. Substantiæ oblongatæ sectio.
 e. Protuberantiæ annularis, diversis filamentis interfectæ, sectio.
 d. CORPUS pyramidale anterius dextrum.
 e. Medullæ spinalis sectio.
 f. ARTERIA basilaris.
 g. Illius arteriæ diversi furculi, intervalla inter infundibulum, corpora olivaria & protuberantiam annularem relicta, irrigantes.
 h. h. Hemisphærii dextri cerebri facies interior.
 i. i. VASA arteriosa per faciem illam ambulantia, obiter expressa.

FIGURA II.

Exhibet cerebellum & substantiam medullarem à cranio avulsam, & ita sectam, ut paries anterior ventriculi quarti appareat.

- k. m. t. v. w. c. d. e. Ut in figura præcedenti.
 f. f. Glandulæ pinealis frena in K. K. fig. 2°. & 3°. Tab. 1°. , exhibita.
 g. COMMISSURA posterior in j. fig. 2°. & 3°. Tab. 1°. , representata.
 g. h. i. Paries posterior ductus à tertio in quartum ventriculum aperti.
 i. COLUMNÆ medullaris à qua nervorum par quartum procedit.
 k. l. Paries ventriculi quarti posterior.
 l. VALVULÆ Vieussensi diversis filamentis medullaribus interfecta.
 m. Ventriculi quarti paries anterior.
 n. n. VALVULÆ semi-circulares, inferiores & posteriores, quarti ventriculi.
 o. o. FOVEA inter prædictas valvulas & parietem

- quarti ventriculi posteriorem obvia.
 p. Portio septimi nervorum paris è quarto ventriculo exeuntis.
 q. r. s. t. Facies inferior & anterior cerebri & cerebelli.
 q. Extremitas inferior vermis cerebelli, variis plicis quandoque distinctissimis conflata.
 r. TUBERCULA lateralia, anteriora, inferiora, cerebelli.
 s. Partes cerebelli inferiores ab invicem distinctæ, inter quas duræ meningis falx inferior intercedit.
 t. Quarti ventriculi PLEXUS choroïdeus, jam in a. fig. 1°. exhibitus.

FIGURA III.

Demonstrat caput ita sectum ut appareant cerebri finus anteriores & pedes hippocampi.

- A. A. Tegumentorum sectio.
 B. C. D. E. *. Offium, C. sinuum frontalem, D. septi ossis sinuum illorum, E. spinæ ossis frontis *. apophysis ethmoidis, sectio.
 F. FORAMINA olfactoria.
 G. G. FOSSÆ basis cerebri anteriores, dura matre vestitæ.
 H. H. FORAMINA optica.
 I. I. NERVI optici per illa foramina ad oculum migrantia.
 J. Nervorum illorum adunatio.
 K. NERVI illi à posterioribus ad anteriora concurrentes.
 z. Carotidum internarum sectio.
 L. L. Duræ meningis sectio.
 M. M. Substantiæ corticalis cerebri sectio.
 N. N. Substantiæ medullaris cerebri sectio.
 O. P. Sinuum ventriculorum cerebri, O. sinuum anteriorum, P. posteriorum, sectio.
 Q. Thalamorum opticorum substantia medullari illos cooperienti cinctorum, sectio.
 R. Pars & infundibuli ima.
 S. ORIFICIUM anterius ductus à tertio in quartum ventriculum aperti.
 T. COMMISSURA posterior cerebri.
 U. NATES.
 h. i. k. l. m. n. o. p. Ut in sectione opposita fig. 1°. Tab. 1°. , nisi quod corpus callosum à partibus anterioribus & lateralibus sibi continuis separatum, cum posterioribus verò continuum, ab anterioribus ad posteriora inversum, exhibeatur, ut appareat
 V. W. PEDES hippocamporum non esse nec corporis callosi, nec ipsius marginis posterioris prolongationem.
 V. Pedum hippocamporum extremitas posterior, margini posteriori corporis callosi affinis.
 W. Extremitas anterior striaturis donata, contermina
 X. X. APOPHYSIUM clinoidæorum posteriorum sellæ equinæ.
 Y. Y. FILAMENTA medullaria, obliqua ab anterioribus ad exteriora & à posterioribus ad anteriora, adunata, & pedes hippocamporum obducuntia.

CEREBRI ET CERBELLI.

5

- Z.** Z. Columnarum medullarium fornicem constituentium, pyramidalis prolongatio, marginem hippocamporum anteriorem prætexens.
- a. b.** PLEXUS *choroideus*. a. Pars hujus plexus ab anterioribus ad posteriora inversa, & in Z. Z. sectionis fig. 1^a. Tab. 1^a. exhibita. b. b. Pars hujus plexus hippocampus vestiens, in situ naturali picta.
- c. c.** Pars lateralis externa sinuum anteriorum ventriculorum anteriorum.
- d. e. R.** Ut in sectione fig. 1^a. Tab. 1^a., sed obiter.
- f. f.** Margo interior & inferior lobi medii cerebri.
- g. g.** RIMA inter marginem prædictam & medullam oblongatam obvia, qua vasa sanguinea plexum choroideum, &c., petunt.

FIGURA IV.

Exhibet pedes hippocampus adulti, in magnitudine naturali, à partibus aliis separatos, quo magis patefcatur eorum forma.

- V. W. Y. Z. c. c. e. f. k.** Ut in superiori figura.
- g. g.** EMINENTIA *subrotunda* major, cineracea,

aliis h. h. (fig. 5.) inter prolongationem Z. Z. & marginem f. jacentibus, continua.

FIGURA V.

Demonstrat prolongationem Z. & eminentiam W. hippocamporum, ab anterioribus ad exteriora inversas, quo appareant

- f. f. g.** Ut in superiori figura.
- h. h.** EMINENTIA *subrotunda* de quibus diximus in præcedenti figura.

FIGURA VI.

Representat sectionem horizontalem hippocamporum, juxta modo dictas eminentias, quo substantia cinerea, ex qua potissimum constantur, appareat.

- c. f.** Ut in fig. 4^a.
- h. h. i. i.** Hippocamporum, i. i. substantiæ medullaris hippocampus vestientis, sectio.

TABULÆ TERTIÆ

EXPLANATIO.

FIGURA I.

Indicat sectionem capitis verticalem à sinistris ad dexteris, juxta aurium partem anteriorem.

Utrique sectioni SEQUENTIA communia sunt.

- A. A.** Tegumentorum & carniū sectio.
- B. C. D.** Ossium, C. zigomatis juxta ipsius radicem posteriorem, D. ossis sphenoidis, sectio.
- F.** Canalis carotidis internæ, juxta fellam equinam, sectio.
- G.** Arteriæ carotidis internæ sectio.
- I. K. L.** Duræ meningis, K. L. falcis, L. sinus longitudinalis, sectio.
- M. N. O. P. Q. R. S.** Cerebri, M. N. O. substantiæ corticalis, M. M. fissuræ duo cerebri hemisphæria distinguuntis, O. O. scissuræ magnæ SYLVII, P. substantiæ medullaris, Q. corporis callosi, R. corporum striatorum, sectio, quæ substantia illorum subalba & intermedia apparet.
- S.** Septi lucidi sectio, quæ duæ laminæ ex quibus conflatur, distinguuntur.
- T.** Ventriculorum anteriorum sectio.
- U.** Corporum striatorum superficies in illis ventriculis. Vid. TAB. I. fig. 1. 2. 3.
- V.** Extremitatis anterioris sinus anterioris ventriculorum anteriorum sectio.

SEQUENTIA sectioni cum auribus communia sunt.

- E.** PROCESSUS *clinoidei* posteriores.
- W.** Extremitas anterior hippocamporum. Vid. TAB.

II. fig. 3. W.

- X. Y. Z.** NERVI optici, Y. eorum COALITUS Z. illorum sectio.
- &** Pars parietis anterioris infundibuli, nervorum opticorum coalitui posteriori adhærentis. Vid. TAB. I. fig. 5. X.

Sectioni oppositæ SEQUENTIA particularia sunt.

- a.** GLANDULA *pituitaria*.
- H. H.** Membranarum illam circumdantium, sinuumque cavernosorum sectio.
- b.** Facies inferior & media cerebri, corporum striatorum mediæ parti ferè correspondens, & parumper erecta, quo detegerentur
- c. c.** Nervorum opticorum sectio, sectioni Z. correspondens,
- d. d.** Olfactorum origo.
- e.** Sinus anterioris ventriculorum anteriorum extremitas anterior, extremitatem T. hippocamporum recipiens.

FIGURA II.

Demonstrat sectionem capitis verticalem à sinistris ad dexteris, juxta aurium partem posteriorem, & cerebellum ita sectum, ut detegatur ventriculus quartus.

SEQUENTIA utrique sectioni communia sunt.

- A. A.** Tegumentorum & carniū sectio.

- B. C. D. Offium, C. futuræ sagittalis, D. foraminis occipitalis, sectio.
 E. F. G. H. I. Duræ meningis, F. G. falcis, G. sinus longitudinalis, H. I. tentorii, I. sinuum laterali-um, sectio.
 J. K. L. Cerebri, J. substantiæ corticalis, K. substantiæ medullaris, sectio.
 L. Sinuum ventriculorum anteriorum cerebri in spatio triangulari utriusque communi, sectio.
 *. Sinuum posteriorum orificium.
 M. N. O. Cerebelli, M. substantiæ corticalis, N. substantiæ medullaris, O. parietum ventriculi quarti, sectio.
 P. Partes cerebelli laterales inferiores, parva duræ meninginis falce, separatæ.

Sectioni cum auribus SEQUENTIA particularia sunt.

- Q. Hippocamporum margo posterior.
 R. Plexus choroidei hippocampus vestientis pars posterior.
 S. Corporis callosi margo posterior.
 T. NATES, U. TESTES, V. GLANDULA pinealis, in situ naturali.
 W. Medullaris COLUMNA unde prodit X. quarti nervorum paris ORIGO.
 Y. Valvulæ magnæ cerebri facies posterior, cujus

- anterior adest in l. (fig. 21. TAB. II.).
 a. b. c. d. e. f. g. Ventriculi quarti aperti paries anterior. a. pars inferior ductus à valvula magna & processibus cerebelli medullaribus efformatus. b. c. RIMULA parietem illum dividens. d. d. d. d. quatuor FOVEOLÆ novæ. e. f. portio septimi nervorum paris è quarto ventriculo exeuntis. e. ipse è quarto ventriculo egressus in angulo à concursu partis inferioris anterioris cerebelli & posterioris medullæ oblongatæ efformato. g. c. CALAMUS scriptorius cujus margines g. g. quandoque crenatæ sunt.
 h. Medullæ spinalis sectio.

Sectioni oppositæ SEQUENTIA particularia sunt.

- i. Spatium triangulare, è concursu partis inferioris posterioris & anterioris falcis cum media & anteriore tentorii exurgens.
 j. Extremitas superior vermis, valvulæ Y. superposita.
 k. Extremitas inferior vermis, parieti a. b. c. d. e. f. opposita.
 l. l. Partes cerebelli laterales internæ, his extremitatibus correspondentes.
 m. Pars ventriculi quarti posterior. Vid. TAB. II. fig. 2. l. o. o.

His, pro fundamento dicendorum positis, illarum cavitatum descriptionem aggrediamur: VENTRICULOS quatuor cum antiquis (Herophil. Galen. &c.) admittimus, sunt nempe duo VENTRICULI anteriores, VENTRICULUS tertius, quartus, & præterea varia in his ventriculis notata loca, ut SINUS tum anteriores tum posteriores ventriculorum anteriorum, PSALTERIUM, SPATIUM à columnis fornicem constituentibus, ventriculorum anteriorum lateribus externis, septo lucido, utrinque interceptum, VULVA, ANUS, INFUNDIBULUM, DUCTUS à 3^o. in 4^{um}. ventriculum, CALAMUS scriptorius.

1^o. VENTRICULI anteriores, in medio cerebro strictè dicto, in ipsius substantia medullari, intra ipsius lobos medios, præcipuè siti; multo minus anteriori sede à fronte; quam maximè posteriori ab occipitio, remoti; ab anterioribus ad posteriora, infra totum corpus callosum, supra corpora friata, thalamos opticos, glandulam pinealem & nates, extensi; ad latera verò paulò profundius in illorum loborum substantia medullari, corpori calloso continua, excavati; antè & postè obtusi & rotundi (Vesal.); variis donantur sinibus.

Pars autem anterior corporis callosi, ita circa partem anteriorem corporum friatorum; præsertim anteriora basis ventriculorum occupantium, & septum lucidum inter illa corpora situm, circumvoluta est, ut paries ventriculorum superior, ab utraque parte, antè operculum friaturis donatum, ovatum ad instar horum corporum, efformet. Postè paries ille plus aut minus dilatatur, ita tamen ut in subjectis quorum caput oblongum, & ad latera compressum, pars lateralis externa ventriculi anterioris dextri, eidem parti ventriculi anterioris sinistri, vix parallela videatur. In diversis cadaveribus latera illa, plus aut minus, postè divergentia vidimus.

2^o. Columnæ medullares, parti posteriori septi lucidi, inferiori corporis callosi, adherentes, (psalteriumque efficientes Galen.), ita disponuntur, ut SPATIUM triangulare isocèle ab iis & parte inferiore marginis posterioris corporis callosi, ipsius basim constituite, interceptum, apice suo parti mediæ ventriculorum correspondens, basi verò sua prædictorum ventriculorum posteriora determinans, variis striis ab apice ad basim (Senac), sensibi-

horibus verò ab uno basis angulo ad alterum, donatum, fit distinctum ab areis, à prædictis columnis, septo lucido & ventriculorum lateribus, utrinque interceptis. Sed plura de fornice alibi dicemus.

3°. Prædictæ cavitates suos habent sinus. Namque ad latera marginis posterioris corporis callosi, ventriculorum anteriorum parietes ad invicem parumper approximantur, & quasi in cerebri lobos posteriores continuantur (*Eustachi*, *Barthol.*), ab exterioribus ad interiora arcuati; sicque in istis lobis excavantur *SINUS posteriores*, fermè horizontaliter siti, parumper tamen in plano inclinato extensi (*A Bergen.*), à posterioribus ad anteriora sursum obliqui, conici (*Eustach.*), apice obtuso posteriori posito, basi verò anteriori hiante, vix in adultis digiti minimi capaces, in juvenioribus verò longè minores, plus minusve in utrisque extensi, aliquando vix sensibiles (*Barthol.*), aliquoties plus sinistrorsum aut dextrorsum exculpti (*Eustach.*), fere semper in omnibus subjectis sic dispositi, ut utriusque sinus latus interior emineat (*Haller*) (ut alibi dicemus), quandoque oppositis parietibus cavitatis adhæreat; dum è contra latus exterior, concavus, & veluti ad instar eminentiarum lateris oppositi insculptus, quam minimum, inter dictas eminentias, intervallum relinquere videtur.

Dantur præterea *SINUS anteriores*, in cerebri lobis mediis effossi (*Varol.*), ab *angularique SPATIO* (*Eustach.*) ipsis, & ventriculis anterioribus, & sinibus modo dictis, communi; juxta latera marginis posterioris corporis callosi sito, versus posteriori lateraliter descendentes (*Carpi*), deorsum sensim in cerebri substantiam versus priora paulatim cornu in modum arcuati (*Vesal.*), descendendo anteriori (*A Bergen*), infra ventriculos ipsos extensi (*Aranti.*), magis tamen ad latera excavati (*Winslow*), ab anterioribus ad exteriora, & dein ab exterioribus ad interiora arcuati (*Winslow*), thalamorum opticorum basi inferius circumscripti, eundo dilatati (*Duvernoi*), latera posteriora sellæ equinæ fermè pertingunt (qua maximi soperalium arteriarum rami in cerebrum feruntur *Vesal.*), ab eaque, substantiâ cerebri admodum tenui, parietes ipsorum ibi efformante, tantum separantur.

Parietes autem superior & lateralis externus illorum sinuum sic conformatur, ut ad exemplar hippocamporum (alibi dicendorum) parietem illorum sinuum inferiorem constituentium, excavati sinus, à posterioribus ad interiora eundo, inter hippocampus & prædictos parietes quam minimum, in statu naturali, habeant intervallum.

Quin imo pars anterior & crassior hippocamporum ita cooperitur, & prædictis parietibus circumdatur, ut ad instar partis corporum striatorum in anterioribus ventriculorum lateraliū degentis, in parte anteriori istorum sinuum jaceat, quandoq; parietibus ipsis adhæreat.

At versus marginem inferiorem hippocamporum, inter partem inferiorem thalamorum opticorum & marginem inferiorem loborum mediorum cerebri, adest *RIMA* quâ vasa sanguinea à media parte basis cerebri, in prædictos sinus erumpunt. Datur etiam inter marginem inferiorem partis posterioris corporis callosi, glandulam pinealem & nates, *INTERVALLUM* quo vasa ejusdem generis ventriculos anteriores subeunt.

4°. *VENTRICULUS tertius*, infra psalterium excavatus, ab eoq; plexu choroïdeo separatus, infra thalamos opticos situs, nullum fermè occupat spatium (*Massa*); parietes enim istorum thalamorum in cadaveribus ita sunt contigui (*Massa*), ut superius illorum separationem indicet *RIMULA longitudinalis*, anteriori parumper patula circa anticam ventriculorum anteriorum cerebri regionem, subtus fornitem recondita, & juxta radices illius excavata (*Vieussens*), ubi illam *vulvam* denominant (*Columb.*); posteriori vero magis, *anum* sic dictum (*Piccholom.*) efformet, tertiumque apud quosdam (*Ridley*) constituat ventriculum. Quin imo prædicti parietes superius & in media sui parte contigui, sæpe sæpius ope laminæ cinereæ (*Morgag.*) sic adhærent, ut quam minimum in parte sua superiori, plus vero anteriori, minus posteriori, intervallum relinquere videantur.

Illa ima pars anterior (substantiâ subcinerea, molli, nervorum opticorum coalitui immediate postposita (*Vieussens*) constans, cæteris hujus ventriculi parietibus diversa, margini foraminis quarti ventriculi continua (*Wharton.*), margini anteriori & inferiori eminentiarum orbicularium, posteriori & inferiori septi lucidi, circumscriptâ, tenui, excavatâ, initio accurate elatissimam regionem infundibuli referens, ac dein ab exortu sensim in arcum spatium, infanci-

HISTORIA CAVITATUM

buli quoque modo cogitur, donec tandem veluti in angustam oblongamque fistulam similiter atque infundibula abeat, quæ deorsum protensa (*Vesal.*), in glandulam pituitariam definit; unde **INFUNDIBULI** nomen traxit. Hujus infundibuli fistula (constans duplici substantia extus membranacea, intus medullari *Wharton.*), (insensibilibus tantum poris prædita est *Vieussens*); sed de illa agemus ubi de glandulâ pituitaria.

Pars vero posterior longe minus excavata, ope *Rimulæ* parumper convexæ in mediâ & infimâ ventriculi tertii parte, ab anterioribus ad posteriora extensæ, infundibulo continuæ, in ductum posterius abit, in ventriculo quarto apertum.

5°. **DUCTUS** ille, ab interioribus ad posteriora, & à superioribus ad inferiora arcuatus; intra partem superiorem, mediam, & posteriorem crurum cerebri, ubi in protuberantiam annularem migrant, & partem anteriorem mediam istius protuberantiæ, infra & inter nates & testes excavatus, (ac super protuberantiæ annularis initium declivis, initio non admodum orbicularis, ut pote servans in inferiori sede acutum suæ cavitatis, unde prodit, angulum *Vesal.*), inter partem superiorem & posteriorem crurum cerebelli sese dilatando extensus, (ubi quidam illum, **CALAMUM scriptorium** denominant *Arant.*), valvulâ **VIEUSSENSI** (alibi dicenda) ea crura superius adunante coopertus *Willis*), definit in ventriculum quartum.

6°. **VENTRICULUS quartus**, verticaliter situs (*Eustachi*), intra partem anteriorem mediam medullarum cerebelli, & posteriorem partis substantiæ oblongatæ, protuberantiam annularem dictæ, sinuatus (*Vesal.*), pyramidalis (*Mundini*), pariete suo anteriori trigonus, posteriore triangularis, concavus, conicus, apice superiori obtuso, ductui modo dicto continuus, lateralibus angulis in substantiam medullarem cerebelli extensus, basi suâ duabus donatur valvulis.

VALVULÆ illæ, inter partem inferiorem eminentiæ vermicularis & angulum parte cerebelli anteriore inferiore & medullâ oblongata efformatum sitæ, ab eoque angulo ubi prædictæ partes sunt continuæ, basi prædicti trianguli, sese arcuando juxta latera partis inferioris eminentiæ vermicularis, sursum hiantes adherent.

Parietis vero ventriculi quarti anterior, (trigonus *Eustachi*), angulo suo superiori obtuso, ductui modo descripto continuus, lateralibus angulis suis etiam obtusis, iisdem angulis parietis posterioris correspondens, angulo suo inferiori acuto abit in medullam spinalem, calamumque scriptorium refert; unde **CALAMUS scriptorius** (*Heroph. Galen.*) denominatus fuit paries ille. Nomen verò hoc ipsius parti tantum inferiori nunc tribuitur (*Ridley*).

CALAMI scriptorii margines crenatæ, seu ad instar spiræ inferius contortæ, apparent. Quin imo ventriculi quarti paries anterior, media sui parte, à superioribus ad inferiora, rimulâ usque ad angulum extensâ, bifidus apparet (*Eustachi*).

Juxta tertiam hujus rimulæ mediam partem, iduæ quam minimæ utrinque adsunt **FOVÆ**, per quas **FILAMENTA medullosa**, in illo ventriculo varia, à rimulâ prædictâ assurgentia, quandoque exeunt; sed frequentius adunata (*Ridley*), versus angulum parte anteriori inferiori cerebelli & medulla oblongata efformatum, concurrunt, & septimum par nervorum partim constituunt. Sed de his alibi.

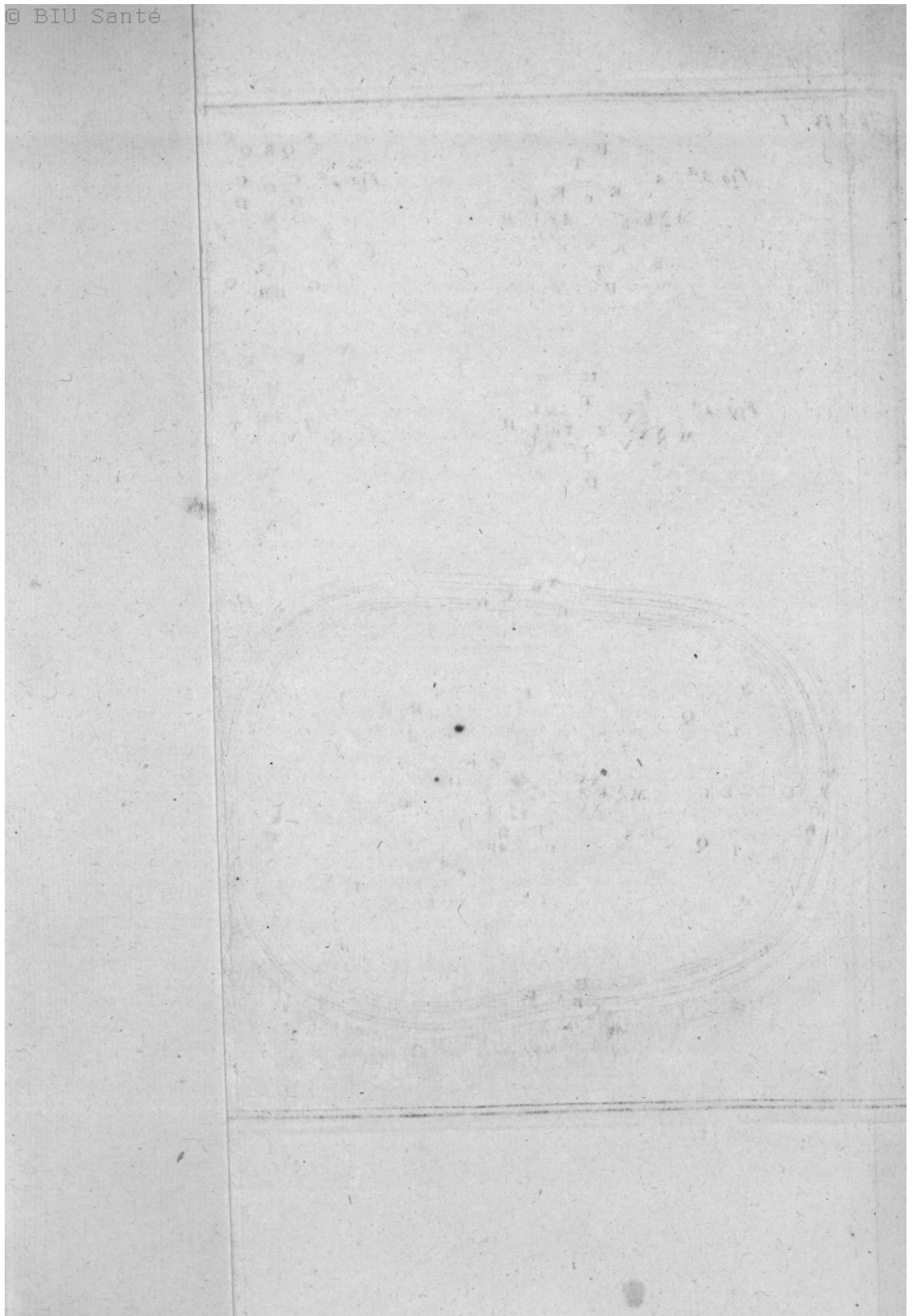
Hæc de cavitatibus prædictis sufficiant, quippe quæ enarrando inferius varias auctorum de his descriptiones, notiores evadent.

Omnia quæ in ipsis occurrunt, excepto plexu choroideo, subsequens tradet historia; diversæque solvantur alibi quæstiones anatomicæ quæ nunc possent institui, scilicet,

- 1°. *An illæ cavitates peculiari induantur membrana?*
- 2°. *Utrum detur vacuum in istis cavitatibus?*
- 3°. *Mutuum ne detur commercium inter ventriculos anteriores? Inter eos & illorum sinus? Inter eos & ventriculum tertium? Inter ventriculum tertium & quartum?*
- 4°. *An viis à cerebri exterioribus ad cavitates illas apertis, aliquid naturaliter possit effluere?*
- 5°. *Num tubulus infundibili sit cavus?*

Sequitur nunc variarum de his cavitatibus iconum comparatio.

SECT. II.



Iconographia cavitationum cerebri et cerebelli.

TAB. I.

Page 8.

Fig. 3.^a

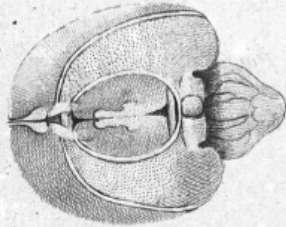


Fig. 4.^a

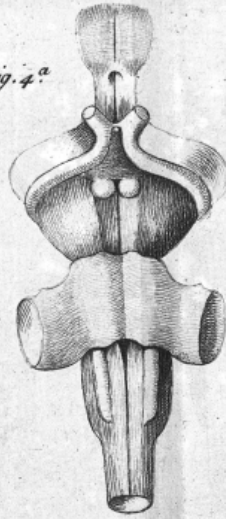


Fig. 5.^a



Fig. 6.^a

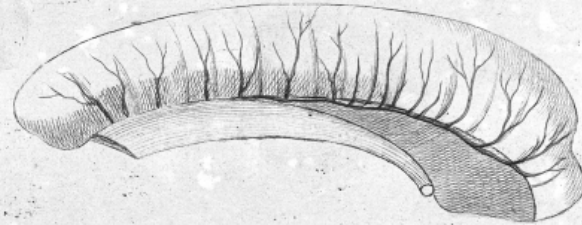


Fig. 2.^a

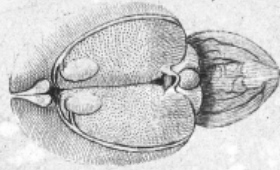
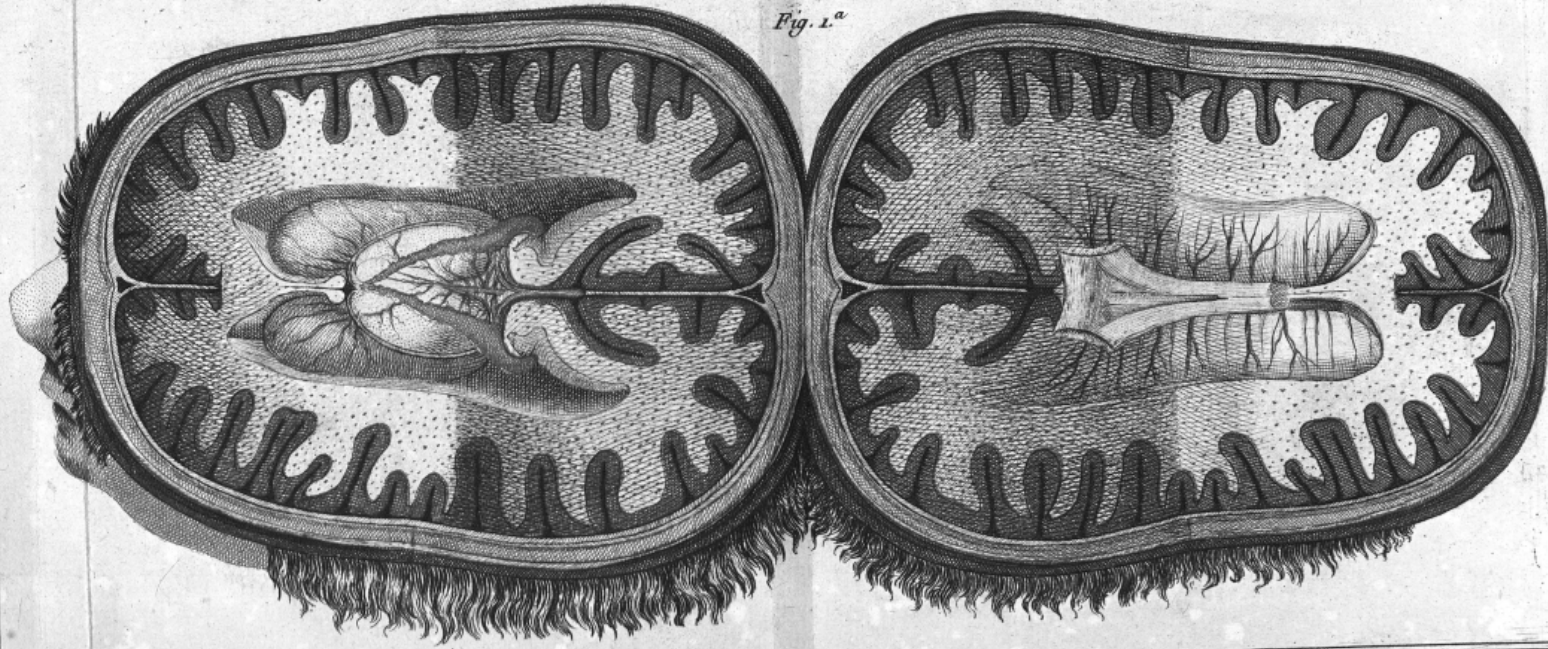
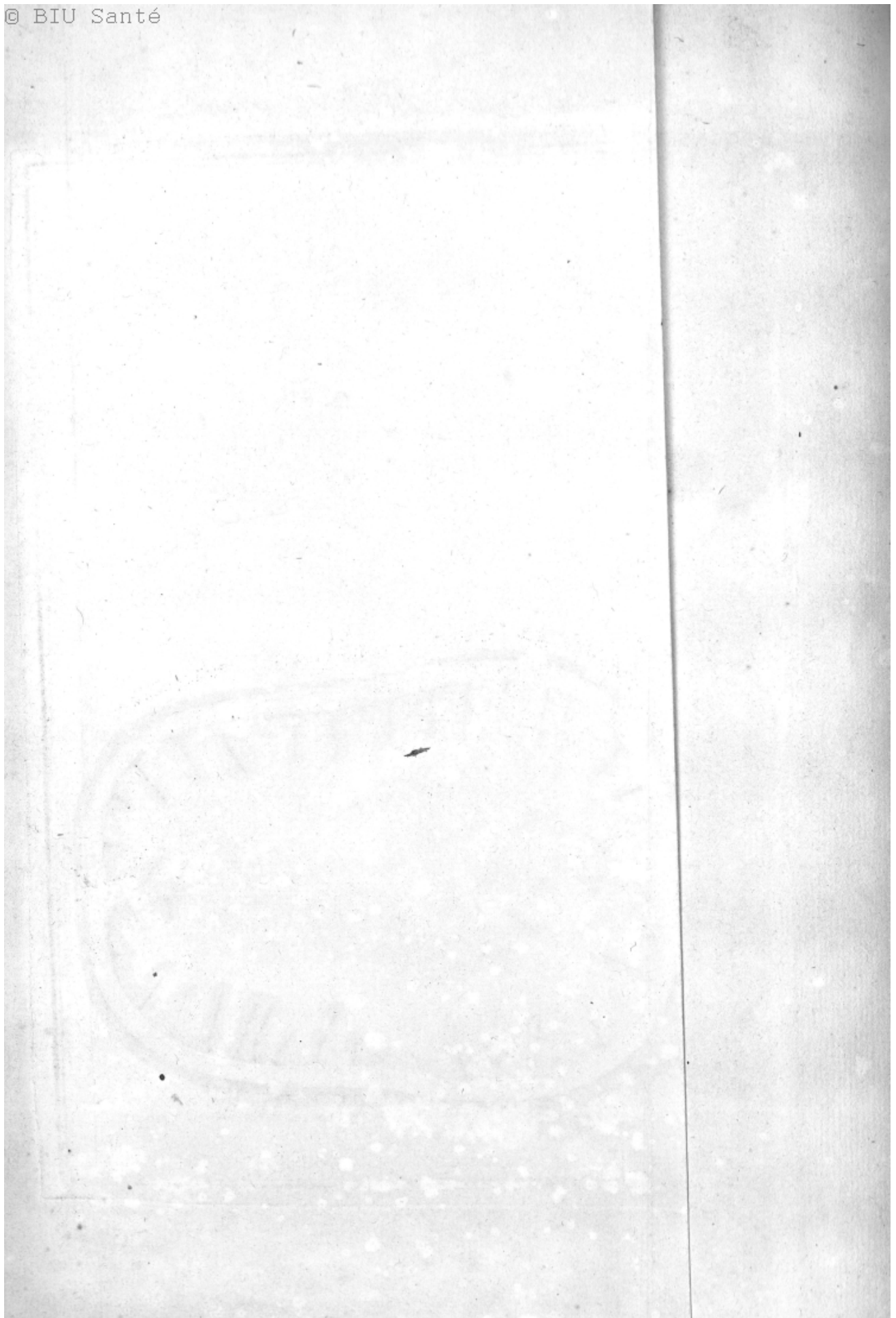
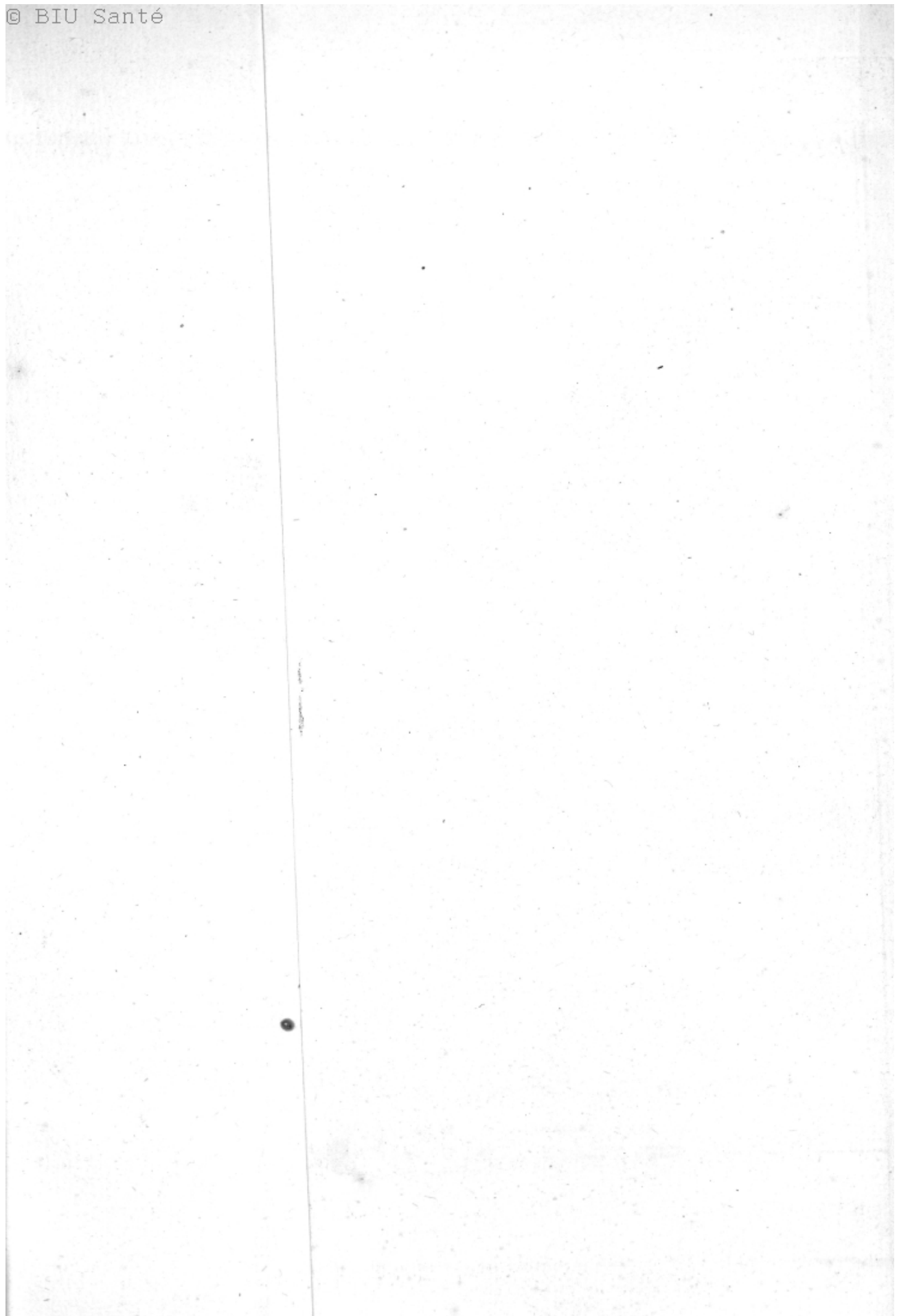


Fig. 1.^a



J. Robert del. ad nat. et sculp.





TAB. II.

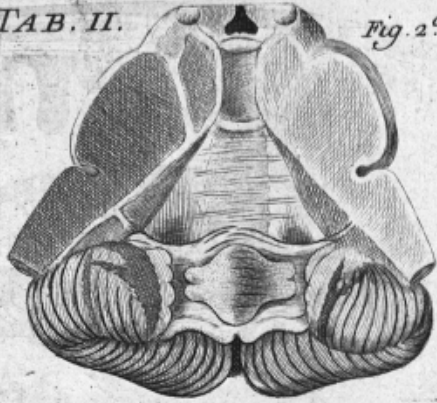


Fig. 3^a

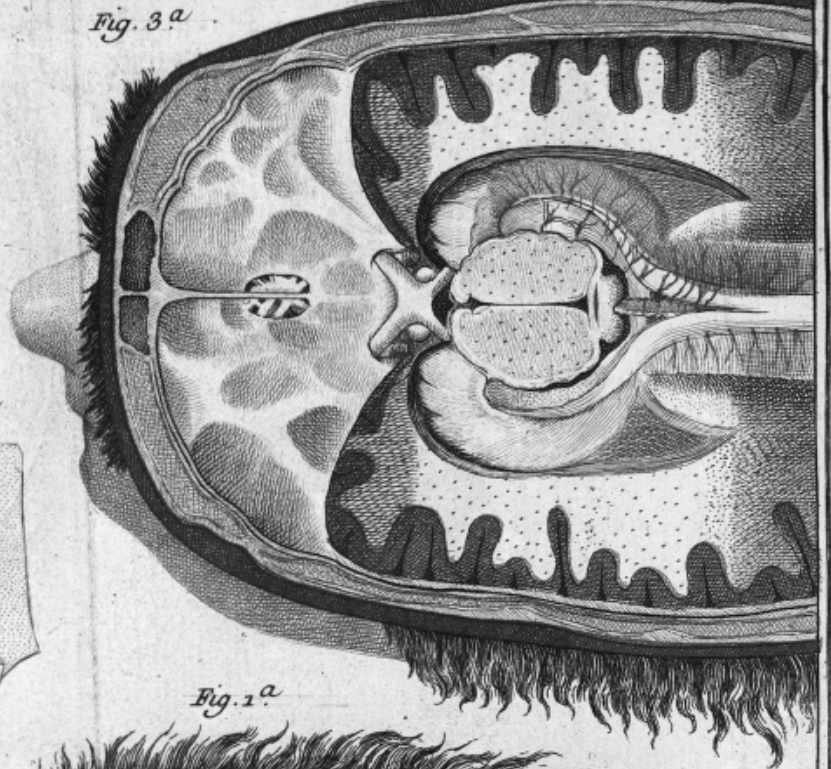


Fig. 4^a



Fig. 5^a

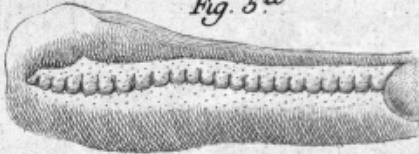
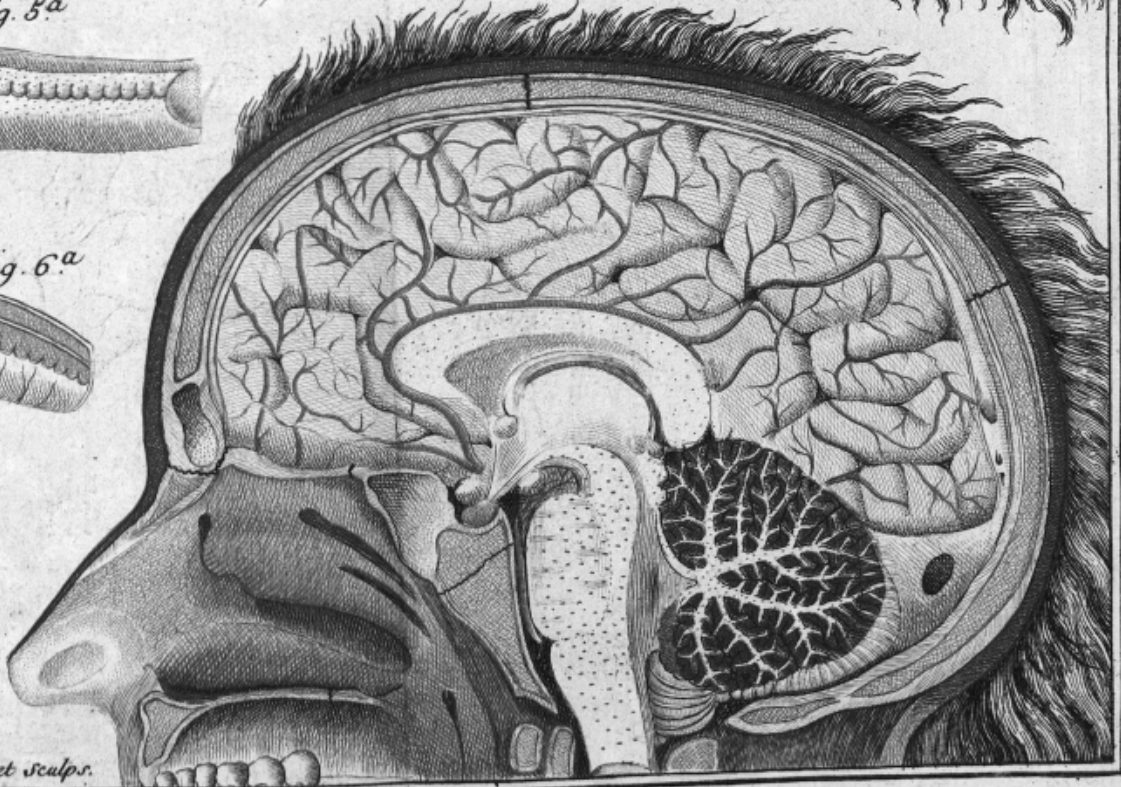
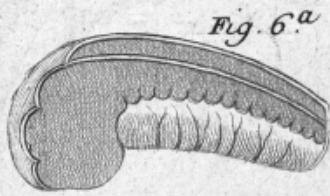


Fig. 1^a

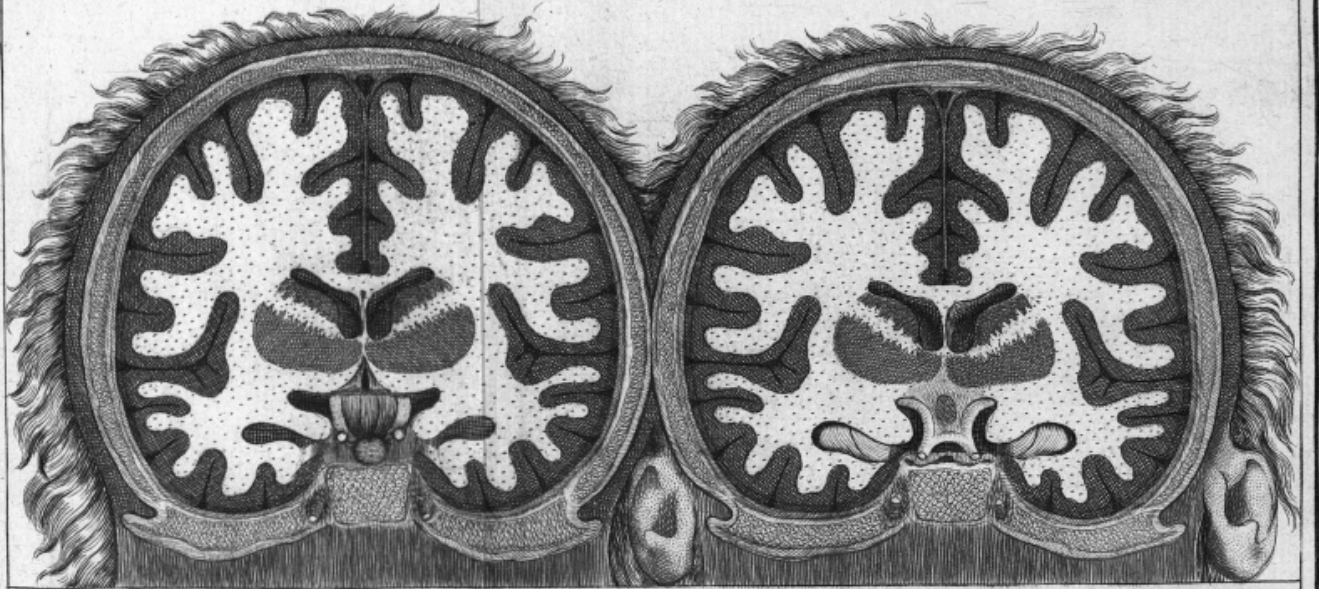


J. Robert del. ad nat. et sculps.

Iconographia cavitatem cerebri et cerebelli.

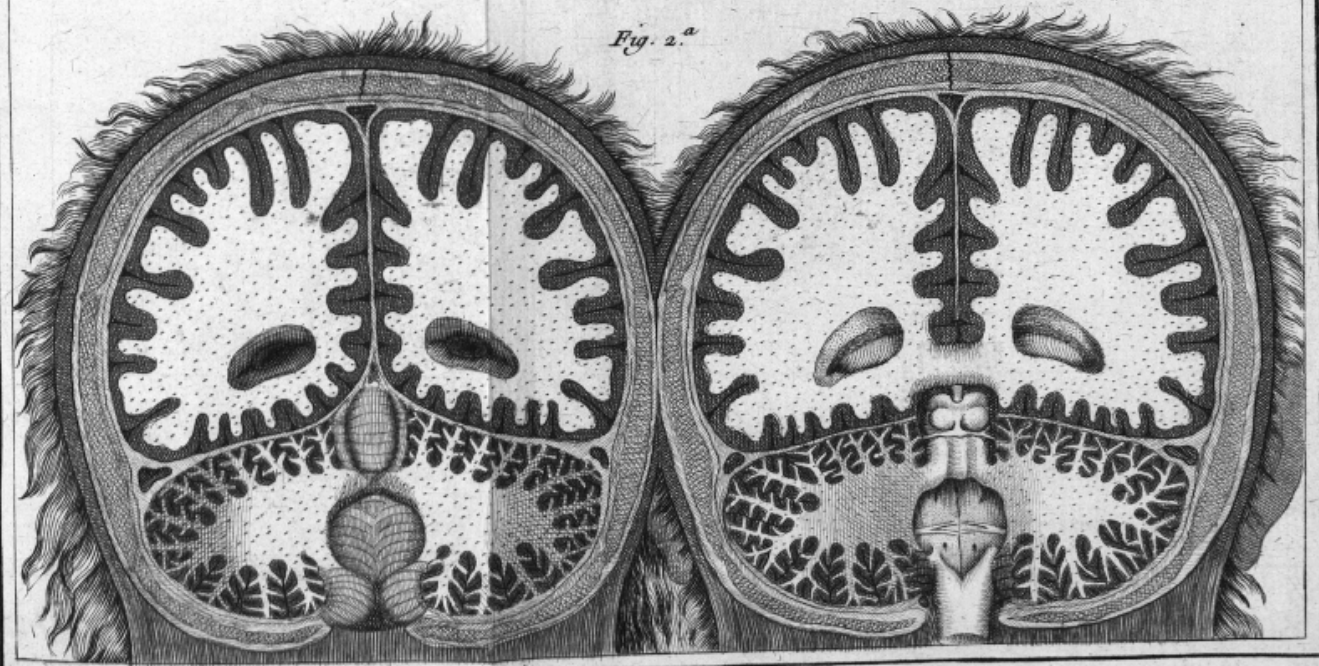
TAB. III.

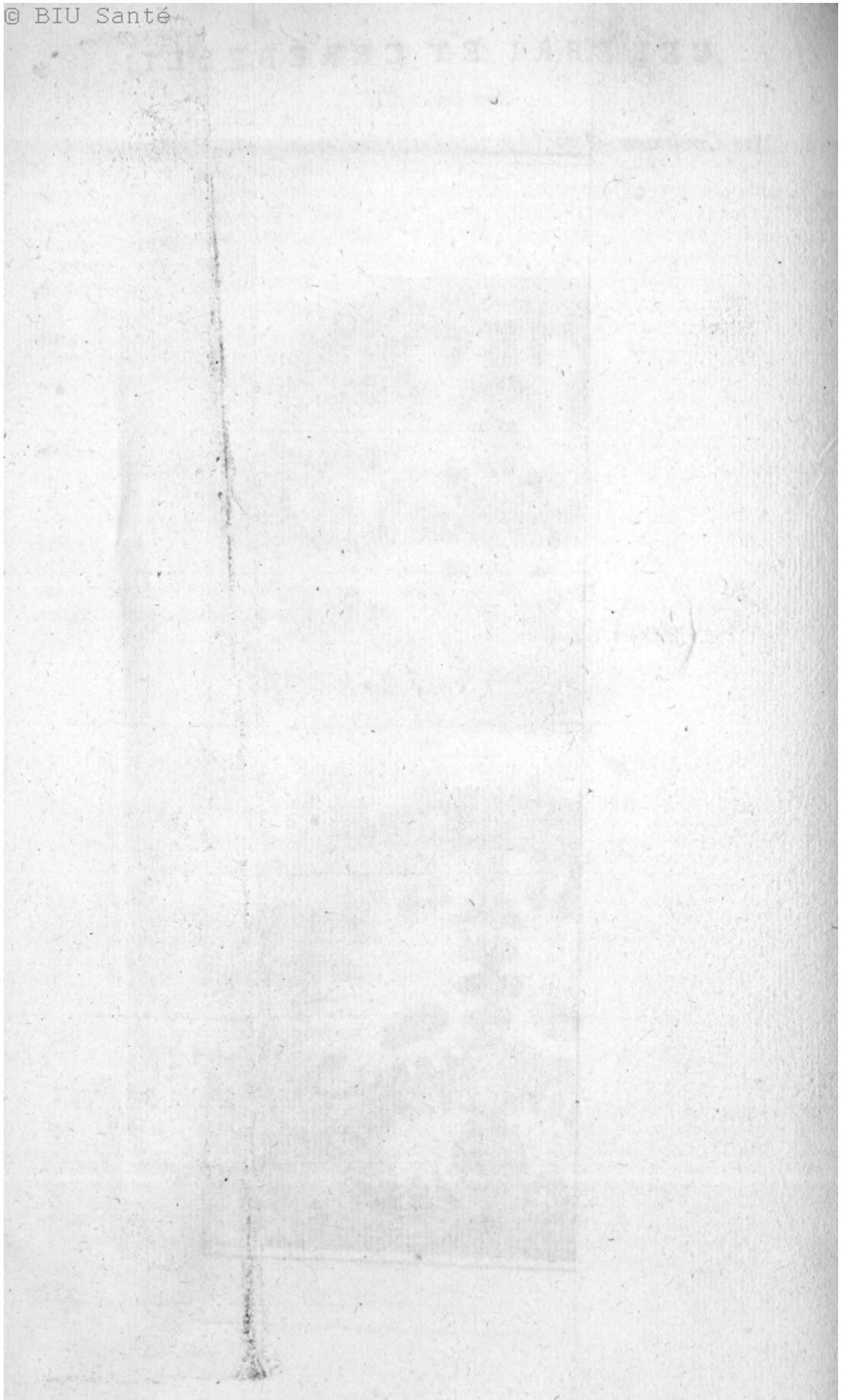
Fig. 1.^a



J. Robert del. ad. Nat. & sculp.

Fig. 2.^a





CEREBRI ET CEREBELLI;

9

SECT. II.

De Cavitatum Cerebri & Cerebelli variarum iconum relatione.

SEquitur iconum archetyparum, HUNDTI, DRYANDRI, CARPI, Caroli STEPHANI, VESALII, EUSTACHII, VAROLII, CORTESII, CASSERII, VESLINGII, HIGMORI, BIDLOI, WILLISI, BARTHOLINI, STENONIS, VIEUSSENSI, VERHEYENI, RIDLEYI, HEISTERI, GARANGEOTI, A BERGENI, DUVERNONII, LIEUTAUDI, MORANDI, HUBERI, BONHOMMII, & Historiæ naturalis generalis & particularis cum musæi Regii descriptione, de cavitatibus Cerebri & Cerebelli examen.

HUNDT, Autorum hactenus notorum primus, naturæ vero minimè scrutator, Cavitates Cerebri & Cerebelli ad mentem figurasse, cuicumque rerum perito manifesto patebit. Quomodo autem illas disposuerit, ex ipsius iconum (TAB. IV. fig. I. & IV.) interpretatione ^a intelligi potest.

Figuram primam usurpavit DRYANDER.

CARPI qui primus quasdam partes ad naturam ruditer pinxit, potius se cavitates illas in humanis cerebris vidisse, quam adumbrasse iconibus suis (TAB. IV. fig. II. & III.), indicat. ^b

DRYANDER prædictis autoribus perspicacior, majori industria in repræsentandis illis cavitatibus usus, forsitan verò dissectionibus anatomicis parum exercitus, aut alienis nimis credulus, varias de cerebro icones, illud sui potius ope strati (TAB. IV. fig. V. VI. VII.) quam se ipsis exhibentes, tradidit. ^c num vero sinus anteriores Ventriculorum superiorum indicaverit, delinaverit (fig. VI. VII. n°. 3. 4. 5.), oculatioribus dijudicandum relinquimus.

Iisdem figuris usus est RYFF.

TABULÆ QUARTÆ

EXPLANATIO.

FIGURA I. & IV. ex HUNDTO.

A. Capilli. B. cutis. C. caro. D. paniculus. E. cranium. F. dura mater. G. pia mater. H. cerebrum. I. ventriculus primus, secundus & tertius. K. rete mirabile. L. lacuna. M. 1. 2. 3. 4. nervorum paria. N. caruncula. O. visus. P. auditus. Q. olfactus. R. gustus. S. sensus communis. T. imaginativa. V. cogitativa. X. memorativa. Y. futura coronalis. Z. sagittalis. & zauda.

FIGURA IV.

I. Ventriculus primus. 2. secundus. 3. tertius,

FIGURA II. & III. ex CARPO.

b.

*H*Abes in 1. figurâ duram matrem separatam à cerebro, cujus medietas à prora ad puppim regitur pia matre, ut vides. In altera vero parte in centro est notabilis concavitas sensui manifesta, prius remota multa cerebri medulla, quam habent pro altera partium ventris anterioris ante dicti, in medio cujus est vermis similis substantiæ rubæ. in hac etiam figura est medietas emboti ante dicti & medietas ventriculi medii & anterioris.

A. A. Dura mater. B. B. Medulla. C. Vermis.

FIGURA III.

*I*N hac tertiâ unum à dextris, alium à sinistris, in centro medullæ cerebri, habes duos ipsius ventres anteriores, & sui vermes possunt comprehendere ex figura ante notata, & inter istos, inferius enim est embotum & ventriculus medius & posterior, ut monstrant Lineæ suis locis posite.

A. A. Ventriculi anteriores. B. ventriculus medius. C. ventriculus posterior.

c. FIGURA V. VI. VII. ex DRYANDRO.

*V*entriculorum utrinque notæ sunt E. C. utrinque circa basim est substantia una pellicularis rubea, vermis dicta, ex venis & arteriis composita. Quæ ab uno extremo ad aliud cujus libet ventriculi tendit, quæ motum habet secundum aliquos, aperiens & claudens ventriculos voluntariè. A. A. piæ matris pellicula est cura D.

B

HISTORIA CAVITATUM

10 Licet Caroli STEPHANI, seu potius RIVERII, icones (TAB. IV. fig. VIII. IX. X. XI.) ita sint mancae & erroneae, ut vix dum crassiora, Cavitatum quas repraesentant, rudimenta exhibeant; ad naturam tamen delineatae sunt, reiq; praecedentibus proximiores.

Ex harum iconum interpretatione d, quid indicare voluerit autor, videre est.

Primus ergo, STEPHANO Coevus, iconographorum Anatomicorum facillime princeps VESALIUS, vera in hisce Cavitatibus pingendis fundamenta jecit e, licetque ipsius icones suis non careant mendis, ad naturam tamen imitatae sunt.

Literam vides notari carunculas mamillares, odoratus ut quidam vocant instrumenta, producentes nervos. Vides 1. 1. 2. 2. opticos vocatos, visui additos. Nervos 3. 3. 4. 4. 5. 5. quibuscunque sensuum nervis suos numeros appositos esse vides.

A. A. Ut haec tenus semper pelliculam cerebri significat. B. B. inferius utrinque cerebrum, disruptis atque convulsis cavitatibus, quas hic ventriculos cerebri esse noveris, monstrabit E. postremam cerebri partem longe duriozem, quaeque mox in spinalem medullam degenerat, designat.

Circa literam D. nervi sunt ad oculos videndi facultatem transferentes. graeci opticos vocant.

Ex anterioribus ventriculis procedunt cavi. a. b. C. d. facti, ut spiritum visuum recipiant.

c. Cavitas posterior cerebri. D. D. inferior substantia utriusque lateris cerebri. B. Prioris partis cerebri infima est substantia. A. A. pia mater est.

d.

FIG. VIII. IX. X. XI. ex STEPHANO.

FIGURA VIII.

Exata est cerebri substantia, & exempta usque ad ventriculorum concavitatem.

A. Locus quo ventriculi cerebri dexter ac sinister ad invicem coeunt ac copulantur. B. choroëdis membranæ reflexio & expansio ad ventriculos. C. choroëdis principium elatum, & à cerebri ventriculis remotum. D. solidior substantia anteriorum cerebri ventriculorum, sinuosa ut vides, per medium ipsorum utrinque oblique discurrens, ut talem faciat ventriculorum capacitatem qualis est.

FIG. IX.

Loca tantum proponimus vermiformis, & parvum hujusmodi tenuissimarum: nam quemadmodum ad oculum in confectione difficillime ostendi possunt, ita etiam longe difficillimum fuerit, partes usque adeo tenues hic tibi exactissime demonstrare.

A. Formix, psallioides, corpus cameratum. B. principium vermiformis circa septum, anteriores ventriculos distinguens. C. conarion glandula. D. vermiformis longitudo. E. glu-

tia. Ligamenta & partes adjacentes vermiformi. F. via à 3.º ventriculo ad quartum.

FIGURA X.

A. Processus ab ima cerebri parte ad nares, per quos fit olfactus. B. opticorum nervorum concursus. C. nervi oculorum motorii. D. tertiae nervorum conjugatio, in duos ramos divisa, quorum minor in faciem & maxillam inferiorem, alter ad linguam fertur. E. quarta conjugatio, ad meatus aurium delata. F. quinta conjugatio, ad interiora viscera decurrens, nervosque recurrentes constituens. H. septima conjugatio, ad linguæ motum destinata. I. infinitae nervorum productiones, à cerebello natae, & inter membranas spinam involuentes delatae. K. spinæ principium.

FIGURA XI.

A. Crassa meninx e cranio revulsa. B. locus cui insidet aden colatorius. C. quo in loco arteria carotis conspicitur ad retiformem plexum deferri. D. locus in quo reperitur membrana ad aurem pertinens. E. divisio nervi tertiae conjugationis. F. origo spinalis medullæ. G. lacuna in palatum commeans, ad expurgandum cerebrum. H. cavitas insignis supra oculum, inter parietes ossis coronalis conclusa, sub prominente supercillii tuberculo. I. oculus osse detectus.

e.

FIG. XII. & XIII. ex VESALIO.

In illa figura omnes dura tenuisque membranae partes, resecurimus: ac dein dextram sinistramque cerebri portionem sectionis serie ita ademinimus, ut jam cerebri ventriculi in conspectum venire incipiant. Primum namque secundum dextrum callosi corporis latus, longam moliti sumus sectionem, quæ per dextrum cerebri ventriculum ducta, dextræ cerebri partis eam portionem absulit, quæ supra sectionem habebatur, qua orbitalim calvariam serra divisimus. Atque eum idem quoque in sinistro latere absolvimus, sinistram cerebri partem ita hic reposuimus, ut superiorem sinistri ventriculi sedem aliqua ex parte commonestret, callosa interim corpore in capite adhuc servato.

A. Cerebri adhuc in calvaria relicti pars dextra. B. Pars sinistra cerebri adhuc in calvaria

CEREBRI ET CEREBELLI.

11

VENTRICULORUM anteriorum situm, figuram, magnitudinem, præ cæteris Cavitatibus (TAB. IV. fig. XII. XIII. KK. LL. MM. NN., TAB. V. fig. I. I. M. N. S.,

relictæ. C. portio cerebri sinistra, quæ sectionis serie à reliquo cerebro ablata, hic supina jacet. D. Lineæ partim cerebri anfractus, & partim varium cerebri substantiæ colorem commonstrantes. Quidquid enim extra lineas consistit, quasi luteum & subcinericium magis est. Quidquid intra lineas habetur adamussum album videtur. hac itaque ratione sedes E. & F. insignitæ, apparent luteæ. quibus vero G. & H. inscribuntur, prorsus albæ sunt & nonnunquam rubris maculis interstinctæ. I. callosum corpus, utrinque à cerebri substantia, cui alioqui continuatur, ex sectione liberum. K. callosi corporis portiuncula, adhuc sinistra cerebri parti, quæ adempta est, conti-

nua. L. dexter cerebri ventriculus. M. sinistri. N. sinistri ventriculi superioris sedis portio. O. plexus cerebri, ab imagine quam cum secundinâ seu fœtus involucris similem obtinet, nuncupatus. P. araneorum modo graciles venæ, dextri & sinistri ventriculorum substantiæ hoc in loco connatæ, ac ab illis diductæ vasis, quæ nuper commemoratum plexum extruunt. Q. venulæ à jam commemoratis vasis plexum efformantibus, in tenuem cerebri membranam sub callosi corporis anteriori sede huc excurrentes, & incerta serie (quemadmodum & venulæ P. notatæ) inter se offerentes.

TABULÆ QUINTÆ

EXPLANATIO.

Tota ex VESALIO, Fig. XIII. exceptâ.

FIGURA L

ILLA figura, quod ad relictam in calvaria cerebri portionem attinet, nulla ex parte cum præcedente figura variat: atque id solum habet proprium, quod callosum corpus hic anteriori sua sede à cerebro primum liberavimus. ac dein elevatum, in posteriora refleximus, septum dextri ac sinistri ventriculorum divellentes, & corporis instar testudinis extructi superiorem superficiem ob oculos ponentes.

A. A. Itaque & B. B. ac dein D. D. & E. & F. G. & H. eadem hic in Q. usque dicant, quæ in præcedenti figura. Sic quoque & L. L. & M. M. & O. & P. & Q. eadem insinuant. B. notatur inferior callosi corporis superficies. est enim id sua sede motum, atque in posteriora reflexum. S. T. V. superior corporis instar fornicis seu testudinis extructi superficies & veluti ipsius triangularis circumscriptio, quam ab S. ad T., & a T. ad V., & ab V. ad S., metimur. X. Dextrum ventriculum & sinistram intercedentis septi inferior pars, corpori testudinem referenti continua. Y. septi jam commemorati superior pars, calloso corpori continua. Hoc namque septum non aliter quam modo disruptum est, depingi licuit. & alia quoque parata fuit figura, in qua duæ manus (uti inter secandum facere consuevi) callosum corpus nondum in anteriori ipsius sede liberatum, modicè atolebant, quo speculum seu septum adhuc integrum oculis subjiceretur. verum quum non adeo concinnè negotium in pictura, atque in ipsa sectione, successerit, eam figuram, ne frustra paginam obliteraret, rejeci.

FIGURA II.

HÆC figura quod ad cerebri portionem in calvaria relictam spectat, etiam 13æ. Tab. 4æ. correspondet; a 12æ. in hoc differens quod corpus testudinis modo fabricatum, anteriori sua sede à cerebri substantia liberavimus, id sursum in posteriora reflectentes, ut inferior ipsius superficies in conspectum veniret, & vas illud etiam cerneretur, quod à quarto duræ membranae sinu pronatum, sub corpore testudinis modo extructo fertur, & plexuum tandem non minimam partem constituit, quos secundarum imagini veteres assimilant.

A. Corpus testudinis modo extructum, hic inferiori ipsius superficie, quâ tertii ventriculi superiorem constituit sedem, conspicuum. B. portio corporis instar testudinis efformati in dextro ventriculo, à cerebri substantia hic principium ducens. C. portio corporis testudinem forma & usu referentis, quæ ex sinistro cerebri ventriculo pronascitur. D. dexter cerebri ventriculus. E. sinister. F. arteria per inferiorem posterioremque dextri ventriculi sedem à dextræ fororalis arteriæ ramo, duram cerebri membranam perforante, huc in dextrum ventriculum conscendens. G. arteria in sinistram cerebri conscendens ventriculum. H. vas à quarto duræ cerebri membranae sinu principium ducens, ac sub corpore instar testudinis efformato, in communem dextri & sinistri ventriculorum cavitatem, seu tertium ventriculum properans, totoque incessu miris modis implexum. I. vasis H. insigniti in duas portiones divisio. K. vasis. H. insigniti divisio.

B ij

HISTORIA CAVITATUM

12
 fig. II. D. E. F. G. H. I. L. M. N. O.) attigisse, quin imo illorum *SINUS* post riores adumbrasse (M. *. Fig. XII. TAB. IV.), & anteriores, densâ quam apposuit umbrâ in L., indicasse videtur, & indicare voluit in F. (fig. III. IV. TAB. V.).

portiones divisio. K. vasis H. insigniti divisionis altera portio, dextrum cerebri petens ventriculorum. L. portio nuper commemorati vasis, sinistrum accedens cerebri ventriculorum. M. plexus dextri ventriculi, secundinarum imagini comparatus, atque ab arteria F. insignita, & vasis H. indicati portione, quam K. notavimus, constitutus. N. plexus sinistrum cerebri ventriculorum occupans, ac ex vasis G. & L. insignitis constatus. O. hujus modi venulæ cerebri substantiæ hic obnascuntur, ab illis productæ vasis, quæ K. & L. notavimus. P. à venis quæ cerebri substantiæ hic offeruntur, ramusculi extra ventriculorum amplitudinem hac ad tenuem cerebri membranam pertinent. Q. meatus ex communi cavitate dextri ac sinistri ventriculorum, seu à tertio cerebri ventriculo recta declivis pertinens versus pelvim, quæ cerebri pituitam excipiens, eam infundibuli modo defert. R. S. Canales sinuve leviter in ventriculorum substantia exsculpi & pituitam ad meatus nuper Q. insigniti orificium deducentes.

FIGURA III.

P Ræfens figura à proximè præcedentibus plurimum variat. In hac namque ea cerebri substantiæ, quam in illis adhuc ex sectionis serie reliqueramus, pars ablata cernitur, quæ dextri sinistrique ventriculorum sedem in illis figuris conspicuam efformabat. dein tota quoque cerebri portio, quæ cerebello adhuc innitebatur, hic quoque rejecta est: ut duræ membrana occurreret processus, cerebellum ac cerebrum intercedens. insuper duræ membrana hic consistentes sinus etiam hac figura aperuimus: & vas à quarto duræ membranae sinu in cerebri ventriculos pertinens, ex tertio cerebri ventriculo sublevarum & a plexibus secundina similibus avulsim in posteriora refleximus: ut tertii cerebri ventriculi, seu communis dextri sinistrique ventriculorum concavitate sedes in conspectum melius veniret. una cum ejus cavitate meatus.

A. cerebri substantiæ adhuc in calvaria reliquæ dextra pars. **B.** cerebri substantiæ adhuc in calvaria asservatæ sinistra pars. **C.** lineæ hic passim obviæ, illis correspondentes, quas tres modo præcedentes figuræ similiter commonstrarunt. Verum quia hujusmodi lineæ substantiæve cerebri diveritas inibi duntaxat consistit, ubi cerebrum tenui membranæ vicinior est, præcedentes figuræ eam solum in lateribus ostenderunt: hæc autem, quum tantam cerebri portionem ablatam habeat, ut jam apparens superficies in basi non procul a tenui membrana distet, etiam hoc cerebri substantiæ in colore discrimen,

& dictæ nunc lineæ in basi D. spectantur quod itaque lineis hic intercipitur ac D. insignitur subluteum est, & subpallidum; quod vero extra lineas consistit, cuique E. inscribitur, album est profusque candicans. F. portio soporalis arteriæ, secundum humiliorem angustioremq; dextri ventriculi sedem sursum ad plexus secundinas imitantis constitutionem prorepens. Cæterum si perpenderit, quam fede hic F. reponatur, & quam in præcedenti figura occurrat, promptè observabis, qui dexter cerebri ventriculus (quemadmodum & sinister) ex posteriori sua sede instar cornu arctatus, deorsum in anteriora per cerebri substantiam ducatur. Hic namque, ubi plus substantiæ cerebri, quam in sexta figura abstulimus, præfens arteriæ portio F. notata antrosum magis vergit, quam F. in sexta, eandem quoque insinuans arteriæ portionem, ubi jam posteriorem ventriculi sedem conscendit, atque id F. & G. subsequenti figuræ magis liquido ostendunt, in qua hujus ventriculi ductus nomine, adhuc plus cerebri substantiæ, quam in hac quæ ordine septima est, abstuli. G. arteriæ soporalis portio, secundum humiliorem posterioremque sinistri ventriculi sedem sursum prorepens. H. humillima sedes tertii ventriculi: quam, ut aptius cerneretur, nonihil distentam finximus. I. meatus recta declivis ex tertio cerebri ventriculo pertinens, cerebrique pituitam ad pelvim huic excipiendæ paratam deferens. K. meatus ex tertio cerebri ventriculo inter cerebri testes natesque in cavitatem cerebello & dorsali medullæ communem pertinens. L. glandula nuci pineæ non abfimilis & vasorum ex quarto duræ membranae sinu cerebri petentium fulcrum. M. N. hanc cerebri partem, tenui adhuc membrana cerebri obductam, testes & nates cerebri appellamus. O. duræ cerebri membranae processus, portiove, inter cerebellum & cerebrum repolita. Qui hanc accedunt, aut per ipsam excurrunt instar venarum ductus, partim à primo secundoque duræ membranae sinibus, partim verò à quarto pronascuntur. P. duræ cerebri membranae dexter, seu primus sinus. Q. Q. secundus. R. primi & secundi duræ membranae sinuum congressus, quem Græcorum nonnulli *Torcular* appellarunt. S. principium tertii duræ membranae sinus. T. quartus duræ membranae sinus, similiter atque alii hic per sectionem adaperatus. V. vas à quarto sinu duræ membranae in cerebri ventriculos porrectum, hic autem in posteriora ex sua sede reflexum. X. hac sede cerebellum duræ cerebri membrana non obtegitur seclè offert. Y. ductus venarum modo à quarto duræ cerebri membranae sinu in te-

CEREBRI ET CEREBELLI.

13

Primus & solus hactenus, ventriculorum anteriorum parietem superiorem (N. K. ¹fig. XIII. TAB. IV.) repræsentare tentavit, modumq; in varias harum cavitatum partes exhibendas optimum servavit.

riem membranam pertinentes, qua cerebellum ipsique cerebri testes induuntur. Z. duræ membranæ sedes, qua ossi omnium totius corporis ossium durissimo, & auditus organum intus continenti, adnascitur. Hanc namque calvariæ regionem incumbente ipsi cerebro deteximus.

FIGURA IV.

Illa figura à precedenti in hoc variat, quod hic adhuc cerebri plus refecuerimus, & cerebri testes longa sectione in hoc diviserimus, ut meatus occurreret ex tertio ventriculo in quartum pertinens. Ad hæc duræ membranæ portio cerebello obducta, hic dissecta, atque in posteriora reflexa cernitur. Quam itaque præsens figura pleraque cum precedenti habeat communia, in hac A. A. & B. B. & C. C. & D. D. & E. E. ad H. H. & F. F. & G. G. & H. H. idem quod in precedenti indicant; verum arteriæ F. & G. insignitæ, tanto magis hic quam in precedenti antorsum vergunt, quanto magis cerebrum versus basim in precedenti quam in 2. ablatum est.

I. Meatus recta declivis descendens, cerebrique pituitam ad pelvim deferens. K. meatus pituitæ deducendæ paratus, qui interdum ab illo deducitur meatu, qui ex tertio ventriculo inter testes in quartum ventriculum pertinet. ne L. in umbra prorsus latitaret, aut si suo poneretur loco, & ejus nomine, quod in conspectu esset, umbra veniret exculpenda, itaque delineatio hic omnino vitanda, id L. ad anteriorem cerebelli partem repofui, foramen meatumque notaturus qui ex tertio cerebri ventriculo in quartum fertur. M. glandulam hic adhuc reliquimus quæ pineæ nucis formam ostendens, vasorum ex quarto duræ membranæ sinu in cerebri ventriculos pertinentium fulcrum efficitur. N. O. P. Q. quatuor his characteribus corpus id indicatur quod ante sectionem unicum est, atque in 3. figura M. & N. insignitur: hic vero ex sectionis serie divisum diductumque occurrit. N. & O. ejus corporis sedes indicant, quibus testium nomen accomodatur. P. vero & Q. illas infirmant sedes, quas nates fere nuncupamus. R. cerebellum tenui adhuc obductum membrana. S. vasa venarum modo tenuem cerebelli membranam implicantia. T. propagines vasorum tenuem cerebelli membranam implicantium, ad eas producta arteriæ quæ secundum dextri & sinistri ventriculorum cerebri posteriora fursum conscendunt, plexus efformaturæ, quos secundine dissectionum proceres contulerunt. V. V. duræ membranæ processus, qui supe-

riorem cerebelli sedem à cerebro dirimebat. X. propagines notantur à vasis, dictum nuper duræ membranæ processum implicantibus, in tenuem membranam, qua cerebellum vestitur, excurrentes. idem hic Z. & Z. notant, quod in 3. figura: duram videlicet cerebri membranam, ossi adnatam, in quod auditus organum reponitur.

FIGURA V.

In hac figura, eadem cerebri portio, quæ in precedenti, servatur, veram præsens figura in faciem prorsus reposita, cum duræ membranæ processum abscissum habet, qui cerebrum à cerebello dirimit. Deinde cerebellum hic deorsum è sua calvariæ sede manibus protractum, ac deorsum modice inversum propendet; ut ipsius regio calvariæ alias contigua, oculis subiceretur, & dorsalis medullæ cavitas videretur, alteram quarti ventriculi partem constituens. Ad hæc, præter venarum quarundam & nervorum progressus, etiam primus & secundus duræ membranæ sinus hic aperti adamusim exprimuntur.

A. Cerebri portio adhuc in calvariæ amplitudine reliqua, & hic in sua sede adhuc asserta. B. C. D. tribus his characteribus cerebellum deorsum ex sua sede reflexum indicatur, tenui membrana adhuc involutum; ac dorsali medullæ connatum. verum B. privatim cerebelli dextram indicat sedem, calvariæ finni P. notando correspondentem. D. vero sinistram; quæ illi calvariæ sedi insidet, cui R. inscribam. C. autem cerebelli mediæ pars insignitur, vermi non absumilis; & suis finibus eos constituens processus, quos vermium imagini comparamus. E. posterior terminus mediæ partis cerebelli, qui vermiformium processuum posterior recensetur. F. G. H. dorsalis medullæ pars, adhuc in calvaria consistens, ac F. & G. hujus partis seu dorsalis medullæ sedes indicant, quibus cerebellum connascitur. H. vero sedem dorsalis medullæ significat, è calvariæ amplitudine procidentem. I. dorsalis medullæ sinus, calami quo scribitur mucroni non absumilis, ac mediam cavitatem constituens, ventriculi medullæ dorsali & cerebello communis. K. vasa seu ductus venis quam simillimi, & hac in cerebellum ab illis valis pertinentes, quæ in primum & secundum duræ membranæ sinus exhauriuntur, atque ut hi ductus frequentes admodum sunt, ita etiam non semper pari propagantur serie. L. Et hac quoque ductus venæ similis in tenuem cerebelli membranam porrigitur, ab illis vasis quæ hac in parte duram cerebri

Ex iis quæ in (TAB. V.) H. L. K. (fig. III.) H. I. K. L. (fig. IV.) B. C. (fig. VI.) C. D. (fig. VII.) E. F. (fig. X.) A. B. (fig. XI. XII.) exhibet, ipsi tertii ventriculi diversas partes notas (*infundibulum* scilicet, & *meatum* à tertio in quartum ventriculum,) fuisse, illas vero parum ad naturam repræsentasse, manifestum est.

Quid boni in ventriculi quarti delinatione præstiterit, TABULÆ V. fig. V. VI. VII.

membranam intertexunt. M. quintum cerebri nervorum par. N. sextum. O. septimum. atque hic videre est, quod furculis duo postrema cerebri nervorum paria principium à dorsalis medullæ initio, nequaquam vero à cerebello, ducant. P. Q. R. sinus occipitis ossis quibus correspondet cerebelli figura. nam B. cerebello inscriptum, P. congruit C. autem. Q., D. vero R. S. dexter seu primus duræ membranæ sinus, hic cultelli mucrone adaptus. T. finister seu secundus duræ membranæ sinus. in nulla autem cerebri delinationum, horum sinuum incessus ita conspicue, ac in præsentibus oculis subjicitur.

FIGURA VI.

Hæc figura eam cerebri portionem expressimus, quæ dorsalis medulla educit initium: dein cerebellum à dorsalis medullæ hic conspicua parte ademptum est: & cerebri testes, & nates, & glans, pineæ nucis imaginem referens, ac postremo cavitatem quartum cerebri efformat ventriculum, hic pariter exprimuntur.

A. Cerebri pars, dorsalem producens medullam, hicque ex reliquo cerebro resecta. B. meatus ex tertio cerebri ventriculo in quartum sub cerebri natibus tendens: cujus terminum, in quartum pertinentem ventriculum C. insignivi. D. cerebri glans, nucis pineæ imaginem à dissectionis professionibus assimilata. E. F. G. H. his characteribus, cerebri testes ac nates indicantur. Videntur namque dissectionis proceres gratia lineæ inter E. & F., & inter G. & H. conspicuæ, superiora tubera E. & G. insignita ab inferioribus F. & H. notatis distinctis; ac superiora testes vocavisse, quod illis glans, penis quasi modo incumbit: inferiora autem, nates, quod meatus ex tertio ventriculo in quartum pertinentis terminus, podici conferri possit. I. K. sedes duæ, quibus dorsalis medullæ initium cerebello adnascitur. L. M. N. O. cavitates dorsalis medullæ initii, alteram partem quarti ventriculi constituens, calamique cavitati assimilata, quam scribentes atramento intingimus. Sedes enim L. insignita, ejus calami cavitatis parti respondet, quæ indici scribentis proxima est; M. autem & N. angulis illis assimilari possunt quæ in cavitatis calami lateribus consistunt. O. vero mucronem, quo characteres formamus exprimit. P. dorsalis medulla hic præfecta est, quæ in vertebra præcedens, calvariam egreditur.

FIGURA VII.

Hæc figura cerebellum à calvaria, ipsaque ad dorsalem medullam avulsum & supinum jacet, humiliorem suam sedem qua dorsalem spectat medullam commonstrans. Ac proinde regiones ipsius, quibus dorsalis medullæ continuatur, ac sinus insuper ostendit, qui alteram portionem efformat quarti ventriculi, cerebello & dorsali medullæ communis. Porro ad humilionem præsentis figuræ sedem, tanquam ex alio quovis cerebello exactos pinximus fines mediæ partis cerebelli, ut exactius processuum vermibus imaginem referentium natura conspiceretur.

A. Dextra cerebelli pars, tenui membrana cerebellum investienti liberum, uti etiam totum cerebellum hic ea membrana denudatum apparet. B. sinistra cerebelli pars. C. c. mediæ cerebelli pars. ac C. notat hujus partis anteriorem regionem. c. vero posteriorem. D. d. fines terminique mediæ partis cerebelli: quorum anteriorem D. indicat, posteriorem verò d.. E. cerebelli sinus, qui cum dorsalis medullæ finem quartum ventriculum constituit. G. his fedibus cerebellum dorsali medullæ adnascitur. H. anterior finis mediæ partis cerebelli hic, ac si ab alio cerebello is resectus esset, expressus. I. Posterior finis mediæ partis cerebelli, à quopiam cerebello exactus.

FIGURA VIII.

Hæc figura occipitis prorsus innititur: universaque cerebri substantia, quæ adhuc reliqua erat, in posteriora deorsum deflexa pendet: ut olfactus organa & coitus visiorum nervorum, & maximi soporalis arteriæ rami, in conspectum veniant.

A. Dextra cerebri pars, quam adhuc tenuis cerebri obtegit membrana. B. sinistra cerebri pars. C. cerebri tubera, à papillarum similitudine mamillares processus nuncupata. D. sinus seu sedes olfactus organis paratæ. E. septum, olfactus organis paratæ sedes interdividens. F. sinus calvariæ quibus mamillares cerebri processus C. & C. insigniti congruunt. G. utrinque notatur vena calvariam ingredientium sexta. H. quinta. I. vas venæ correspondens, quod in tenuem cerebri membranam a vasis excurret in dura membrana consistentibus. K. principium eorum ductuum, qui per duræ membranæ lateres excurrunt, perinde ac si venæ essent arteriis commissæ. L. olfactus organa, hic una cum cerebro à dura membrana deorsum divullâ. M.

CEREBRI ET CEREBELLI

15

indicant, ubi in B. C. L. M. N. O. (fig. VI.) ventriculi illius pars anterior, in E. (fig. VII.) posterior, in I. (fig. V.) calamus scriptorius, licet ad naturam, ruditer tamen expressi sunt, & vix rem exhibent.

Vesalianis iconibus illis, vel omnibus, vel partim, usi sunt GEMINI, VALVERDA, PAREUS, VICARI, GREVINUS, PLANTINUS, Salomon ALBERTUS, PLATERUS, BAUHINUS, GUILLIMÆUS, LAURENTIUS, VIDIVS, PAW, RIVA, REMMELINUS,

nervorum viseriorum coitus. N. visorius nervus, dextrum petens oculum. O. visorius nervus, sinistrum petens oculum. P. soporalis arteriæ ramus, duram cerebri membranam perforans, ad latus glandis cerebri pituitam excipientis. Q. arteriæ P. notatæ propago, dextrum accedens cerebri ventriculorum. R. arteriæ P. notatæ propago, hic in tenuem cerebri membranam sparsa. S. portio pelvis, cerebri pituitam excipientis.

FIGURA IX.

C Apud hic in sinistram aurem reclinatum jacet, calvaria cavitationis basim exprimens, dura cerebri membrana adhuc succinctam. Atque tanta nunc duntaxat cerebri dorsalisque medullæ asservatur portio, quanta cerebri nervorum paribus videndis sufficit. Visiorum porro nervorum exortum coitumque resecaui, ne pelvis nimium lateret, quo cerebri pituita excipitur.

A. Modica cerebri portio, una cum dorsalis medullæ initio. B. nervi visorii, ea parte hic tantum conspicui, qua calvaria cavitationem egrediuntur. C. Pelvis, cerebri pituitam excipientis. D. hic in pelvim petinet meatus, cerebri pituitam ex tertio ventriculo deducens. E. dextræ soporalis arteriæ ramus, duram membranam ad latus dextrum glandis perforans, qua cerebri pituita excipitur. F. sinistræ soporalis arteriæ ramus, duram cerebri membranam perforans. G. secundum cerebri nervorum par. H. tertii paris nervorum cerebri gracilior radix. I. tertii paris nervorum cerebri crassior radix. K. quartum nervorum cerebri par, tertii paris crassiori radici contermimum. L. minor radix quinti paris nervorum cerebri. M. quintum nervorum cerebri par, seu major quinti paris radix. N. sexti paris nervorum cerebri principia ac furculi. O. septimi paris nervorum cerebri principia ac furculi. Si quid in hac figura spectandum sit reliquum, id absque characterum opera prompte, vel ex proxime præcedentibus figuris percipitur.

FIGURA X.

P Resenti figura portionem eam cavitationis calvaria dura cerebri membrana adhuc succinctam depinximus, quæ supra ossis cuneum imitantis medium habet, una cum modo indicandis organis, abs renamque fuisset, integrum caput harum particularum gratia delineate.

A. Nervorum visiorum portiones. C. sinistri lateris arteria, quæ duram membranam hic perforans; partim in tenuem cerebri membranam partim vero in dextrum cerebri ventriculorum digeritur. D. dextri lateris arteria. E. hic pelvis collecta, & à tenui membrana cerebri omnino divulsa, propendet, qua cerebri pituita ex tertio illius defluens ventriculo excipitur. F. foramen, quo pelvis infundibuli modo extructæ finis glandem petit, cerebri pituitam excipientem. G. secundi paris nervorum cerebri portiones.

FIGURA XI.

H Ac figura nudam depinximus glandem, qua cerebri pituita excipitur, una cum pelvi, seu infundibulo, quo pituita huc deferitur, quodque hic flaccidum propendet, a lateribus vero, arteriarum soporalium portiones, quæ reticularem pleuræ efformare dicuntur, ita hic expressimus, ut nobis inter secundum occurrere. Atque ut eas, arteriarum portiones sese variè secantibus offerunt, ita quoque variè eas delineavimus.

A. Glans cerebri pituitam excipientis. B. pelvis, seu infundibulum cerebri pituitam super modo dictam glandem deferens. C. arteriarum portio, quæ secundum foraminis ipsius gratia in calvaria exsculptum ductum oblique fertur. D. sinistræ arteriæ ramus in duræ cerebri membranæ sinistrum latus excurrans. E. arteriæ sinistræ portio, per proprium foramen ad narium usque amplitudinem pertingens. F. his sedibus diversam arteriarum sedem delineavimus, ad dextrum quidem F. arteriam notat ea seriem ductam, ut hic in ramos non dirimatur; sinistrum autem F. arteriam hanc in duos ramos, qui mox in unum rursus coeunt, dissectam insinuat. G. arteriæ sinistræ portio duram cerebri perreptans membranam, ac partim in sinistrum cerebri ventriculorum, partim in tenuem membranam hic cerebri basi obductam digesta. H. propago sinistræ arteriæ, per foramen secundi paris nervorum cerebri calvariam egrediens, ac nervum dein visorium oculumque petens.

FIGURA XII.

P Arva hac figura erectam finximus pelvim seu Cyathum, quo cerebri pituita in glandem ipsè subditam distillat. Ac dein hic finximus quatuor ductus, à glande pituitam per proxima glandi foramina A. B. C. &c. deferentes.

HISTORIA CAVITATUM

CROOKE, Casparus BARTHOLINUS, Gregorius HORSTIUS, &c. mirumque in modum illas plus aut minus depravaverunt, præsertim LAURENTIUS, ALBERTUS, PARÆUS, &c.

VESALIUM proxime subsequens EUSTACHIUS, Vesalianis adjutus, in Anatomia miniori idcirco versatior, illas etiam partes delineare suscepit.

Indicet igitur A. glandem, cui pituita instillatur. | F. meatus ad faciliorem pituitæ huc decumbentis egressum paratos.
B. pelvim qua hæc ducitur. C. vero & D. E. |

e *Figurarum XIII. TAB. V., I. II. III. TAB. VI., III. TAB. XI., quæ EUSTACHII sunt, interpretatio ex ALBINO.*

Figura XIII. TAB. V.

A. A. A. Hinc resecta cerebri pars superior, secundum ventriculos anteriores. C. C. pars ventriculorum anteriorum. D. fornix cujus E. pars prior recisa. F. F. crura fornix. G. G. thalami nervorum opticorum. K. continuïtas nervorum opticorum. L. L. nervi optici.

Figura I. TAB. VI.

Cerebri parte superiore ex transverso ad ventriculos anteriores resecta, pars inferior exhibitæ, qua parte secta est.

A. A. Cerebri lobi anteriores. B. B. posteriores. C. C. &c. cortex cerebri incisus una cum medullæ partibus, quæ ipsi interfertæ. D. &c. media medulla incisa. E. pars aqua corpus callosum resectum. F. G. H. ventriculi anteriores cerebri. G. corpora friata. H. plexus choroidei per quos venæ decurrunt, crebro jungentes se inter se; quæ è ventriculis anterioribus oriuntur. Indicati rami, tum qui è priore parte ventriculorum veniunt, tum qui è posteriore, tum qui è corporibus friatis.

Figura II. TAB. VI.

Hæc figura proxima precedenti in universum respondet; hoc autem differt quod fornix à priori parte resecta, ac deinde cum plexibus choroideis, venisque quas plexus illi sustinent, in posteriora reflexa sit.

A. Percissæ fornix pars prior. B. fornix pars, quæ à parte priore A. abscissa. C. fornix in posteriora reflexæ pars inferior. D. plexum choroideorum, una cum fornice in posteriora reflexorum, ramis suis unitæ inter se; posteaque abeunt in truncos E. qui subeunt fornix partem priorem ac deinde F. sub fornice retrorsum incedunt ad sinum quartum duræ matris, hoc in decursu jungentes se ramis suis, occurrentesque per plexum sub fornice locatum. G. cerebellum ut videtur. H. testes. I. nates. K. glandula pinealis. L. fissura inter thalamos nervorum opticorum. N. corpora friata.

Figura III. TAB. VI.

Cerebrum à parte inferiore.

A. Hinc cerebri pars inferior à lobis mediis usque ad posteriores resecta secundum medios ventriculos anteriores. B. ventriculorum anteriorum, qua parte & in lobos posteriores cerebri, & in medios pertinent lacunaria. C. D. lobi anteriores cerebri. D. paries, quibus alter alteram contingit; hic diducti aliquantum ab inferiore parte lobi apparentes. E. processus mamillares cerebri quorum dexter recisus. F. fornix & G. corporis callosi pars inferior, non distincta fornix à corpore calloso. H. radices fornix. I. portio transversa, qua radices fornix conjunctæ. Inter portionem illam & radices fornix spatium triangulare. K. L. M. nervi optici: percissa continuïtate eorum, à se mutuo in latera deducti. K. partes eorum, quæ crura medullæ oblongatæ ambiunt. L. continuïtas percissa. N. crura medullæ oblongatæ recisa. O. P. thalami opticorum à se mutuo separati & deducti. O. pars eorum, qua supra ventriculum tertium conjuncti sunt Percissa. hæc sectæ sunt superficies, à se mutuo deductæ.

Figura III. TAB. XI.

A. Cerebellum à superiore parte, mediam autem per longitudinem capitis in duas partes æquales dissectum, deductæque partes illæ à se invicem. B. C. D. cerebelli partes sectæ: in quibus C. &c. medullæ ramulos e cortice ortus. D. trunci in quos medulla cerebelli colligitur, ad medullam oblongatam accedentes. E. truncorum, in quos medulla cerebelli colligitur, partes, quæ accedunt ad medullæ oblongatæ partem priorem. F. partes, quæ ad posteriorem. G. H. crura medullæ oblongatæ hic resecta. I. glandula pinealis. K. nates. L. testes. M. N. nervi paris quarti pathetici vulgo M. à medulla oblongata pone testes orientes. *Nervi qui prope nates oriuntur, oss. exam.* O. P. pars medullæ oblongatæ, quæ subjecta cerebello superimminenti, cum eo efficit ventriculum quartum. P. incisura in ea parte quæ calamus scriptorius dicitur. Q. medulla spinalis à parte posteriore. R. cauda equina. 1. 2. &c. Nervi spinales e medulla orientes. S. T. radices quibus nervi à medulla spinali oriuntur; quarum

Iconographia cavitationum cerebri et cerebelli.

TAB. IV

Sinciput anterior



Fig. 1.

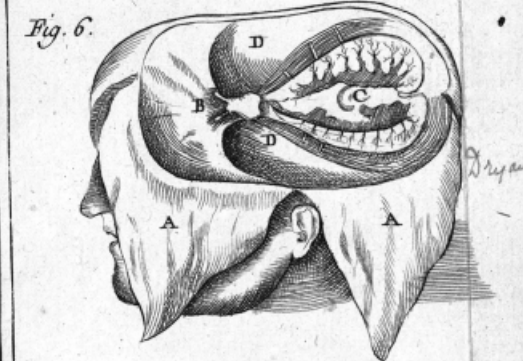


Fig. 6.

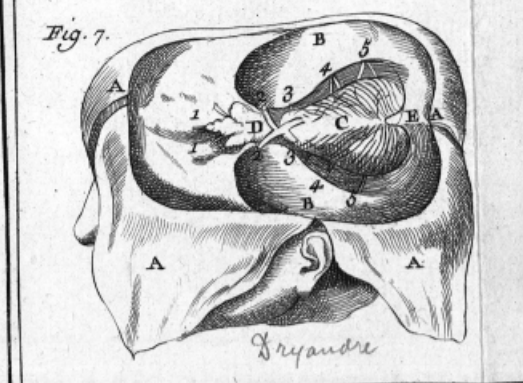


Fig. 7.

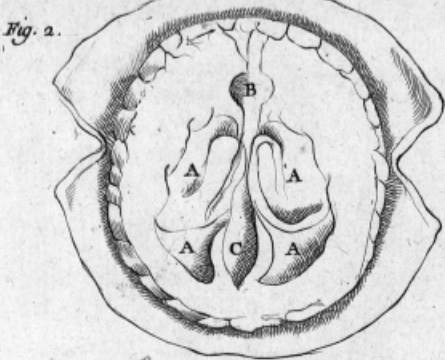


Fig. 2.

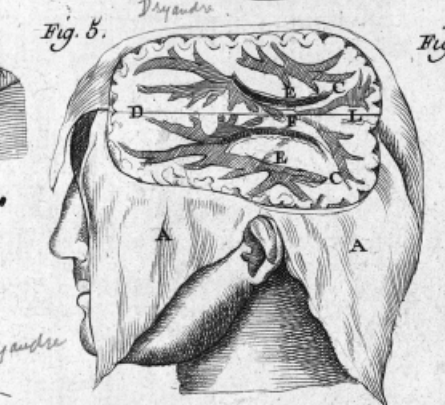


Fig. 5.

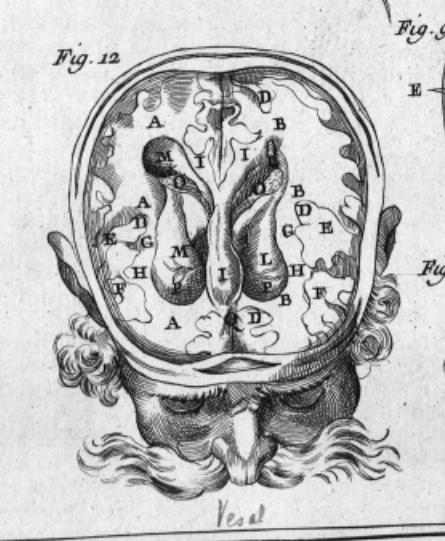


Fig. 12.

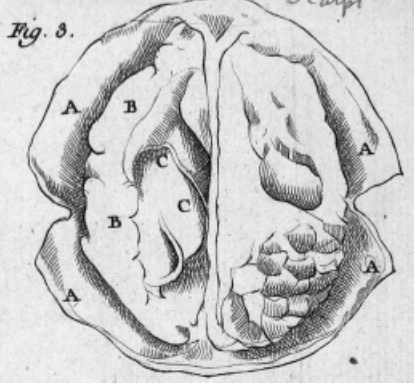


Fig. 8.

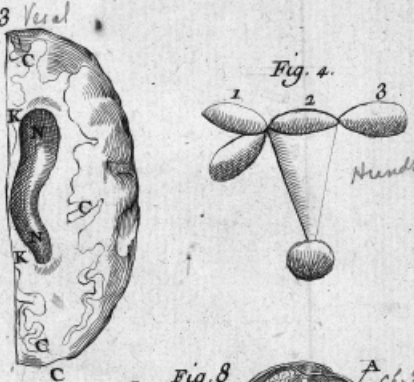


Fig. 13.



Fig. 9.

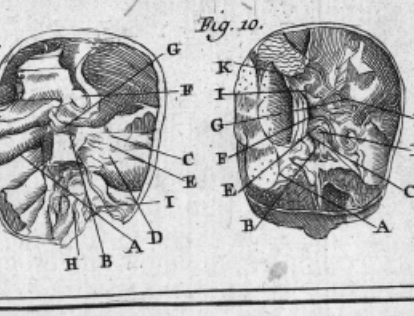


Fig. 10.

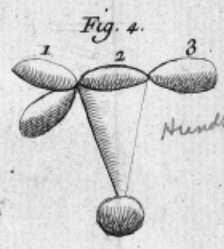


Fig. 4.



Fig. 8.

Vesal

Iconographia cavitatum cerebri et cerebelli.

TAB. V.

Fig. 1.

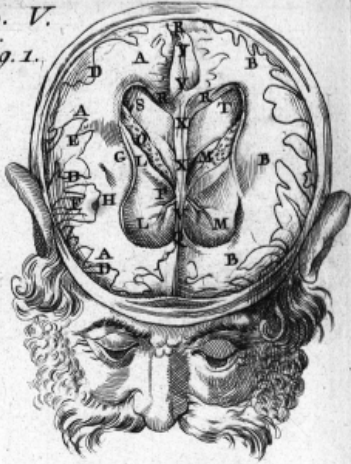


Fig. 2.

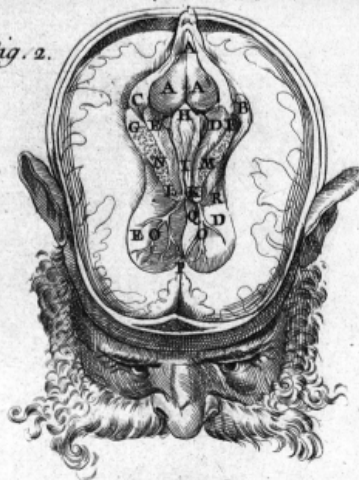


Fig. 3.



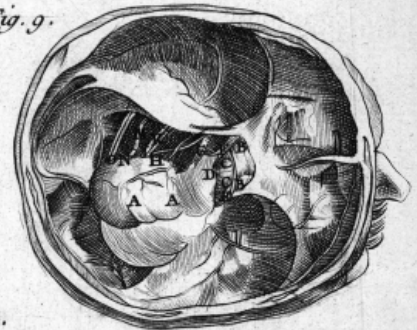
Fig. 8.



Fig. 4.



Fig. 9.



Vesal

Fig. 6.



Fig. 11.



Fig. 5.

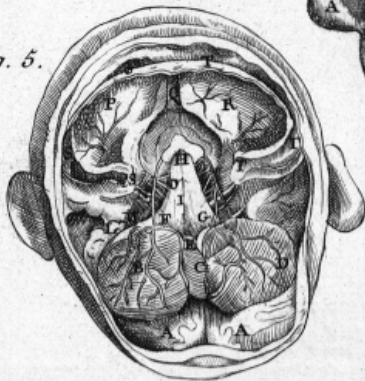


Fig. 12.



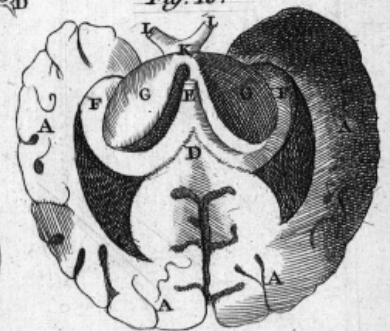
Fig. 7.



Fig. 10.

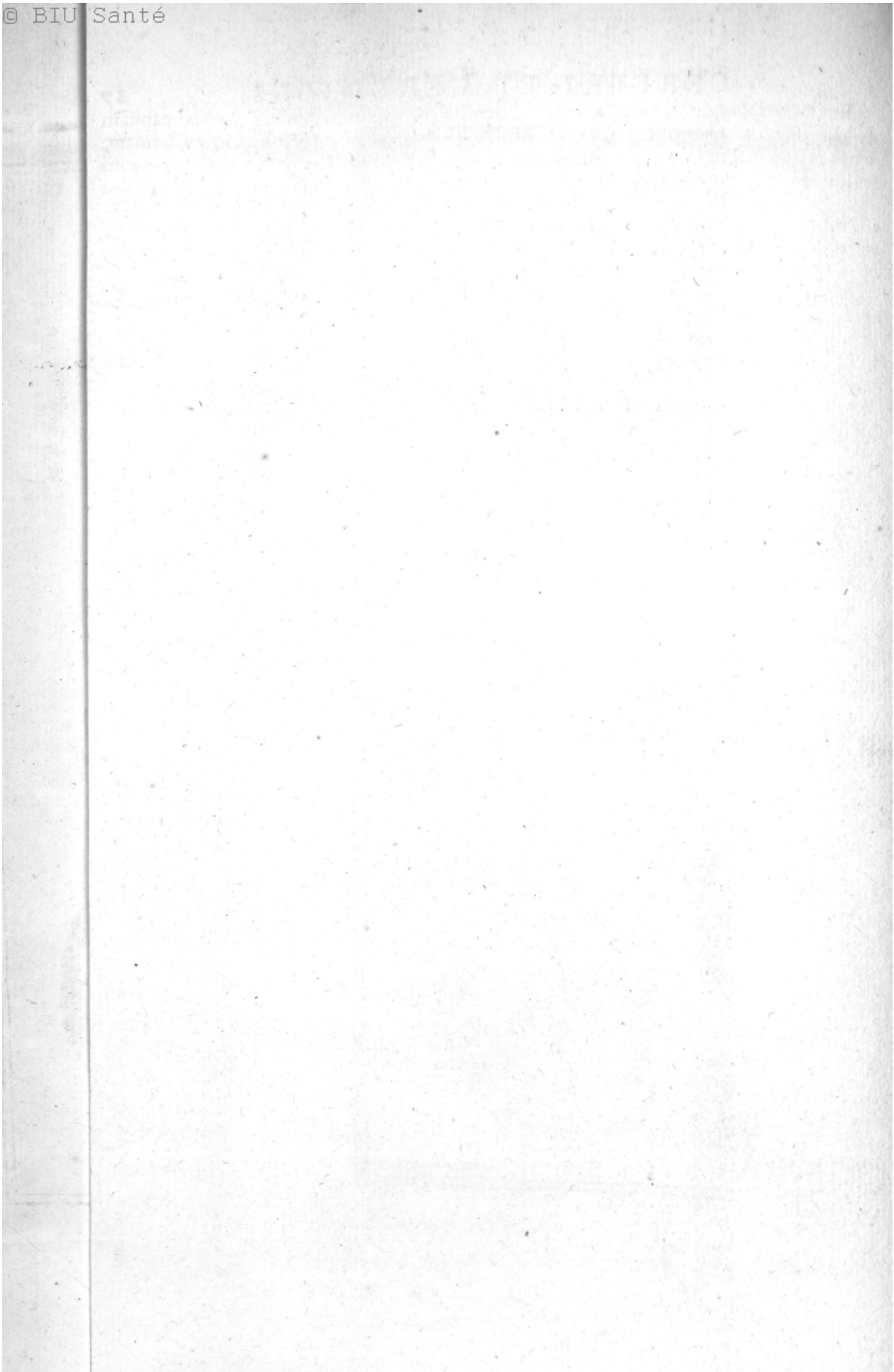


Fig. 13.



Enslacha

M. Reboul Sculp.



CEREBRI ET CEREBELLI

17

EUSTACHII icones velatianis magis perpolitæ & concinnæ, minus veto ad naturam exhibitæ, illam tamen magis patefacere videntur. **VENTRICULORUM superiorum** formam, **VESALIO** minus rectè exhibuit; illorum tamen **SINUS anteriores & posteriores**, horum scilicet sinuum parietes tum superiores tum inferiores (C. F. fig. XIII. TAB. V., B. B. fig. III., F. F. fig. I. II. TAB. VI.,) primus delineavit; illos nempe sinus in basi Cerebri apertos ostendit, sinumque posteriorem finistram quandoque dextro capaciorum esse, observasse (F. F. fig. I. II. TAB. VI.) videtur. **VENTRICULUM tertium** **VESALIO** rectius indicavit, quartumque ita repræsentavit, ut perpauca felicius exhibere, bene cesserit.

Eustachii icones interpretati sunt **LANCISIUS**, **MANGETUS**, **ALBINUS**, &c. **Albiniana** explicatio cæteris perfectior.

Non solum nihil novi in cavitatum Cerebri & Cerebelli delineatione præstitit **VAROLIUS**, sed etiam ventriculorum anteriorum sinus tum anteriores cum posteriores ^f (*Lices hos pingendos sibi præcipue proponeret*) ita obscure indicavit, ut vix illos agnosceres.

In eo tamen laudandus, quod, cum **Eustachianæ** tabulæ lucem nondum aspexissent, primus illos sinus assignare tentaverit.

Iplius figuris usus est **BAUHINUS**, **Greg. HORSTIUS**, &c..

CORTESIUM VAROLIO subjungimus, quod Cerebri interiora juxta **VAROLII** Methodum delineanda in se susceperit. laudandi viri conatus, licet nihil inde utilis evenerit arti ana-

rum aliæ **S.** nascuntur è posteriore parte medullæ spinalis: aliæ **T.** è priore, ex quo reliquorum intelligi possunt.

f

Fig. IV. TAB. VI. ex **VAROLIO**.

Hæc figura ostendit basim cerebri denudatam a calvaria & dura membrana, cujus pars sinistra demonstrat originem spinalis medullæ atque septem parium nervorum secundum communem anatomicorum sententiam. pars dextra ostendit veram originem medullæ, & aliorum.

Partis sinistrae declaratio numeris tradita. 1. Origo nervis opticis communiter ascripta. 2. Origo nervorum, qui petunt musculos oculorum secundum communem aliorum sententiam. 3. 4. 5. 6. 7. nervi omnes, quorum originem inquit **VESALIUS** esse ex principio spinalis medullæ. 8. locus, unde instrumento olfactus ducunt suum principium juxta communem opinionem. 9. 9. principium spinalis medullæ reliquis anatomicis cognitum. 10. 11. prominentia media cerebri. 12. 13. confinia prominentiæ anterioris, & supremæ cerebri cum media, quas prominentias crediderunt alii esse sibi met continuas in angulo formato inter 10. 11. & 12. 13. ubi revera sunt tantum contiguæ, ut patet in dextra parte figuræ.

Partis dextræ declaratio elementis tradita.

a. b. Tota portio nervorum opticorum cæteris anatomicis ignota, & ubi b. est reflexio prædicti nervi in posteriori parte spinalis medullæ. c. d. pars secundi paris nervorum, quam non observarunt alii, & d. primum ortum ejusdem nervi. e. f. primus spinalis medullæ, ex cerebro ortus. Totum autem id, quod est inter e. f. & g. fuit reliquis dissectoribus occultum. h. processus transversalis cerebelli, qui dicitur pons. i. origo nervi auditus ex ponte cerebelli. k. l. ductus instrumenti olfactus latitans inter supre-

mam, & mediam cerebri prominentiam, & ubi k. ibi est prima ejusdem instrumenti origo. m. media cerebri prominentia a reliquo cerebro dissecta. n. principium posterioris prominentiæ cerebri, unde dissecta fuit media. o. p. cavitas ventriculi, quæ reflectitur ad prominentiam mediam. q. r. s. pars superioris prominentiæ cerebri cui media adhæret contigua. t. intercussatio, quam facit nervus opticus cum nervo musculos oculi petente.

Fig. V. TAB. VI. ex **VAROLIO**.

Hæc figura ostendit partes cerebri in sua basim invicem distractas, tum simul conjunctas, ostenditque ventriculos, & reliqua omnia in epistola contenta, quæ in prima figura repræsentari non poterunt, &c.

Partis sinistrae declaratio numeris tradita, in illa figura. 1. 2. 3. Dimidium spinalis medullæ lateris sinistri & in suum latus distractum. 4. 5. ejusdem medullæ ingressus ad ventriculum sinistram. 6. Portio spinalis medullæ ex cerebello nascens. 7. nervus opticus in posteriori regione spinalis medullæ reflexus, & ventriculi cavitatem ingrediens. 8. 9. 10. pars sinistra cerebelli, a qua remota est pars dextra. 11. 12. Rima ingrediens sinistram ventriculum partim formata a corpore fornicis imaginem referente, partim ab intimiore spinalis medullæ parte. 13. 14. Tota pars cerebri qua simul junguntur dextrum cum sinistro, cujus pars opposita huic, quæ conspicitur dicitur corpus callosum.

Partis dextræ declaratio.

a. Pars dextra spinalis medullæ in suum latus; sursumque reflexa, ita, ut conspiciatur illa pars sui ortus, quæ respicit cavum ventriculi. b. c. Spinalis medullæ principium cavum ventriculi

C

HISTORIA CAVITATUM

tomicae, parumque (ut plerique qui de Anatomicis scribunt) in ea versatum fuisse, appareat. Quid significant ipsius icones, etiam earum explicationis ope, difficillimum est interpretari.

respicens. d. e. Nervus opticus reflexus circa radicem spinalis medullae, &c. ostendit illius primam originem. f. g. h. Tota ventriculi cavitas. f. autem indicat cavitatem exculptam in prominentia anteriori. g. in prominentia media, & h. in prominentia posteriori. i. k. Plexus glandulosus, qui dicitur retiformis, ductus circa radicem spinalis medullae. l. m. Portio basis cerebri constituens cum spinali medulla rimam ingredientem ventriculum. n. o. Tota longitudino corporis conjungentis simul ambas cerebri portiones magnas in dextra parte.

Fig. VI. TAB. VI. ex CORTESIO.

Figura haec cerebrum ostendit pluribus modis administratum, ut facilius conspiciatur cavitas illa utrinque in monticulis excavata; primo enim medulla spinalis in duas partes simul cum cerebello per longitudinem divisa est, portione utrinque ad cerebellum relicta, & ad latera literis C. C. C. notata, inversa; deinde monticuli sectione à cerebro divisi, & ad posteriorem partem propulsi; tertio membrana dura ea ratione administrata est, ut primus, secundus, & quartus ipsius sinus (qui alio administrandi modo videri nequeunt) demonstrari possint; tertius videri non potest hac administrandi ratione.

A. Universa molès cerebri. B. Partes cerebelli ad latera inversi, & per medium dissecti. C. spinalis medullae portio in duas partes secundum longitudinem divisa, ad lateraque simul cum sua parte cerebelli extensa. D. termini sunt sectionis factae qua monticuli à cerebro divisi in partem posteriorem H. pelluntur, ut inde cavitas in illis insculpta, quae literis duobus I. I. notatur, videri facilius possit; universa vero cavitas utrinque duplici I. I. designatur. E. septum illud denotatur, lapis specularis nomine, quod secundum corporis callosi (illi subiecti) longitudinem cavitatem anteriorem capitis in duas dirimit partes aequales. F. plexus choroïdes per totam cerebelli cavitatis longitudinem disseminati, & a rete admirabili appellato prodeuntes. H. spinalis medullae caudicis principium, quod à cerebro in duas partes per longitudinem divisum. I. Nervorum secundae partis principium, pulchre se junctim, quod conjunctim in secunda figura ostenditur. Omnes anatomici existimant illud à cerebro ortus ducere, cum tamen à spinali medulla, qua fornicem efficit, exiri ipsa anatome luce clarius ostendat. N. ductus ad mamillares vocatos processus. O. Primus, & secundus membranae sinus. P. membrana dura à cerebro exempta, & ad mediam

cerebri partem deorsum pendens, ut illius sinus contemplari possimus. Q. quartus membranae sinus. R. conarion, seu corpus conoïdes glandulae pineali assimilatum, reti veluti implicitum. S. plexus ille retiformis venarum scissarum instar, à quibus plexus choroïdes originem ducunt. T. ventriculorum anteriorum magnitudo, cujus anterior pars, quae à lapide speculari in duas dividitur partes, utrinque unico T. denotatur, posterior vero, quae in monticulis excavata est, duplici demonstratur T. T. V. posterior callosi corporis terminus. X. anterior ejusdem corporis terminus.

Fig. VII. TAB. VI. ex CORTESIO.

In hac figura spinalis medulla cum cerebello sectione ablata est, ut cavitas tota cerebri videri facilius possit, cerebro undique manibus à latera agilitur absque laceratione pulso.

A. Cerebri posterior regio, membranâ destituta. B. anterior cerebri regio. C. cavitatis cerebri figura, & magnitudo; posteriores C. C. eam cavitatem demonstrant, quae in monticulis supra aurium regionem exculpta est, & in communi administrandi modo demonstrari minimè potest. D. corporis callosi principium. E. corporis callosi finis, qua plexus choroïdes ejus cavitatem ingrediuntur. F. Ductus choroïdum per omnem cavitatem extensi. G. conarion glandula nucis pineae formam præ se ferens, quae in præcedenti figura reti implicita ostenditur. litera R. H. spinalis medullae processus cultro secti, quasi medio cavitatis relicti, quorum circumvolutionem *Julius-Cesar* ARANTIUS peritissimus Anatomicus appellare consueverat *hypocampum*. I. nervorum opticorum progressus ad anteriora. L. Eorundem nervorum principia à posteriori parti spinalis medullae prodeuntia.

Fig. VIII. TAB. VI. ex CORTESIO.

Hæc duæ figurae sequentes ventriculorum anteriorum magnitudinem, & figuram demonstrant, dura piaque membrana separata, solisque manibus utraque cerebri parte deducta, quae in duas dividitur partes, in substantiam cerebri & ipsius cavitatem, hæc tamen administrata est cerebro in calvario existente.

A. Cerebri universa substantia ad latera manibus pulsa. B. ventriculorum anterior portio. C. eorundem posterior pars à septo minimè divisa in ea cerebri parte exculpta, quae est ad occiputem. D. vestigia demonstrantur horum ventriculorum ad aures revoluta, quae in aliis figuris pulchre ostensa, præsertim in sexta, conspiciuntur.

CEREBRI ET CEREBELLI

19

Usque nunc decantatis iconibus longe elegantiores sunt CASSERII icones. *Cavitates omnes Cerebri & Cerebelli pingere aggressus est* ¹.

tur. E. F. corporis callosi longitudo, cujus anterior pars E. posterior F. denotatur, sub qua fornix reperitur, eodem corpore calloso sublevato, ab anteriori ejus, atque ad posteriorem inverso. G. plexuum choroïdum ductus sub corpore calloso à fornice exeuntes, & ad eam ventriculorum cavitatem, quæ ad aures exporrecta est, permeantes.

Fig. IX. TAB. VI. ex CORTESIO.

Hæc à superiori parum evariat, nisi quod posterior pars cerebri extra ossis limites producta est, processusque illi, quos munticulos appellavimus,

i

Figurarum TABULÆ VIII., quæ CASSERII sunt,

EXPLICATIO ⁱⁱ ex BUCRETIO.

FIGURA I.

Ablata alta & transversa dissectione magna portione cerebri, intimiores partes, ipsique adeo ventriculi nunc ostenduntur.

A. Cerebri secti per medium pars dextra. **B.** ejusdem cerebri pars sinistra. **a.** puncta rubra quæ apparere solent, in cerebri administratione, nihilque sunt aliud quam sanguis ex venulis per cerebrum digestis & dissectis, exstillans. **C.** linea est per medietatem corporis callosi arte ducta, ut vestigium divisionis illius cerebri in dextram sinistramque partem exprimat. **D.** dextri cerebri ventriculi latera, partim digitis revoluta. **E.** sinistri ventriculi latera, à se nonnihil diducta. **F.** duo trunci exigui venularum illarum, per callosum corpus expansi & in tenuem membranam dispersi. **G. H.** superiores cerebri ventriculi, dexter & sinister, nondum perfecte aperti, oblique tamen anfractuosi, semicirculares, ac tenui membrana obtekti, in sequentibus figuris rectius conspiciendi. **I.** Plexus choroïdes, dextrum cerebri ventriculum percurrentes. **K.** venulæ graciles, a vasis plexum choroïdem constituentibus deductæ, in sinistro ventriculo nonnihil evidentiores. **L.** plexus choroïdes sinistram ventriculum percurrentes. **M.** portiuñçala falcis, versus posteriora retractæ.

F. s. II.

Altiore adhuc sectione facta, & ventriculorum labris nonnihil ad latera deductis, corpus callosum, & subius speculum, plexusque choroïdes, videndi exhibentur.

A. Cerebri per medium secti pars dextra. **B.** ejusdem cerebri pars sinistra. **C.** linea arte ducta per corpus callosum, ut vestigium ap-

extra ducti aliquo modo suam ostenduntur cavitatem.

A. Cerebri moles ad latera propulsa, ac manibus quo ad fieri potuit, citra lacerationem dilatata. **B.** ventriculorum anterior pars. **C.** eorundem posterior regio. **D.** principium cavitatis, quæ ad aures revolvitur. **E.** corpus callosum, cujus **E.** anterior, **F.** posterior denotatur regio. **G.** nervorum opticorum progressus ad anteriora, adhuc in cerebri cavitate existentes. **H.** monticulorum portiones à propriis locis extractæ, extraque calvariam propulsæ. **I.** processuum choroïdum ductus.

pareat divisionis cerebri. **D.** callosum corpus ad sinistram partem nonnihil deductum, ut speculum, ventriculum dextrum à sinistro separans, aptius demonstraret. **E.** portio speculi quæ superius calloso corpori, inferius fornici adnectitur. **F.** latera utriusque ventriculi, à propria cerebri substantia, qua tegebantur dissecti. **G.** fundus, sive inferior ventriculorum cerebri pars, in quo venulæ, à vasis plexum choroïdem constituentibus comparent. **H.** plexus choroïdes, ex venis & arteriis conflatus. **I.** portio quædam fornici, quæ in sequenti figura exactius conspicitur. **K.** portio falcis, ad posteriora reflexa, variis plexibus corrugata.

FIG. III.

Dissecto calloso corpore, & versus posteriora retracto, plexus choroïdes integri, simul que ipsorum in cavitatem parvam ingressus demonstrantur, fornix etiam & sub fornici divisione in loco tenebroso vasa transeuntia, ostenduntur.

A. Corpus callosum versus posteriora reflexum, ut fornix, subjectæque partes cernantur. **B.** ventriculi cerebri, sublatis nunc omnibus ipsis incumbentibus partibus, integre, quoad fundum conspicui. **C.** fornix non tam trianguli, quam duorum cornuum formam, (aut cui rectius comparaveris) **Y.** literam pythagoricam referens. **D.** plexus choroïdes utriusque ventriculi eleganter hic conspiciuntur. **E.** cavitates rotundæ, quas ad inferiora tendentes, plexus choroïdes ingrediuntur. **F.** rami venularum, quæ per superiorem callosi corporis superficiem expansæ **H. H.** signo monstratæ sunt, hoc loco à corpore calloso ad anteriora retractæ: calloso dein corpore ad posteriora reflexo cernuntur, ut earum ex infernis partibus ortus conspiciatur. Egressæ enim ex hac cavitate ad superiora ascendunt, & ad posteriorem partem

C ij

HISTORIA CAVITATUM

Nova quam plurima in variarum partium harumcave cavitatum delineatione præstitit. Quod ad formam vero illarum spectat, in eo tantum **VESALIUM** superare videtur, quod ventriculorum lateralium **SINUS posteriores** (fig. II. III. IV. V. TAB. VII.), **VENTRICULUM tertium** (fig. IV. V. VI. VII. TAB. VII.), feliciter expresserit.

tendentes, in corpore calloso (ut diximus) suos hinc inde ramulos spargunt, qui duobus in locis, interventu venæ, per anastomosis, uti literæ a. a. a. perbelle ostendunt, junguntur. G. vas à quarto crassæ membranæ sinu prodiens, ac sub fornice in tenebroso hoc loco in tertium ventriculum admodum implexe descendens, quod in sequentibus multo melius patebit. H. hæc fissura locum ad os cristosum, necnon spongiosas pertingentem, ope cuius excrementa cerebri eo defluentia evacuari **PLACENTINUS** credebatur, designat. I. puncta sanguinis ex venulis cerebri extillantibus clarissime patent.

FIG. IV.

Separato nunc prorsus calloso corpore, & ejus loco elevata fornice versus posteriora, vasa quæ sub fornice latebant, tum ventriculi tertii situs ac meatus ab ipso recta ad pelvim tendens, demonstratur, plexus quoque choroides expansi ostenduntur.

A. Utriusque ventriculi tum dextri quam sinistri fundus & latera. B. fornicis substantia versus posteriora sublevata, sub qua tamen propter plexum choroidem explicatum, nondum exactè tertius ventriculus conspicitur. C. D. plexus choroides expansi, in posteriore sui parte lunarem figuram obtinentes, in anteriore apicem, quo ferme ad foramen anterius tertii ventriculi delinunt. E. vas in duos ramulos divisum de quo figura superiori, litera G. G. dictum est ad tertium ventriculum implicate admodum contendere, tum plexibus choroidis sese insinuans, tum ramulos per substantiam utriusque superioris ventriculi dispergens. F. foramen, seu meatus profundus tertii ventriculi, ex tenui membrana factus, initio amplo sensim in canalem angustato, quod hic facile videre licet, revolutis particulis tegentibus ad latera. G. extremitates plexus choroidis.

FIGURA V.

Elevato nunc etiam plexu choroidis ad superiora, ventriculus tertius ostenditur. remota autem membrana, quæ contenta regebat uterque ipsius meatus, ramus primus, quam posterior, & corpuscula quæ circumposita sunt ut glandula pinealis, nervos, testes acutissime demonstrantur.

A. Ventriculorum dextri & sinistri fundus. B. eorundem latera sive parietes. C. rimæ sive canales leviter in substantia eorundem ventriculorum exsculpti, ut etiam in aliis figuris apparet, & ad meatum anteriorem tertii ventriculi deducti. D. Sub hoc corpore extuberante vulva sita est. E. meatus anterior tertii ventriculi, in quem excrementa cerebri re-

cepta, ad glandulam pituitariam transmittuntur. F. rima sive tertius ventriculus cum duobus suis meatibus, quibus ab anteriore & posteriore parte terminatur. G. meatus, seu foramen posterius, quod ano simile dicitur, & sub natibus ad quartum ventriculum abit. H. eminentiæ duæ superiores ejusdem cum cerebro substantiæ, sola linea distinctæ, à forma nates dictæ. I. inferiores extuberantiæ ob proximam glandulam, quæ peni à nonnullis comparata, testes nominatæ. K. glandula pinealis, substantia dura constans, membrana tenui tecta, & dicti foraminis principio apposita. L. plexus choroides ad superiora reflexi. M. falx ad posteriora revoluta. N. his angulis acutis figuræ lunaris sive femicircularis, quo anteriores ventriculi in parte posteriore vergunt, clarissime patet.

FIGURA VI.

Remota posteriore cerebri parte, membrana crassa cerebelli involvens, & Torcular vocatum, comparat, quo per medium dissecto, & membranæ ad latera revolutis, interior quatuor sinuum facies conspicienda exhibetur.

A. Os cranii, in quo medullium optime comparat. æ. spatium, quod inter cranium & duram matrem est ostenditur. B. reliquum substantiæ cerebri profunda sectione sublata. C. fundus dextri & sinistri ventriculi copiosis venarum propaginibus conspersus. D. tertius ventriculus, ad latera paululum deductus. E. foramen anterius tertii ventriculi ad pelvim, sive infundibulum descendens. F. plexus choroides sive retiformes, leviter extra sedem suam remoti & expansi. G. principium plexuum retiformium. H. finis eorundem plexuum. I. portio cerebelli detecta. K. processus posterior crassæ cerebri membranæ, cerebrum à cerebello dividens. L. membranæ quarti sinus aperti, ad latera convolutæ. M. membranæ primi sinus aperti ad latera posita. N. membranæ secundi sinus dissecti revolutæ. O. primus crassæ membranæ sinus. P. secundus crassæ membranæ sinus. Q. quartus crassæ membranæ sinus, in quo innumera propemodum foraminula visuntur. R. tertius sinus in superiore falcis regione positus, à crassâ membrana, cui adnectebatur ad literam A. resectus. a. denotantur orificia vasorum, quæ ex tertio sinu in tenuem membranam propagantur. S. principium, vel concursus quatuor dictorum sinuum, Torcular herophilo, ex opinione quorundam dictum. T. processus falciformis à cerebri substantia undiquaque denudatus & extra situm positus, ut totus exade cernatur. b. vasa minuta per falcis substantiam dispersa. V. cuspis processus

CEREBRI ET CEREBELLI.

Ipsius iconibus II. III. (TAB. VII.), I. (TAB. VIII.), suas (fig. IV. V. TAB. VIII., fig. I. TAB. IX.), accommodasse videtur VESLINGIUS.
Fig. I. TAB. VIII. usus est Thom. BARTHOLINUS.

falciformis acuta & nonnihil incurvata, ab offe cristiformi nunc separata. X. membranæ tertii finis aperti revolutæ, ut ejus interior facies appareat.

FIGURA VII.

Ablata crassa membrana cerebellum involvente, ipsius cerebelli substantia ostenditur; & rima, sive ventriculo tertio ad latera diducto, cavitas ejus, & in ipso contenta vulva cum foramine anteriore apparet.

A. Os cranii. B. meditulum cranii. C. spatium quod inter cranium & crassam membranam est. D. eminentia quædam cranii dextram, sinistramque cerebelli partem dirimens. E. crassæ membranæ portio, quæ cerebellum investit, ad postera retracta. F. cerebelli substantia, per cujus superficiem externam plures venulæ sparguntur (a a) & lineæ excurrunt c. e. G. clunes nonnihil e loco suo motæ. H. testes similiter ad superiora ut clunes elevati & divisi. I. glandula pinealis testibus contigua. K. plexuum retiformium ingressus. L. foramen, seu meatus posterior ventriculi tertii tories jam demonstratus. M. cavitas quæ ventriculo tertio diducto cernitur. N. corpus figuram pudendi muliebris exprimens, vulva propterea dictum, ad cujus anteriorem partem foramen anterius tertii ventriculi patet. O. ventriculorum dextri & sinistri fundus. P. latera, seu parietes eorundem. Q. plexus choroides studio extra ventriculos commoti. R. cerebrum, cujus superior & posterior pars cerebello incumbens, ablata est.

FIGURA VIII.

Utraque cerebri parte, tam dextra quam sinistra à se diducta, non tantum juxta latera, sed etiam quo ad anteriorem partem, os cristosum, ad quod corpus falciforme annecti diximus, exacte apparet. Testibus autem, ac naribus per medium divisis atque à se distensis, meatus ille, qui sub ipsis ex tertio ventriculo in quartum abit, cernitur. Facta etiam profundiore sectione vulva à se diducta videtur, meatusque ille qui in pelvim definit, & propè quem exortus nervorum opticorum consistit.

A. Cerebri portio dextra & sinistra, à se diducta, & nonnihil extra cranium levata. B. portio dextræ atque anterioris cerebri partis

paullulum revoluti ut cristæ forme os D. in conspectum prodeat. C. a. pars cranei anteriorem illam cerebri portionem B. B. sustinens. D. os cristæ forme in cujus vertice apex corporis falciformis definit. E. cerebri magna portio dissecta, ut calvaria C. C. cum offe cristoso D. appareat. F. vestigium illius sectionis, qua tota illa cerebri pars, quæ cerebellum tegebat ablata fuit. G. b. meditulum cranei, inter duas laminas (b. b. b.) conclusum. H. calvariæ interna facies, cui cerebellum incumbit. I. cerebelli pars posterior in naturali situ locata, & multis venarum furculis conspersa. K. cerebelli pars antica, ad superiora elevata. L. nervorum opticorum exortus. M. meatus primus tertii ventriculi, qui ad pelvim descendit, dilatatus. N. vulva ad latera diducta. O. hic foramen sive meatus tertii ventriculi, qui anus dicebatur, situs erat, at nunc dissectus cernitur. P. testes studio aperti, ut principium quarti ventriculi detegeretur. Q. nates divisi, ut ductus qui sub ipsis latebat, conspiceretur. R. ductus posterior tertii ventriculi, in quartum tendens, apertus. S. Vestigia fundi dextri & sinistri ventriculi cerebri.

FIGURA IX.

Demonstrantur ea, quæ sub membranula illa in præcedenti proxima figura spinæ medullam regente, latebant. exempto enim cerebro & capite in facie collocato, tum ad anteriora cerebello tracto, etiam spinalis medulla ex vertebriis tracta est, quæ hic jam aperte sua membranula quasi excoriata videtur ipsa membranula ad latera tracta. exortus etiam trium parium nervorum ex ejus principio adhuc obscure apparentes conspiciuntur.

A. Vestigia resecti cranii. B. prima cervicis vertebra, sua carne adhuc stipata. C. cerebelli duæ portiones laterales, tenui membrana tectæ, per quorum substantiam venulæ excurrunt. D. cerebelli media pars vermiformes processus constituens. E. cerebelli portio. F. membranula spinalis medullæ ad latera tracta. G. spinalis medullæ substantia detecta. H. quarti ventriculi cerebri pars maxima in principio spinalis medullæ exsculpta, calami, quo scribimus, mucronem referens. I. K. L. quintum (I. I.), sextum (K. K.), & septimum (L. L.) nervorum par. M. crassa membrana cerebri inferiori calvariæ regionem tegens. N. aures.

Fig. I. II. III. TAB. VIII., quæ CASSERII sunt, Explanatio. ex BUCRETIO.

FIGURA I.

Dista cerebri portione, in secunda figura expressa, tum cerebello cum spinali medulla ex cranio exempta, cerebri cum cerebello, itemque cerebelli

cum spinali medulla connecto separatim ostenditur, in cujus principio jam exacte, ac in seque quartus ventriculus exprimitur.

A. Cerebelli dextra, & sinistra pars, plurimis

HISTORIA CAVITATUM

Adeo a natura recedunt *Caspari* BARTHOLINI icones j, ut etiam harum explicatio- nis ope, partes ab ipso indicatas agnoscere, sit impossibile. In illis autem SINUS tum anteriores cum posteriores ventriculorum anteriorum, præsertim exprimere tentavit.

Quibusdam VESALII & CASSERII iconismis, in illarum cavitatum partibus aliis exi- bendis, usus est. Illis quasdam VESLINGII & WILLISII substituit *Thom. BARTHOLINUS* ipsius filius, in ultimis ejusdem operis editionibus.

venulis perfusa. B. vermiformis cerebelli pro- cessus ad anteriorem partem retractus, cum quartum ventriculum tegere solet. C. ventri- culus quartus in spinali medulla D. exsculptus. E. cerebri portio cerebello adhærens.

FIGURA II.

EAdem spinalis medulla proponitur, sed relectis portionibus illis quibus cerebello adhæret, item- que membranula inversa quoque est, ut ductus ille posterior, qui ex tertio ventriculo in quartum, sub natibus, testibus, & pineali glandula tendit, ex hac parte, diducto quarto ventriculo, conspi- ciatur.

A. Spinalis medullæ substantia. B. quartus ven- triculus non exacte expressus. C. ductus tertii ventriculi in quartum. D. glandula pinealis. E. rudis natium, & testium in spinali medulla sito- rum, delineatio.

FIGURA III.

Hæc figura, si quis recte secum præpendat, ad septimam figuram septimæ tabulæ pertinet. ostenditur enim cerebellum, & cerebri substantiæ portio in qua tertius ventriculus in omnes dimensiones di- ductus, cum utroque suo foramine tum anteriore quoad pelvim, quam posteriore, quod ad quar- tum ventriculum tendit, exprimitur.

A. Cerebellum. B. cerebri substantia. C. ventri- culus cerebri tertius. D. foramen posterius ven- triculi tertii ad quartum tendens. E. glandula pinealis. F. natium & testium locus. G. meatus anterior ventriculi tertii ad glandulam pi- tuitariam descendens. H. glandula pituitaria. I. principium nervorum opticorum. K. infun- dibuli pars.

Fig. IV. TAB. VIII. ex CASSERII *Pentæsthe.*

Ostenditur in hac figura duræ meningis pars à cerebro denudata quæ partim cerebello partim cra- nio superjacet, præterquam etiam apparent odora- torii & gustatorii nervi ex suo quilibet ortu, & arteria plexum choroïdem constituens.

A. Cranium abscissum. B. dura mater seu mem- brana partim super cerebellum partim super cranium resecta. C. extremitates duræ matris, quibus à cerebro determinatur. D. cerebelli quædam portio sub dura meninge prominens una cum suis venulis. E. nervus gustatorius cum

sua scaturigine. F. arteria, id est, plexum choroï- dem seu labyrintheos arteriolarum textus con- tinens. G. nervus odoratorius quoad suam origi- nem. H. cerebrum industria divisum, ut de- lucidius corpora superius adumbrata, appa- reant. I. falcis plurimis venulis scatentis pars lata. K. membranæ ductum illum in medio ce- rebri efformantes. L. cerebri dextra pars, ejusque anfractus.

j Fig. III. TAB. X. ex *Casp. BARTHOLINO.*

Dextram cerebri partem secundum ventriculi ductum profunde ablatam exhibet hæc figura.

A. Nasus. B. auris dextra. C. portio cutis ca- pitis dependens. D. musculi occipitis rudi- mentum. E. oculi orbita. F. os frontis. G. os occipitis. H. H. latus cerebri sinistrum crassâ sua meninge adhuc tectum. I. crassâ dextri lateris meninx dependens. K. falx. L. falcis ad galli cristam extremitas. M. sinus falcis superior. N. sinus falcis inferior. O. sinus lateralis dexter major. P. sinus falcis superio- ris in lateralem majorem ingressus. Q. sinus quartus inter cerebrum & cerebellum. R. sinus quarti in lateralem majorem ingressus. S. si- num lateralium majorum communis ductus. T. grandium vasorum in sinum falcis superio- rem abeuntium portio. V. magnæ cerebri fis- suræ pars. X. ventriculi dextri pars posterior & exterior, qua carotidis arteriæ ramulus pe- netrat ad choroïdem plexum. Y. ventriculi dextri pars posterior & amplior. Z. ventriculi dextri digitalem referens cavitas subrotunda. a. ventriculi dextri pars superior & interior sub calloso corpore. b. ventriculi dextri in ter- tium seu medium descensus & orificium. c. plexus choroïdes glandulosus. d. d. spinalis me- dullæ radix. e. spinalis medullæ radici conti- nuatum cerebrum. f. callosum corpus. g. ce- rebri pars posterior & inferior, calloso cor- pori continua & ventriculi dextri cavitatem formans. h. h. cerebri sinistri sub falce appa-rens portio. i. i. arteriolæ ventriculi dextri perreptantes superficiem.

Fig. II. TAB. X. ex eodem.

Figura hæc sinistrum cerebri reclinati ventriculum integrum exhibet.

a. Auris dextra. b. sinistra. c. os frontis. d. d. ca-

CEREBRI ET CEREBELLI

23

VESLINGIUM in Anatomia Cerebri non mediocriter exercitum fuisse, inde apparet, quod primus & hactenus unicus ventriculorum anteriorum *SINUS anteriores* ad naturam & in situ naturali (I. I. H. H. *fig. IX. Tab. VIII.*) delineaverit. Non ergo incassum defudaret qui ex **VESLINGII** iconibus naturalis ventriculorum anteriorum situs sibi formare vellet ideam, ut falso contendit **A BERGEN**, cum illorum ventriculorum sinus anteriores adeo feliciter exhiberit.

In cæteris harum cavitatum partibus non solum nihil novi præstitit, sed etiam in ventriculi quarti (*fig. I. II. TAB. IX.*) delineatione, à naturæ viis ita aberravit, ut illam agnoscere frustra tentares.

pitis cutis pars utriusque dependens. e. e. crassa utriusque lateris dependens meninx. f. f. cerebrum secundum ventriculi sinistri ductum à parte spinalis medullæ radici superimposita divisum & reclinatam. g. cerebri pars spinalis medullæ radici insistentis. h. h. magna cerebri fissura radicem supergrediens. i. i. i. i. ventriculi sinistri interior facies & forma instar lunæ falcatæ. k.

ventriculi cavitās digitali similis. l. orificium in tertium ventriculum. m. limbus, spinalis medullæ radici adharens. n. limbus ab eadem radice remotus. o. plexus choroides. p. spinalis medullæ erecta radix. q. vasa interiorum ventriculi superficiem perreptantia & magnam partem ab arteriis radicem ambientibus orta. r. septum lucidum.

Figura V. VI. VII. VIII. IX. TAB. VIII. ex VESLINGIO.

FIGURA V.

A. Cerebri substantia dissectione æquata. **B. B.** Corpus callosum extrorsum aliquantulum deductum. **b. b.** crura duo fornicis non nihil detecta. **C.** processus falcatus retrorsum abductus. **D.** ventriculus anterior dexter parte superiore detectus. **E.** ventriculus sinister similiter apertus. **F** plexus choroides. **G.** speculi lucidi portio. **H.** dura meninx utrinque detracta.

FIGURA VI.

A. Cerebrum æquali sectione explanatum. **B.** fornicis sublata, & deorsum reflexa. **C.** ventriculi anterioris dextri pars superior deducta. **D.** ventriculi anterioris pars superior similiter explanata. **E.** rima tertium ventriculum designans. **F.** dura mater. **a.** glandula pinealis. **b. b.** nates. **c.** testes. **d.** protuberantia quæ vulva appellatur. at hæc cum glandula, & testibus, in figura nona, accuratius expressa est.

FIGURA VII.

A. B. C. Cerebrum & ventriculos anteriores in parte superiore explanatos. **f. f.** plexus choroidis portio, per anteriores ventriculos superius protensa. **D.** processus duræ meningis brevior. **E.** ejusdem processus longior, falcatus. **F.** torcular Herophili. **G.** dura mater detracta. **a.** duræ meningis sinus primus. **b.** duræ meningis sinus secundus. **c.** duræ meningis sinus tertius. **d.** sinus in processu falcato minor. **e.** sinus quartus duræ meningis.

FIGURA VIII.

A. B. C. f. Eadem quæ in præcedenti figura denotant. **D.** cerebellum in situ naturali conspicuum.

processus cerebelli vermiformis. **F.** dura meninx pendens. **G.** eadem cum sinibus deorsum compulsa.

FIGURA IX.

Demonstrat hæc figura inferiorem sinum anteriorum cerebri ventriculorum, exortus nervorum opticorum, tertii ventriculi partem, & quartum vulgo dictum ventriculum, cum protuberantiis, quas obtinet. Fornicis quoque crura, & quidquid ejus hippocampo, seu potius Bombyci Arantius comparavit.

A. Dura cerebri membrana hinc inde detracta. **B.** processus ossis cribriformis, cristæ similis. **C.** ossis sphenoidis pars, sub membrana ablato cerebro se proferens. **D.** processus ossis sphenoidis anteriores, sinum Ehippii ex parte prodecentes. **E.** portio cerebri a sectione superstes. **F.** fornicis crus anticum in posteriora deflexum. **G.** expansiones fornicis, quæ crura dicuntur postica. **H.** hippocampi arantii, vel bombyces ejusdem. **I.** sinus inferior ventriculorum anteriorum. **K.** corporis callosi extremum, natium instar protuberans. **L.** glandula pinealis dicta. **M.** protuberantiæ testibus æquiparata. **N.** sinus inter cerebrum, & cerebellum, quartus vulgo ventriculus habitus. **O.** plexus choroidis pars reflexa, quæ per superiorem ventriculorum sinum ferebatur. **P.** basis cerebri portio anterior. **Q.** fundus ventriculi tertii, in quo foramen posterius, quod ano comparant, ad principium spinalis medullæ tendit: anterius vero foramen, cui protuberantia vulvæ similis præponitur, ad infundibulum fertur. **R.** plexus choroides portio reflexa, quæ per sinum inferiorem l. l. extendebatur. **S.** nervorum opticorum radices. **T.** nervorum opticorum unio. **V.** nervi optici denique sejuncti, & versus oculos porrecti.

HISTORIA CAVITATUM

24

In quibusdam **CASSERIUM** imitatum fuisse videtur, ut supra innuimus.

Quibusdam ipsius iconis nomen usi sunt **Thom. BARTHOLINUS, BLASIVS, VERHEYEN, KULMUS, &c.**

* Discours sur le Cerveau.

WILLISI icones usque ad eum traditis nitidiores profecto visæ sunt, ob earum simplicitatem. Suis tamen non carent mendis, ut clare demonstravit **Steno***; nihilque aliis ante ipsum exhibitis addidit, sive quas de humano, sive quas de brutorum Cerebro adjecit picturas, consulamus ^m.

Figurarum I. III. TAB. IX. explanatio,
ex **VESLINGIO.**

FIGURA I.

EXprimit hæc figura ventriculum cerebelli proprium, quem quartum ventriculum recentiores anatomici constituunt.

- A. Cerebelli lobus uterque a sectione integer.
- B. interna cerebelli facies incisione detecta.
- C. processus cerebelli vermiformis, cujus pars superior rotundiorque sectione ablata.
- D. ventriculus proprius cerebelli, duobus sinibus excavatus.
- E. prominentia inter duos sinus conspicua.
- F. foramen meatus, qui e tertio ventriculo ad spinalis medullæ principium fertur.
- G. sinus spinalis medullæ calamo, qua parte scriptioni aptatus est, similis.
- H. rima in sinu dicto observabilis.
- I. truncus descendens spinalis medullæ abscissus.

FIGURA III.

- A. Cerebellum, ejusque lobi.
- B. processus cerebelli vermiformis.
- C. processus cerebelli pontem incurrentes.
- D. spinalis medullæ principium.
- E. sinus spinalis medullæ calamo scriptorio comparatus.
- F. quartus ventriculus ex parte detectus.

^m **Fig. I. TAB. XII. ex WILLISO.**

Cerebri humani cranio exempli superficiem extremam sive superiorem exhibet; ubi cerebri limbus a nexu cum aliis partibus, per membranas facto, solutus, elevatur & antè flexitur: ut crura medullæ oblongatæ, fornix, nates & testes cum glandula pineali, aliique processus clare & distincte conspiciantur.

- A. Cerebri limbus qui in situ naturali cerebello contiguus erat.
- B. corporis callosi, utrumque cerebri hemisphærium obtinentis ora, sive margo, quo in situ naturali glandulæ pineali incumberebat.
- C. fornix.
- D. ejus brachia medullæ oblongatæ crura amplexantia.
- E. medullæ oblongatæ crura, e quibus nervi optici procedunt, & quorum apices (alterius, extra conspectum siti) sunt corpora striata.
- F. glandula pinealis, inter quam & fornix radicem, rima ad infundibulum ducens consistit.
- G. protuberantiæ orbiculares quæ nates di-

euntur. H. protuberantiæ minores, testes dictæ, quæ sunt priorum epiphyses. I. processus medullares, qui a testibus oblique in cerebellum ascendunt, ejusque medicullii utriusque partem constituunt. K. processuum istorum, per alium processum transversum commissura. L. nervorum patheticorum e commissura processuum prædictorum exortus. M. medullæ oblongatæ portio, processibus & protuberantiis prædictis substrata. N. foramen ventriculi, seu cavitatis, quæ protuberantiis orbicularibus subjicitur, O. protuberantia annularis a cerebello distita & medullam oblongatam amplexantis, portio. P. cerebelli superficies extrema, & superior.

Fig. II. TAB. XII. ex WILLISO.

EFFigies cerebri humani, quod cujusdam adolescentis, ab ipsa nativitate favi, & ex eorum numero qui vulgo lencurum subditi perhibentur, fuerat; cujus cerebri moles, cum tenuior ac solito minor fuit, limbus ejus ulterius elevari & reflecti potuit, ut interiora quævis penitus conspicerentur.

- A. Cerebri limbus elevatus, & plurimum reclinatus, qui in naturali situ medullæ oblongatæ prope cerebellum innixus nates & testes abscondebat.
- B. corporis callosi ora, sive margo inferior.
- C. fornix cum duobus brachiis ejus crura medullæ oblongatæ amplectens.
- D. interna cerebri cavitas, a limbi ejus complicatura circa medullam oblongatam resultans.
- E. crurum medullæ oblongatæ apices, seu corpora striata.
- F. thalami nervorum opticorum.
- G. glandula pinealis, inter quam & fornix radicem, foramen, cujus ductus, tum ad infundibulum, tum ad ventriculum protuberantiis orbicularibus subjectum tendit.
- H. protuberantiæ nates dictæ.
- I. protuberantiæ testes dictæ.
- K. processus medullares, a testibus ad cerebelli medicullia protensi.
- L. cerebelli per medium dissecti hemisphæria seposita, ut medullæ oblongatæ caudex melius conspici poterit; ubi substantia ejus medullaris ramificatur ad formam arboris.
- M. scrobs infra caudicem medullarem, quæ cerebello oblecta, ventriculum quartum ad formam pennæ scriptoriæ constituit.
- N. processus medullares, qui transit e medulla oblongata in protuberantias orbiculares esse videntur.
- O. medullæ oblongatæ, in spinalem cessuræ, extremitas.

Fig.

Eustach

Iconographia cavitatum cerebri et cerebelli.

TAB. VI.

Fig. 3.

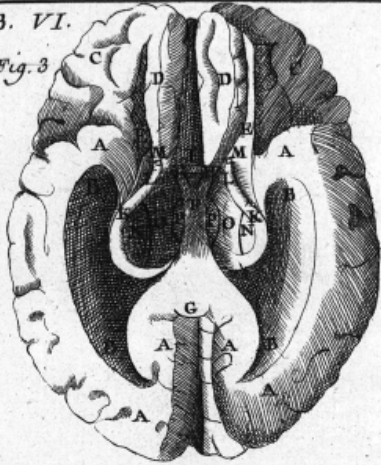


Fig. 2.

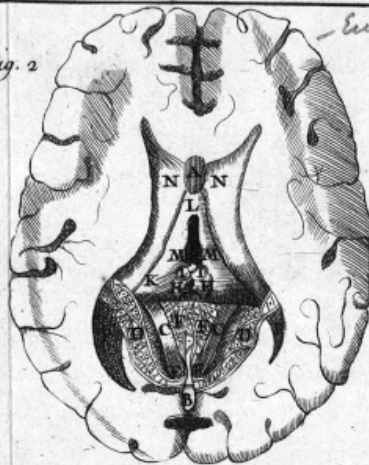


Fig. 1.

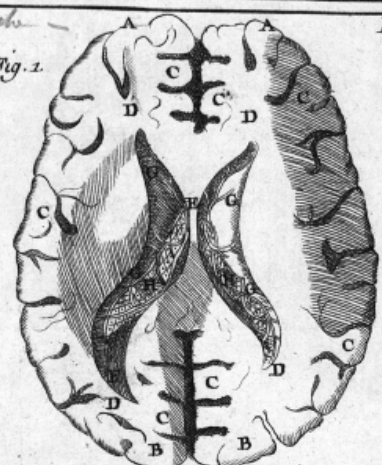


Fig. 4.

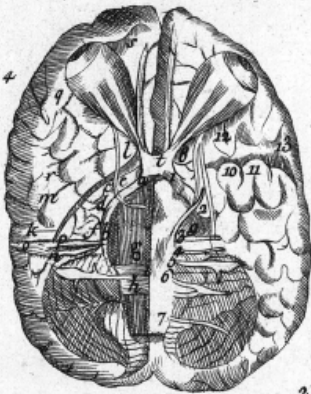


Fig. 8.

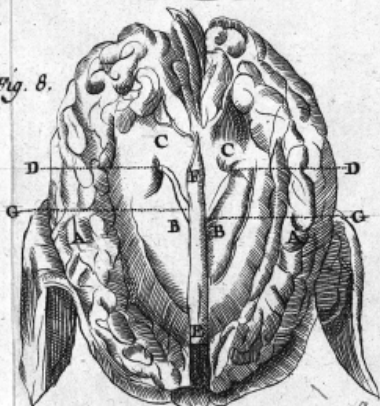


Fig. 9.

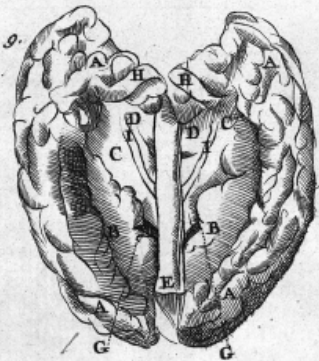


Fig. 5.

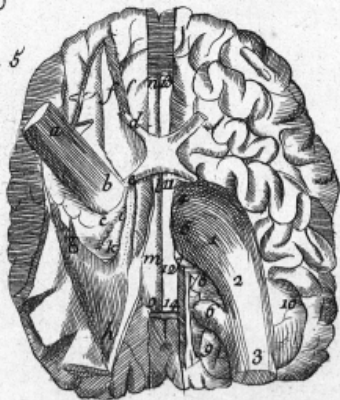


Fig. 6.

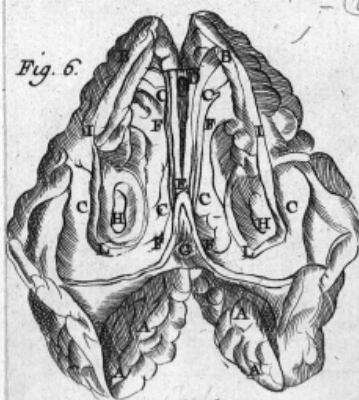
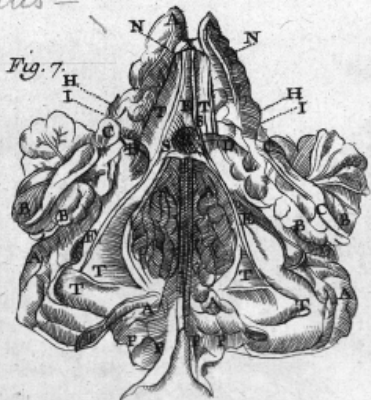


Fig. 7.



TAB. IV.

Fig. 1.

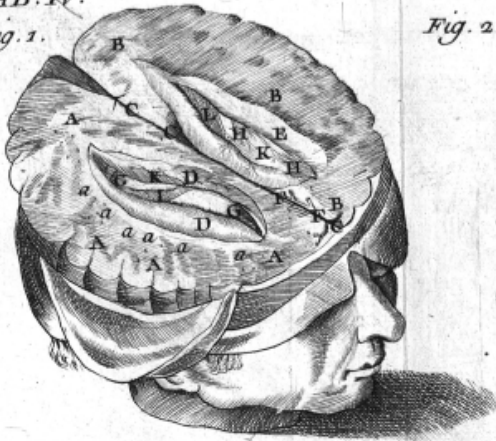


Fig. 2.

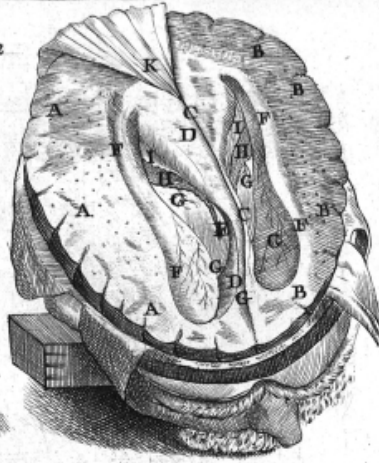


Fig. 3.

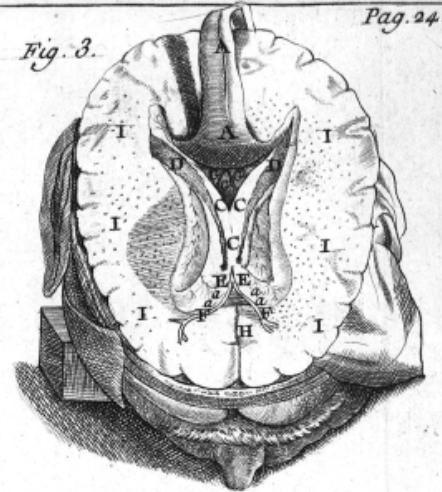


Fig. 4.

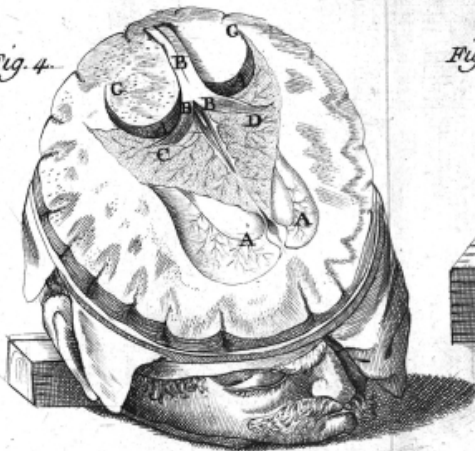


Fig. 5.

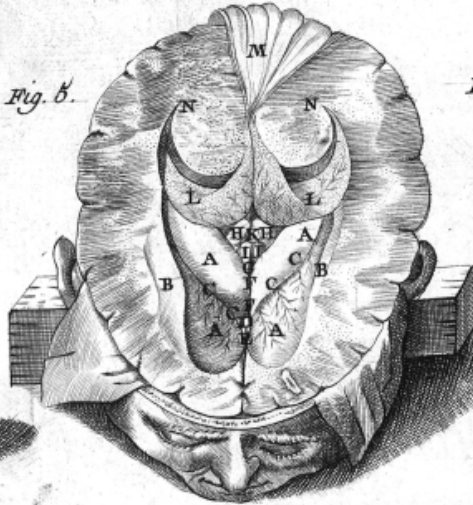


Fig. 6.

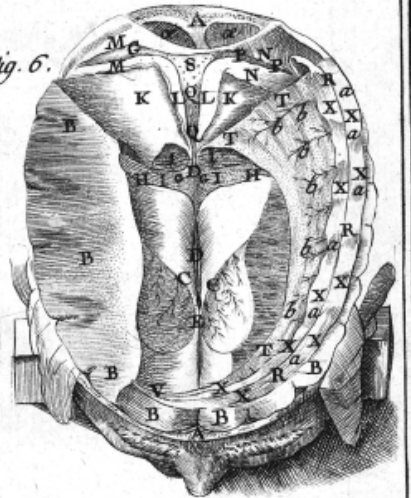


Fig. 7.

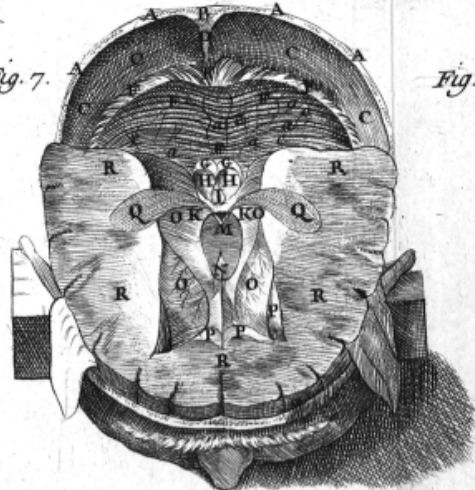


Fig. 8.

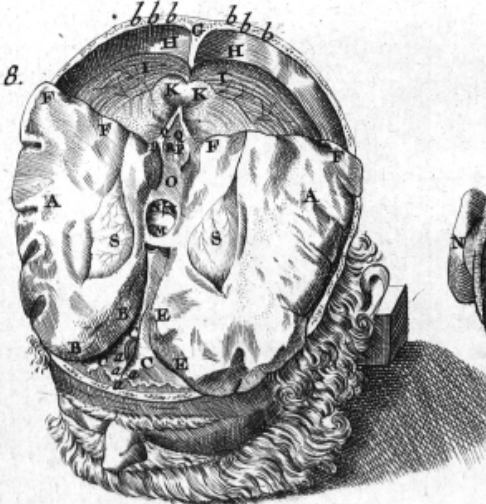
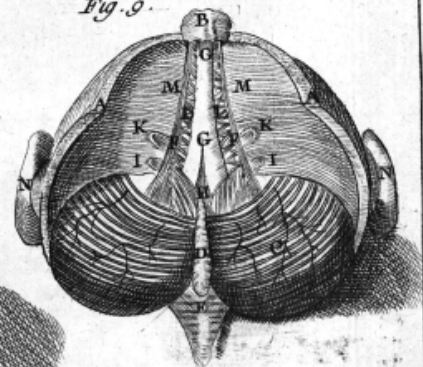


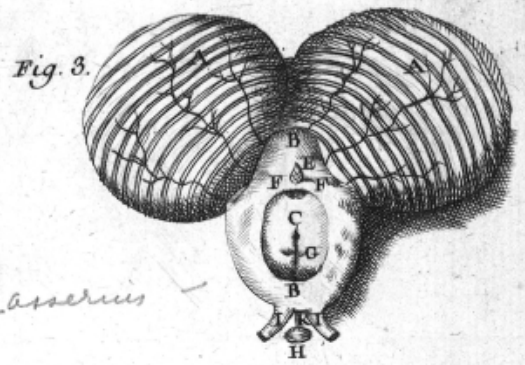
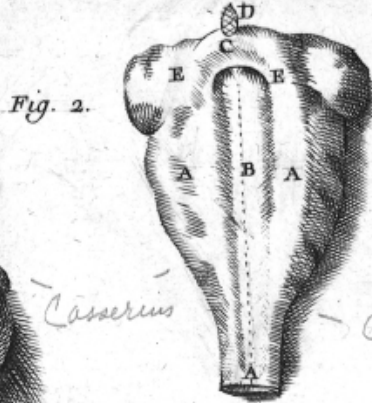
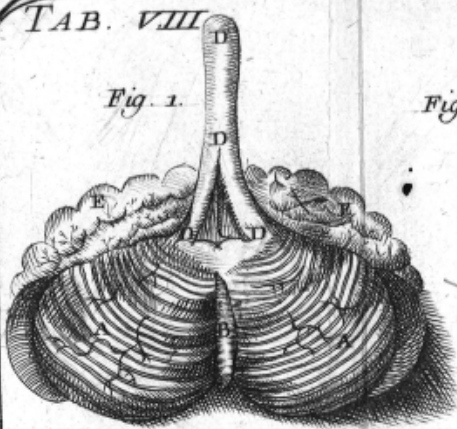
Fig. 9.



M. Reboul del et Sculp.

Casseri

TAB. VIII



Casseri

Casseri

Fig. 4.



Casseri 1622

Fig. 5.

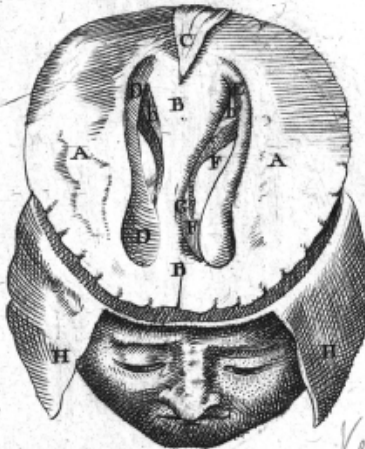


Fig. 6.

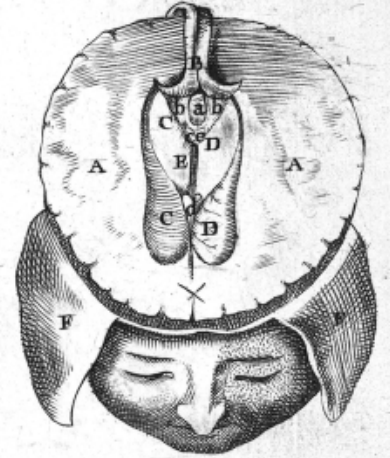


Fig. 7.

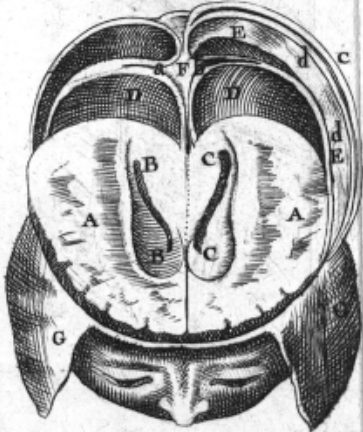
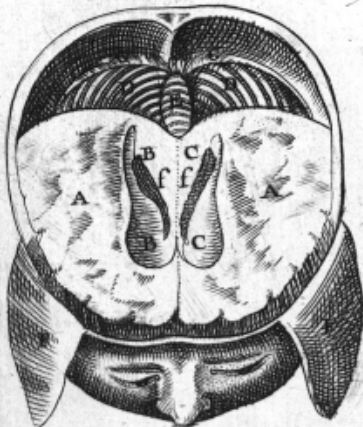
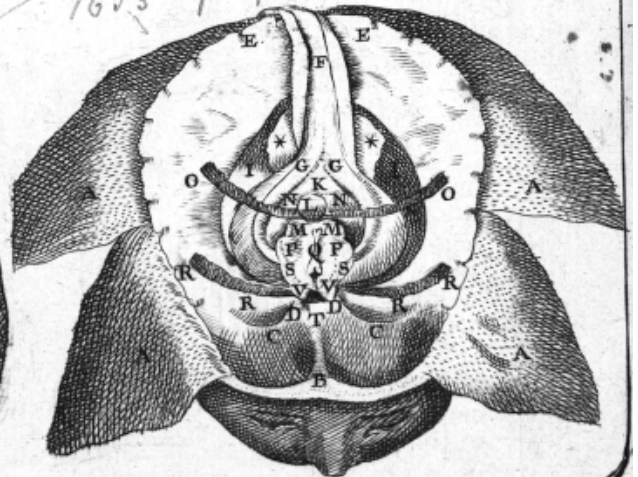


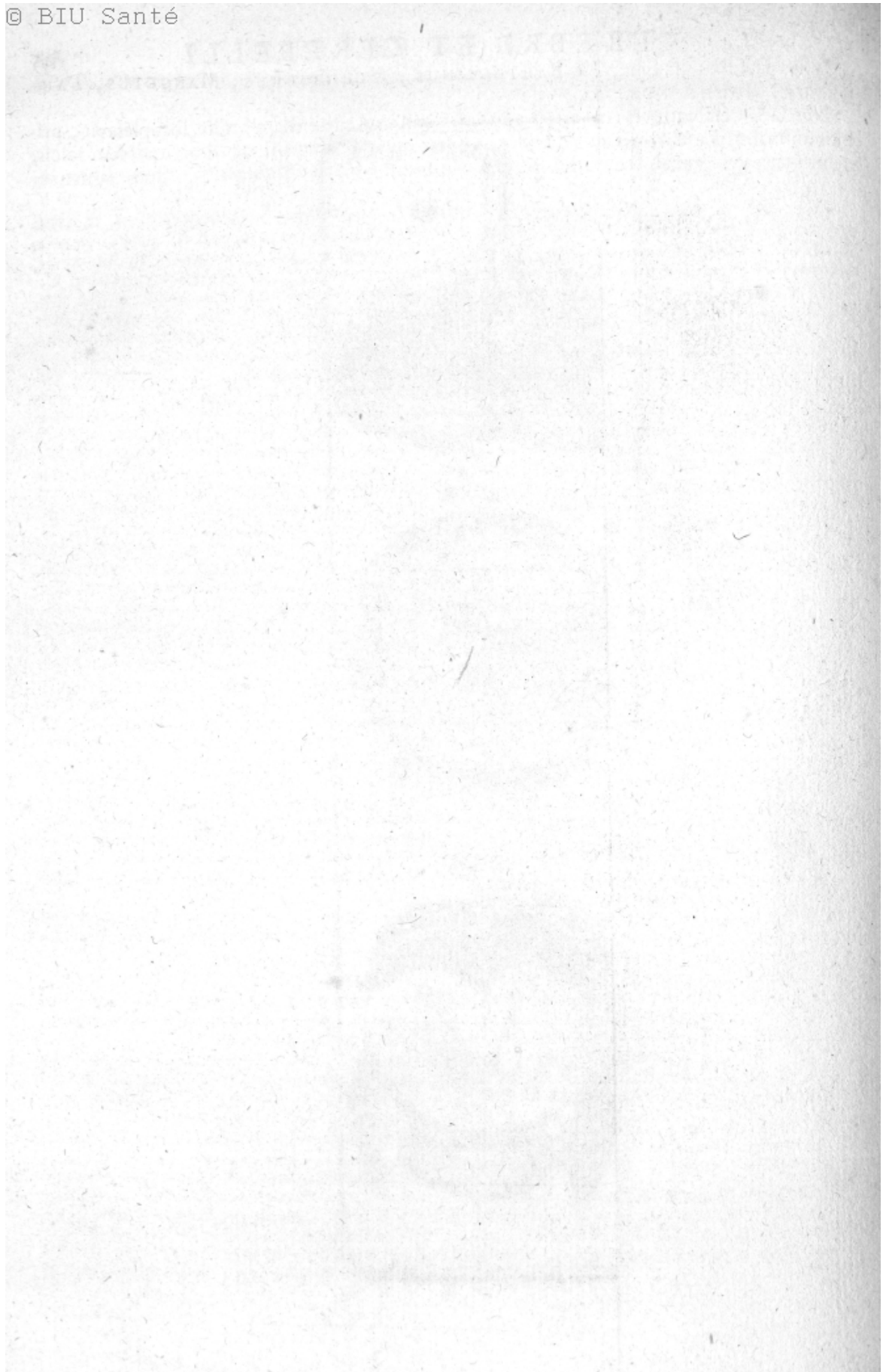
Fig. 8.



Vesling 1653

Fig. 9.





Ipsius iconibus usi sunt, Th. BARTHOLINUS, VERHEYENUS, MANGETUS, TAURYUS, BOURDONUS, &c.

Non satis celebratus HIGMORUS, ob varia quibus Anatomicam artem locupletavit, primus distinctius Cerebri partim secti plano ad basim perpendiculari, per longitudinem falcis, delineavit, quo genuinum ventriculorum anteriorum situm assignaret. n. minus tamen in

Fig. IV. TAB. X. ex WILLISO.

EXhibet cerebrum ovinum reclinatum, & in cohaesionum locis juxta corpora striata aliquatenus discissum, ut interior ejus compages evolvi, ac in planum explicari queat.

A. Substantia cerebri abscissa, quæ in naturali situ complicata, cohærebat cum reliqua illius substantia a. a. super corpora striata relicta. **B.** fornicis truncus abscissus, qui in situ naturali cohærebat cum ejusdem fornicis basi. **C.** fornicis brachia, qua caudicem medullarem e regione glandulæ pinealis amplexabantur. **D.** corporis callosi margo, qui caudicem medullarem prope cerebellum amplexabantur. **E.** fornicis basis. **F.** fornicis duæ radices rectæ, inter corpora striata jaçentes. **G.** processus medullaris transversus, duo corpora striata invicem connectens. **H.** rima juxta fornicis radices, ad infundibulum ducens. **I.** corpora striata, quorum superficies arteriæ ac venæ exiles obducunt. **K.** corporis callosi superficies interior striis medullaribus transversis, sive ab uno cerebri hemisphærio in alterum protensis, insignita. **L.** thalami nervorum opticorum. **M.** foramen anterius in ventriculum protuberantiis orbitalibus subjectum ducens, quod etiam ad infundibulum per aperturam declivem tendit. **N.** glandula pinealis quæ separatis & amotis pia matre ac plexu choroïde, conspectior apparet. **O.** protuberantiæ natiformes, quæ hic longe majores sunt quam in homine aut cane. **P.** protuberantiæ minores, testes dictæ, quæ priorum sunt epiphyses. **Q.** processus medullares e testibus in cerebelli medulla protenti. **R.** processuum istorum commissura. **S.** nervi oculorum pathetici, e processuum istorum commissura oriundi. **T.** foramen posterius, in ventriculum, protuberantiis orbitalibus subjectum, atque in ipsam infundibuli aperturam ducens. **V.** scrobs in medullari caudice quæ cerebello obteçta, quartum ventriculum efficit. **W.** cerebelli substantiæ medullaris ramificationes, quæ instar arboris apparent. **X.** medullæ oblongatæ, in spinalem cefsuræ extremitas.

Fig. V. TAB. X. ex WILLISO.

Medullam oblongatam capite ovino exemptam, cum cerebro abscisso & amoto, cumque cerebello, & corpore uno striato, per medium dissectis, aliisque præcipue ad caudicem medullarem pertinentia representat.

A. Corpus striatum in medio discissum, ut illius striæ medullares appareant. **B.** corpus alterum striatum, integrum, plexu choroïdeo obteçtum, cum corporis callosi portione extrema **C. C.** eidem cohærente. **C.** corporis callosi ora, sive extremitas, corpori striato cohærens. **D.** fornicis basis. **E.** plexus choroïdeos ala dextra. **F.** ductus venosus a sinu quarto protensus, qui mox bifidus, utriusque plexus choroïdeos alæ portionem venosam constituit; subter hujus ductus principium, fibris & vasis sanguiferis valde stipatum, glandula pinealis delitescit. **G.** foramen, sive rima ad infundibulum ducens. **H.** thalami nervorum opticorum. **I.** processus medullares, sive transitus viæ, quæ, a caudice medullari in protuberantias orbitales ducunt. **K.** protuberantiæ orbitales natiformes. **L.** protuberantiæ minores, testes dictæ. **M.** commissura processuum a testibus in cerebellum oblique ascendentium. **N.** foramen inferius ventriculi, protuberantiis orbitalibus subjecti. **O.** nervi oculorum pathetici. **P.** processus medullares a testibus in cerebellum protenti. **Q.** processus alii medullares, qui a cerebello versus medullam oblongatam dimissi, ejus caudicem circumdant, & protuberantiam annularem constituunt. **R.** cerebelli processus medullares infimi, sive tertii, qui medullari caudici inferti, ejus chordæ additionales evadunt. **S.** cerebri ramificationes medullares. **T.** utriusque cerebelli medulla, in quibus tres ejus processus medullares, utrumque ejus pedunculum constituentes coalescunt. **V.** scrobs in medullari caudice quartum ventriculum constituens. **X.** medullæ oblongatæ, in spinalem cefsuræ extremitas.

VID. fig. VIII. ejusdem TAB., quæ est ejusdem auctoris, explicationem p. 30. de illa alibi dicemus.

Fig. II. TAB. IX. ex HIGMORO.

Quæ cerebri lateralem dissectionem indicat, in quarta spinalis medullæ ortum ac nervorum principium delineavimus.

A. Cranion, ut in communi dissectione apparet, cum corpore medulloso inter binas ejus lamellas. **B.** corpus callosum, ut in laterali capitis dissectione, cum vasorum sinibus punctis quibusdam expressis, cernitur. **C.** falx in proprio suo situ, cum cerebri parte sinistrâ inviolata. **D.** septum lucidum in proprio loco ventriculorum dextrum a sinistro determinans. **E.** fundus ventriculi dextri, ut abscissâ dextra cerebri parte usque ad primæ & majoris meningum reduplicationis terminos apparet. **F.** fornicis in situ proprio super ventriculum tertium

D

omnibus naturæ conformia sunt, quæ pinxit, ut alibi patebit.

Illas **B L A S I U S** adjecit icones appendici ad anatonem vellingianam.

Non satis laudandus **S T E N O**, anatomico afflatus numine, figmenta de variarum cerebri partium usu prolata cum defectuosis usque nunc illarum partium descriptionibus & picturis comparans, novam sibi, & unicam quæ superesset, in genuino variarum cerebri partium situ assignando, aperuit viam °.

superjacens, illumque a superioribus distinguens. **G.** latus cerebri finistrum, cranio denudatum, & dura matre adhuc obvolutum. **H.** cerebrum seu medulla cerebri, ut in dissectione cum terminis vasorum abscissis cernatur. **I.** cortex cerebri ut gyris variis se in medullam insinuet. **K.** plexus choroeides in proprio loco, ut in fundo ventriculi superioris ad ostia (ut sic dicam) ventriculi tertii jaceat. **L.** ventriculus tertius sub fornice descendens vix conspicuus. **M. N.** facies & nasus. **M.** occiput. **O. P.** ventriculi dextri latera. **O.** sinus tertius in proprio situ. **P. a.** vasâ a meninge ad sinum tertium ducentia in dextro latere abscissa. **b.** ubi ventriculus dexter superior versus tertium paululum inclinatur. **c.** sinus inferior & minor falcis. **d.** vasâ finistri lateris sinum tertium petentia. **e.** crista galli cui annectitur falx. **f.** arteria sanguinem plexus choroeidi adducens. **g.** vena sanguinem a plexu reducens, ad sinum quartum emandans. **h.** venæ sanguinem a substantiæ cerebri recipientes, & in plexum choroeidem exonerantes. **i.** anastomoses harum venarum cum arteriis. **k. k.** quibus sanguis a plexu cerebro communicatus, in venas ut reducatur emandatur. **k. k.** arteriæ ab arteriis plexui orbatis, cerebro concessæ. **m.** crassities fornicis. **n.** cavernula ossis frontis. **o.** vasâ in falce disseminata, se in sinum inferiorem exonerantia.

Fig. IV. TAB. IX. ex HIGMORO.

A. Cranion. **B.** cerebri pars sinistra etiam usque ad basim ventriculi tertii abscissa. **C.** duo corpora rotunda a cerebro enata, quæ ab anatomicis testes nominantur, spinali medullæ principium præbentia; quæ invicem tangentia ad anteriora capitis paulo reflectuntur, & duobus aliis a cerebello egressis unitis, ventriculum illum cerebri quartum, tantis elogiis ab anatomicis celebratum conficiunt. **D.** corpora illa a cerebro prodeuntia nates dicta cum superioribus unita. **E.** spinalis medullæ adhuc intra cranion contenta, ex quatuor hisce corporibus conflata. **F.** pars cerebri in dextro latere abscissa usque ad meninges, ut processus ejus **C.** & nervorum derivatio clarius cernatur. **G.** cavitas illa quæ ventriculus quartus nominatur. **H.** infima ventriculi tertii sedes dextra, ut in sinistro latere respondet **O.** defalcata ut glandula pituitalis & infundibulum melius videantur, pars hujus anterior usque ad infundibulum auferitur, litera **N.** signata. **I.** infundi-

bulum in proprio situ. **K.** glandula pituitalis infundibulo annexa & in sella propria in osse sphenoeide sita. **L.** foramen anterius ventriculi tertii ad infundibulum ducens. **M.** sella ossis sphenoeides. **N.** pars cerebri abscissa. **O.** sinistra ventriculi tertii pars versus infundibulum declinans. **P.** fornix extra situm positus ut tertius ventriculus clarius elucescat. **Q.** sinistra cerebelli pars integra in suo loco. **R.** dextra ejus pars abscissa. **S.** os petrosum dextri lateris. **T.** foramen primum ossis occipitii, per quod descendit spina medullaris. **V.** crista galli. **W.** protuberantia ossis frontis superiorem orbicularem oculi sedem in dextro latere constituens. **X.** os cribosum cum nervo olfactorio **C.** **Y.** foramen posterius tertii ventriculi. **Z.** ductus prior a sella ad foramen secundum ossis cuneiformis tendens, & ductus posterior a sella ad palatum ducens. **a.** foramen quintum ossis cuneiformis per quod arteriæ carotidis ramus major in caput ascendit. **b.** cavernulæ binæ in osse frontis. **c.** nervus olfactorius. **d.** secundum & tertium ossis occipitii foramen, per quod venæ jugularis internæ ramus major, & carotidis minor cerebrum intrant, & sextum nervorum par egreditur. **e.** foramen septimum ossis cuneiformis, venæ jugularis internæ ramum minori viam præbens, cujus vestigia in cranio impressa semper conspiciuntur. **f.** foramen primum ejusdem ossis nervorum opticorum egressui dicatum. **g. i.** secundum & tertium par nervorum per secundum foramen ejusdem ossis exeuns. **h.** glandula pinealis. **k.** secundum foramen ossis temporum per quod venæ jugularis externæ ramus transit. **4.** quartum par nervorum. **5.** quintum par nervorum per os petrosum egressum. **6.** sextum nervorum par per tertium occipitii foramen elabitur. **7.** septimum nervorum par per quartum ejusdem ossis foramen descendens. **l.** ramus minor quinti paris nervorum ad musculos oris & temporum transmittitur. **m.** furculi tertii & quarti paris nervorum.

Fig. IV. VI. VII. VIII. IX. TAB. IX.

ex S T E N O N E.

Quomodo fieri potuerit ut iconum suarum exactationem non addiderit **S T E N O**, consequi haud potuimus; præsertim cum nova methodo illarum partes indicare sibi proposuisset. Non nobis tantum sumpsimus, ut illas interpretaremur: 1º. quod summi hæcenus, quorum potius erat

CEREBRI ET CEREBELLI

27

Primus hujusmodi orthographia cerebri, VENTRICULUM tertium & quartum, INFUNDIBULUM, &c., ad naturam delineavit. Primus assignasse videtur LAMINAM cineream quandoque mediam thalamorum partem connectentem (A), & VALVULAM majorem cerebri (B. fig. VII. & IX.). Primus iconum lineamentis in charta opposita appositis (ut in nostris tabulis tribus primis videre est), quo varias picturarum suarum partes indicaret, licet non indicaverit, usus est.

Ad cavitatum cerebri veram delineationem parum contulit BIDLOI P iconismus, minimeque illarum ideam subministrat. illo usus est DIONIS, illumque mirum in modum depravavit.

VIEUSSENS plurima equidem nova in cerebri delineatione præstitit. Genuinæ vero

id tentare, non tentaverint anatomici; 2^o. quod vix intelligere potuimus quas partes delineaverit in figuris IV. VI. VIII. TAB. IX. Has tamen generaliter indicavit Th. BARTHOLINUS in suo *administrationum anatomicarum* specimen, ubi de cerebri præparatione agens (p. 36.) ait: præcipua præparatio est, qua exhibetur orthographia cerebri secti plano ad basin perpendiculari, per longitudinem falcis, (& tum media pars cranii aptius integra relinquatur, ut in ea cerebri altera pars lateat) quæ claram notitiam de vero ductu ventriculorum, deque vero situ glandulæ superioris omnino dubio eximit. poterit in alio cerebro fieri orthographia transversa triplex, una transversim per longitudinem glandulæ superioris, quam pinealem vocant, altera per medium transversum posterioris partis, tertia ita ut transversim secet secundum par tuberculorum & continuationem ventriculi cum glandula inferiori seu pituitaria. (harum sectionum cerebri figuræ videantur in tractatu gallico STENONIS, de *anatomie cerebri*).

P
Fig. I. TAB. XI., quæ BIDLOI est, explicatio ex COWPERO.

Cerebrum una cum medulla oblongata, ipsi continuata, cum calvaria liberatur, & specu seu concavitate vertebrarum omnium colli, dorsii, & lumborum.

A. Dura mater cerebro liberata & aliquantum expansa. a. pars falcis. B. pars cerebri secta transverse. C. divisio in parte ejus corticali, quæ anfractus & circuitus in ejus superficie facit. D. corticalis, sive pars cerebri cineracea, quibusdam glandulosa pars dicta. E. medullaris, sive pars alba cerebri, quibusdam nominata callosa pars, sive fibrata. f. pars cerebri posterior, quæ incumbat secundo processui duræ matris. F. G. H. dexter & sinister ventriculi cerebri aperti; ubi cerni possunt vasa sanguifera piæ matris, quæ ista tegunt. F. superiores & anteriores partes eorum, quæ maximæ sunt, & fiunt semper minores versus partes eorum posteriores & inferiores G. H. corpus callosum. I. K. radices fornicis. L. thalamus nervi optici a dextro latere; a sinistro

non notatus est. M. corpus transversale corporis callosi. N. partes corporum striatorum integrorum. O. nates. P. testes. Q. glandula pinealis in situ. R. plexus choroides constans ex vasis sanguiferis utriusque generis, lymphæ ductibus, membranis, & glandulis. S. processus cerebelli primus, ad nares tendens. T. processus transversus conjungens nervos patheticos duos & postremo memoratum processum. f. ventriculus quartus, calamus scriptorius appellatus. V. nervi pathetici. W. duo processus spinalis medullæ, qui latera ventriculi quarti constituunt. X. Y. Z. medullium cerebelli, more arboris adparens, facta ejus sectione transversa. a. b. &c. dura mater, quæ spinalem medullam circumdat, divisa & expansa. c. c. &c. pia mater adhuc spinalem medullam circumdans, sed parte infima specillo levata, ubi caudam equinam investit. 1. 2. 3. &c. singula nervorum paria, quæ oriuntur a spinali medulla. ab 1. ad 9. origines nervorum colli; quorum primus egreditur per perforationem tertiam ossis occipitis, & decimus habetur cerebri; reliqui inter vertebrae colli, dorsii, lumborum, & per perforationes ossis sacri successive egrediuntur. nervi dorsii sunt a 10. ad 21. a 22. ad 27. nervi lumborum. reliqui exeunt e foraminibus ossis sacri.

q
TAB. XII. explicatio ex VIEUSSENSIO, Fig. I. & II. excepta.

FIGURA III.

Cerebrum humanum per superiora dissectum representat.

A. Cinerea cerebri substantia, guttis quibusdam sanguinis interpuncta. B. ovale centrum guttis quibusdam sanguineis interpunctum; in quod desinunt radii medullares a. a. &c. cinereæ substantiæ intermissi. C. corpus callosum ad anteriora reclinatum. D. media fornicis, sic vulgo dicti, seu fimbriatæ veri fornicis appendicis pars posterior. E. septi lucidi portunculæ anteriores, intra quas parva cavitas c. c. observatur. F. anteriores medullæ oblongatæ processus. G. vasa anteriores cerebri

D ij

cavitatum cerebri & cerebelli formæ exhibendæ picturis parum consuluit, quin imo sinus tum anteriores cum posteriores ventriculorum anteriorum omisit, licet anteriores adumbrasse videatur inter A. & C. (fig. IV. TAB. XII.).

ventriculos irrigantia, quorum superiora, paulo crassiora, quam par sit, delineata fuerunt. H. thalami nervorum opticorum, in quibus corpus album subrotundum d. d. prominet. I. plexus duo choroïdes, nervorum opticorum thalamis incumbentes. K. cerebellum crassa meninge obductum, suisque vasis irrigatum. L. quartus sinus in laterales apertus, longitudinali resecto, & exempto. M. cerebri pia meninge obducti anterior superficies.

FIGURA IV.

Cerebrum humanum per superiora dissectum, & fornix sic vulgo dictum, una cum binis plexibus choroïdeis, partim ad anteriora, partim ve ad posteriora reclinatum exhibet.

A. Binæ, corticalis nempe, & medullaris cerebri substantiæ, guttis quibusdam sanguinis inter-punctæ, quarum pars superior abscissa & exempta fuit. B. corpus callosum, quod verum fornix nominamus, ad anteriora reclinatum, & ex transverso rescissum. C. pars posterior ovalis centri, per medium secta, & ad posteriora reclinata. D. anteriores medullæ oblongatæ processus. E. fornix sic vulgo dicti ad anteriora inversi media regio, seu fimbriata veri fornix appendix, ad anteriora inversa. a. crura fornix sic vulgo dicti, seu binæ veri fornix columnæ posteriores, ex transverso sectæ, & ad anteriora una cum parte antica utriusque plexus choroïdis inversæ. b. pars altera crurum fornix sic vulgo dicti, seu binarum veri fornix columnarum posteriorum ad posteriora una cum parte postica utriusque plexus choroïdis reclinata. F. thalami nervorum opticorum, seu crura medullæ oblongatæ in quibus subrotunda corpora alba c. c. prominent. G. tractus medullaris nervorum opticorum thalamis intermedius, qui ad nates usque porrectus, externum ani marginem obducit, & in tractum medullarum natibus ipsis antepositum abit. d. vulva, seu foramen circa anticam ventriculorum anteriorum cerebri regionem, juxta fornix radices excavatum. e. aons, seu foramen alterum, circa posticam prædictorum ventriculorum regionem juxta nates excavatum. H. glandula pinealis interpolata. I. corpora duo subrotunda, quæ nates vulgo dicuntur. L. quartus sinus apertus. M. secundus ac crassior duræ meningis processus, cerebrum a cerebello distinguens. N. quintus sinus apertus, non procul a quarto, cujus cavitati inhiat, abscissus. f. f. vasa venosa, quæ cum e cerebri interioribus emerferunt, quartum in sinum delinunt, & arteriosum, quem resorbuerunt, sanguinem in cavitatem illius exacerant.

FIGURA V.

Cerebrum & cerebellum hominis per superiora dissecta representat.

A. binæ, cinerea nempe, & medullaris, cerebri substantiæ, guttis quibusdam sanguinis inter-punctæ, & circa posteriora ab invicem diductæ. B. fornix seu fimbriata veri fornix appendix, circa mediam sui regionem ex transverso abscissa & ad anteriora reclinata. a. fornix sic vulgo dicti radices, seu binæ veri fornix anteriores columnæ. b. commissura crassioris nervi æmula. c. thalami nervorum opticorum, seu crura medullæ oblongatæ ab invicem diducta, ut tertii ventriculi cavitatis. & ducens ad infundibulum hiatus d., oculis subjiciantur. e. hiatus in canalem natibus & testibus substratum ducens. f. tractus medullaris transversus natibus antepositus. D. crura fornix sic vulgo dicti, seu binæ veri fornix columnæ posteriores ex transverso sectæ & in situ naturali representatæ. E. anteriores medullæ oblongatæ processus. F. corpora duo subrotunda, quæ nates vulgo dicuntur. G. glandula pinealis. H. corpora in turbinem acuminata, quæ testes vulgo dicuntur. g. parvus ac brevis tractus medullaris, quem frenulum vocamus. h. tractus medullaris, anticam valvulæ majoris cerebri partem occupans. I. valvula cerebri major. K. processus vermiformis anterior. L. processus vermiformis posterior. M. cerebellum horizontaliter sectum, cujus substantiæ duæ simul complicatæ, variegatum marmoris colorem referunt.

FIGURA VI.

Cerebrum humanum per superiora dissectum, & a cinerea substantia exteriori segregatum exhibet.

A. Ovale centrum, postica cujus pars abscissa, ac exempta fuit. B. pars antica corporis callosi, seu veri fornix ad anteriora reclinata, & ex transverso secta. C. fornix sic vulgo dictus, seu fimbriata veri fornix appendix, circa mediam sui regionem ex transverso secta, & ad anteriora inversa. a. radices fornix sic vulgo dicti, seu binæ veri fornix columnæ anteriores. b. commissura crassioris nervi æmula. D. tertius ventriculus apertus. c. hiatus ad infundibulum ducens. d. hiatus ad canalem natibus & testibus substratum ducens. E. striata corpora superna anteriora, in quibus prima tantum ipsorum superficie derasa, tractus medullares exteriores ac minores conspiciuntur. F. crura medullæ oblongatæ, seu thalami nervorum opticorum, in quibus alba conspiciuntur mem-

CEREBRI ET CEREBELLI

Omnibus illis VIEUSSENI iconismis usus est MANGETUS in Bibliotheca sua anatomica; & relictis aliis, tertium (Tab. XII.) tantum admittit in theatro suo anatomico, &c.

brana, plures distincta in fibrillas, quae in nervos opticos desinunt. G. nervi optici ultra coalitum ex transverso secti, ab invicem diducti, ac demum ad posteriora utrinque reclinati. H. medullaris substantia, cujus inventu, nervi optici simul coalescunt, & quae in ipsis ab invicem sejunctis prominat. I. corpora duo subrotunda, nates vulgo dicta, quae hic paulo minora, quam par sit, repraesentatur. e. glandula pinealis, quae hic paulo minor, quam par sit, repraesentatur. K. corpora duo in turbinem acuminata, testes vulgo dicta, hic pariter paulo minora, quam par sit, repraesentata. f. parvus ac brevis tractus medullaris, quem frenulum vocamus. g. nervi pathetici non procul ab origine ex transverso rescissi. h. tractus medullaris, anticam valvulae majoris cerebri partem occupans. i. corpora duo, nervorum, aut saltem fibrarum nervearum aemula quae superiorem versus processus annularis partem tendunt. L. quartus ventriculus apertus, sanguiferis quibusdam vasis irrigatus, qui cerebello rescisso, & exempto, plane conspicitur. M. pedunculi cerebelli ex transverso rescissi. k. medullares duo tractus paulo crassiores, quam par sit, delineati, qui ex hac medulla oblongata parte superna prodeunt, quae in medullam spinalem immediate desinit. iis utrinque fibrillae quaedam medullares litera L. designatae adjunguntur. m. medullares fibrillae & processibus a cerebello ad medullam spinalem educatae, ad quas utrinque mox una, mox binae fibrillae medullares tenuissimae, & e superna medulla oblongata parte exorta accedunt. N. medulla spinalis in exortu abscissa. n. nervi spinales ad par vagum accessorii.

FIGURA VII.

Striateda corpora superna, tum anteriora, tum posteriora, necnon semicirculari centro, cujus interseculo utrinque ab invicem distinguuntur, exhibet.

A. Ovale centrum, cujus postica pars abscissa, & exempta fuit. B. cinerea cerebri substantiae residuae quaedam portiones, medullari illius substantiae intermixtae. C. striata corpora superna anteriora, in quibus substantia ipsorum nonnihil profunde derasa, tractus medullares interiores ac crassiores plane conspiciuntur. D. genuinum semicirculari centrum. a. commissura crassioris nervi aemula, per medium secta, paululumque diducta. b. fornices sic vulgo dicti radices seu binae veri fornices anteriores columnae ex transverso rescissae, & ab invicem paululum diductae. E. striata corpora superna posteriora, in quibus exteriori ipsorum substantia paulo derasa, innumeris, & tenuissimi tractus medullares oculis subjiciuntur. F. nates erasae, e quibus medullares fibrillae c. c. prodeunt, quae striata corpora superna, posteriora

fubeunt. G. testes pariter derasi, qui in medullares fibrillas d. d. abeunt, quae praedicta striata corpora superna, posteriora penetrant. VID. fig. VIII. explicationem. p. 46.

FIGURA X.

Cerebrum humanum hinc inde diductum, superiore utriusque ipsius hemisphaerii parte secta, ac exempta & cerebellum per medium sectum, necnon utrinque ad latera reclinatum exhibet.

A. Radii, seu tractus medullares cerebri, guttis pluribus sanguinis interpuncti, & cortici intermixti, qui in albam anteriorum ventriculorum substantiam, seu in ovale centrum, inde diductum desinunt. B. &c. ovale centrum, hinc inde diductum. C. striata corpora superna anteriora, in quibus prima tantum ipsorum superficie derasa, tractus medullares exteriores ac minores conspiciuntur. D. fornices sic vulgo dicti portiones ad latera reclinatae. a. semicircularis centri pars superior, quam albae molliorque membranae, medullae oblongatae cruribus instratae limbus exterior obteggit. E. crura medullae oblongatae utrinque inversa, & supra modum distenta. b. &c. vasa quaedam sanguifera, posticam anteriorum cerebri ventriculorum regionem irrigantia. F. substantiae medullaris, posteriorum cerebri limborum portiones, quae cerebello per medium secto, & ad latera reclinato superjacent. G. aquae emissariae pars anterior per superiora aperta, cujus latera ab invicem diducta apparent. c. praedicti aquae emissariae pars posterior, nondum aperta, quae cum frenulum d. unitur. e. transversus tractus medullaris, anticam valvulae majoris cerebri partem occupans. f. nervi pathetici, juxta originem abscissi. H. cerebellum per processus vermiformes sectum, cujus bina hemisphaeria ad latera reclinata subtus albae cerebri substantiae portiones f. f. partim reconduuntur. I. valvula major cerebri, in antica quarti ventriculi parte sita. K. quartus ventriculus apertus, cujus posticam regionem plexus choroïdes L. occupat. M. processus duo medullares a cerebello ad testes. N. processus medullares a cerebello ad medullam spinalem. O. quarti ventriculi finis, qui spinalem in medullam abit. g. &c. radii, seu tractus medullares, qui anticam ac mediam cerebelli regionem occupantes, & ramorum ad instar arboris divisi, cinerea substantiae intermiscuntur. h. &c. vasa, quibus plexus choroïdes L. constat, abscissa.

FIGURA IX.

Cerebrum humanum hinc inde distractum, superiore utriusque hemisphaerii substantia, paulo profundius quam in figura octava derasa, repraesentatur.

Illarum cavitatum delineationi nihil addiderunt, quin imo manca admodum & erroneæ sunt VERHEYENI icones. admiffæ nihilominus fuerunt in PALFINI, KULMI, &c., operibus.

sentat, una cum cer bello; cujus primo vermiformes per processum secti, utrumque hemisphærium per medium sectum & parvum ad superiora, partimque ad inferiora reclinatum fuit, ut interiora illius plane conspiciantur.

A. &c. binæ cerebelli substantiæ, cinerea nempe, & alba, simul complicatæ & guttulis pluribus sanguinis interpunctæ. B. ovale centrum, hinc inde diductum. C. posterior anteriorum cerebri ventriculorum regio, in qua vasa quædam a. a. a. a. rescissa apparent. D. ovalis centri margo medullaris, striata corpora superna ambitu suo comprehendens, iisque profunde derasis supereminens. E. ovalis centri B. & medullaris illius marginis D. pars posterior. F. striata corpora superna anteriora, in quibus profunde derasis, tractus medullares interiores ac crassiores conspiciuntur, qui medullari e margine D. immediate educuntur. G. semicirculare centrum, hinc inde diductum. H. fornix sic vulgo dicti portiones, ad latera reclinatæ. I. crura medullæ oblongatæ, seu striata corpora superiora posteriora utrinque inversa, & supra modum distenta, quorum tractus medullares ad nates & testes inclinantur, iisque subjiciuntur ut ad posticam spinalem medullæ partem descendant. K. albæ posteriorum cerebri lorum substantiæ residuæ quædam portiones, ad inferiora paululum reclinatæ. b. nervi pathetici juxta originem rescissi. c. transversus tractus medullaris, anticam valvulæ majoris cerebri partem occupans, per medium sectum, & a prædicta valvula sejunctus. L. aquæ emissarium per superiora apertum, cujus partes laterales ab invicem diductæ sunt. M. quartus ventriculus apertus, in quo vasa quædam abscissa apparent, & cujus margines Q. Q. R. R. & S. S. ab invicem diducti sunt. N. cerebelli per processum vermiformis secti bina hemisphæria per medium secta, & partim ad superiora, partimve ad inferiora reclinata, quorum medullia corpora rhomboïdea, &c. occupant. O. &c. tractus medullares cerebelli, cortici intermissi, qui in utroque illius hemisphærio simul coalescendo, in substantiam medullarem P. P. abeunt, quam medullare hemisphæriorum cerebelli centrum nominamus, e. &c. medullares quidam tractus cinereæ substantiæ inserti, & arboris ramos referentes, qui in cerebello per processus vermiformes secto apparent. Q. mediæ gemini medullaris hemisphæriorum cerebelli centri partes, quæ utrinque quarto ventriculo sese subjiciendo, & medullam oblongatam ad instar annuli amplectendo, in processum annularem majorem Willisi desinunt. R. processus medullares e cerebello ad testes. S. processus medullares a

cerebello ad medullam spinalem. T. medullæ spinalis initium.

Fig. VII. TAB. X. ex VERHEYENO.

Abata superiori parte cerebri cernitur fornix reflexus, &c.

A. Substantia corticalis cerebri. B. substantia medullaris. C. fornix antrorsum reclinatus. D. corpus striatum vasis sanguiferis tectum. E. finis quartus cum ejusdem ramulis & arteriis supra glandulam pinealem extensis. d. plexus choroïdalis cum suis glandulis. F. cerebellum. G. processus duræ meningis.

Fig. VI. TAB. X. ex VERHEYENO.

Abatis fornice & plexu choroïdali, restant

A. Substantia exterior cerebri. B. latera cavitatis cerebri. C. corpus striatum derasum. D. corpus striatum integrum. E. crura medullæ oblongatæ aliquo modo diducta, ut sequentia magis patecant. a. vasa sanguinea corpori striato propria. b. basis fornix abscissi. c. rima ad infundibulum. d. foramen rotundum ad ventriculum quartum. e. glandula pinealis. f. processus medullares instar chordæ utrinque sub glandula coeuntes. g. nates. h. testes. F. substantia corticalis cerebelli. G. tractus medullares cerebelli. H. finis medullæ oblongatæ. I. pedunculj medullares ex medulla cerebelli ad oblongatam accedentes.

Fig. VIII. TAB. X. ex VERHEYENO.

Cerebri ovini late dicti basis, in cuius partibus quibusdam derasis, aliisque nude expositis, striæ medullares quasi eodem nervi apparent: ex Williso.

A. Processus mammillares. B. cerebri dissecti residuæ portiones. C. corpus striatum. D. thalami nervorum opticorum. D. tractus ad infundibulum. E. glandula pone infundibulum sita, quæ in homine duplex est. F. continuatio cruris medullæ oblongatæ prominentis orbicularibus substrati. G. nervi optici. H. processus annulares medullam oblongatam juxta cerebellum circumdantes. I. tractus medullares transiveri medullæ oblongatæ regiones distinguentes. K. hemisphærium cerebelli deratum. L. medullæ oblongatæ in spinam cedentis extremitas. M. medullæ spinalis summitas.

CEREBRI ET CEREBELLI

31

Nihil ad illarum cavitatum formam conferunt RIDLEYI icones, in eoque parum ad naturam delineatæ sunt. I. ipsius iconibus usi sunt COWPERUS, MANGETUS, &c. Quid sibi voluerit HEISTERUS duabus iconibus suis, non satis intelligimus. 1^a. enim quæ humani cerebelli picturam exhibet, parum ad naturam picta est. 2^a. ad cavitates illas in homine delucidandas parum confert.

Fig. I. TAB. XIV. ex RIDLEYO.

f. **C**erebrum exhibens in intermedia sectione, sanguineis vasis cera injecta primum distentis.

A. fornix abscissus ad ejus radices & revolutus. b. radices ejus ad initium thalamos nervorum opticorum. c. thalami nervorum opticorum. d. pars illa crurum fornix, quæ, paulo crassior evadens prout convertitur versus laterales ventriculos, excurrit super crura medullæ oblongatæ, quæ cum sit valde prominens in ovibus & vitulis, id confert ad illam attollendam in ejusmodi protuberantiam quam veteres bombyces seu hippocampus nuncupaverunt. e. pars illa plexus choroëidis, quæ facta ex primo ramo cervicalis arteriæ quandoque apparet quasi procederet ex ramo communicante, in lateribus ventriculis existente. f. locus ubi duo isti plexus in utroque latere invicem occurrunt sub fornice. g. altera illa plexus pars quæ facta est ex secundo ramo cervicalis arteriæ priori conjuncta per communicantem ramum, qua hic cerni non potest, quoniam subjacet cruribus fornix, qui expanditur super totum isthmum, glandulosa evadens prope ipsum, & imprimis sub glandula pineali, quam hic fornix contegit. h. duæ amplæ venæ venientes ex apice superioris partis plexus deorsum ad alterum plexus ramum, secundum totam longitudinem tertii ventriculi, deinde vero terminantur in quarto sinu. i. trunci diversarum arteriarum apparentes quasi abscissi fuerint, dividendo medullarem † & cineritiam * cerebri partem. k. venosus ramus in utroque latere ingrediens in plexum choroëidem unde plurima extrema ramosa exporrigantur super corpora striata. L. corpora striata integra. I. rima tertii ventriculi. m. longus medullaris tractus inter thalamos nervorum opticorum & corpora striata. n. &c. centrum ovale Vieussenii. O. quartus sinus duræ matris. P. torcular, ubi quatuor & quandoque quinque sinus occurrunt sibi invicem. Q. laterales sinus. R. ampla vena quæ ad unum latus ingreditur in laterales sinus. S. &c. cerebellum obtectum secundo duræ matris processu, in supræma sua parte. T. vertebrales arteriæ. V. vertebralis sinus. W. medulla spinalis cum ejus integumentis. X. stylus sustinens amplas venas plexus choroëidis in tertio ventriculo. q. lymphæ ductus choroëidis plexus. Y. duo nervi cervicales ex medulla oblongata orientes. †† medullaris pars cerebri. ** &c. cineritia ejus pars.

Fig. I. TAB. X. ex RIDLEYO.

A. Cerebellum. B. arborea ramificatio medullæ cerebelli apparens, recta deorsum discissa. C. nervi pathetici. c. nates. d. testes. e. transversus processus unde patheticorum nervorum pars originem ducit. f. glandula pinealis. g. primus cerebelli processus, ab eodem ad nates excurrentis, hic lateraliter extensus. h. tertii seu retiformes processus. i. transversus processus medullaris in quarto ventriculo, unde mollis ramus septimi nervi originem ducit. k. medullaris processus descendens ex processu transverso pone testes deorsum ad præfatum alium processum transversum. t. origines processus illius paulo inferius quam par est. m. octavum par nervorum. n. calamus scriptorius in extremitate quarti ventriculi. o. spinalis medulla. p. accessorii nervi. q. decimum par nervorum.

Fig. I. TAB. XIII. explicatio, ex HEISTERO.

Exhibet cerebellum humanum in quo divisiones ejus in lamellas sive lobulos, ab aliis, quantum novi, non descriptos, pulchre demonstrantur.

A. Indicatur cerebellum, in medio perpendiculariter & in æquales partes sectum. B. interior substantia corticalis & medullaris. c. tractus medullares, non adeo crassi, nec adeo breves, ut vulgo a multis delineantur. d. divisiones corticalis substantiæ primo in lobos majores, qui vero mox in plures minores, & tandem minimos lobulos, ubique pulchre dividuntur; ita ut quilibet lobus major, suam peculiarem habeat ramum medullarem, & quilibet lobus minor, imo minimus, suum ramulum medullaris substantiæ, quorum quilibet ab altero distinctus. Omnes tamen tandem rursus prope medullam oblongatam, quasi in unum truncum coeunt. hæc divisiones & lobuli literis satis indicari non possunt; sed ex figuræ consideratione facilius patebant, licet satis bene a sculptore non sint expressæ. e. medulla oblongata, cum sua crena. f. principium spinalis medullæ. Quomodo vero ope spiritus vini præparari & in conspectum optimæ produci debeat hæc fabrica, olim in Ephemer. Curios. centur. V. pag. 157. prolixius docuimus.

Fig. II. TAB. XIII. ex HEISTERO.

Ostendit cerebellum vitulinum, in medio quoque verticaliter divisum, cum paribus quibusdam annexis, ut in eo lobuli cerebelli quomodo in vitulo sese habent, quoque, videri queant.

HISTORIA CAVITATUM

32 Quid mirum quod GARENGETI nova de ventriculis figura parum naturæ conformis fit, cum illam ad exemplar e cera exhibitum delineari curaverit! in ventriculis equidem, tum eorum finibus anterioribus & posterioribus, nulla servatur naturalis proportio. Licet modum cavitates prædictas detegendi generaliter indicaverit A BERGEN, illas potius ad mentem quam ad naturam repræsentavit.

Nihil addunt, quin imo in pluribus a naturæ viis aberrant D. LIEUTAUDI icones, ventriculos enim omnes & eorum sinus parum ad naturam exhibuit, ut videre est.

a. Demonstrat majores & præcipuos cerebelli hujus lobulos. b. præcipuas divisiones lobulorum cerebelli, quos vulgo pro una eademque continua substantia habuerunt & delinearunt anatomici. c. tractus medullares præcipui unde minores, tanquam ramuli arborum innumeri procedunt. d. crura cerebri ressecta. e. rima ad infundibulum. f. glandula pinealis. g. prominentiæ, nates dictæ. h. testes. i. ventriculus quartus cerebri, sive calamus scriptorius, in cujus medio, crena, in parte superiori. k. anus, sive orificium ad aquæ ductum Sylvii.

^u Fig. III. TAB. XIII. ex GARENGETO.

Cette figure représente le cerveau coupé de façon que l'on voit les ventricules supérieurs ouverts, & toutes les parties qui y sont renfermées.

Avant de donner l'explication de cette figure, il est bon d'avertir qu'elle a été dessinée sur un cerveau en cire colorée, dont M. RUFFEL, Chirurgien Juré, Major des Gardes-du-Corps, & très-habile Anatomiste, est l'Auteur. Jamais rien n'imita mieux le naturel que cette pièce.

A. La substance cendrée ou corticale du cerveau. B la substance blanche ou médullaire. C. représente les ventricules supérieurs. D. les deux petits culs-de-sacs triangulaires, situés dans les lobes postérieurs du cerveau, & qui sont la continuité des ventricules supérieurs. E. le contour inférieur d'un des ventricules supérieurs ou le contour qui va dans le lobe moyen du cerveau, & qui renferme une des cornes d'ammon. F. une partie du *seprum lucidum* avec une partie des bras ou des racines de la voûte à trois piliers. G. les corps canelés. H. les couches des nerfs optiques. I. le vulva. K. l'anus. L. la glande pinéale qui a la figure conoïde. M. les nates. N. les testes. O. le conduit du quatrième au troisième ventricule, ou l'aqueduc de Sylvius. P. l'éminence vermiforme antérieure du cervelet.

^v Fig. III. TAB. XIII. ex A BERGEN.

Figura ipsa non exprimit cerebrum horizontaliter dissectum, verum utriusque hemispherij segmentum factum est in plano inclinato.

a. Crura majora ventriculorum corporis callosi

superficie (ii) divisa. b. crura minora ventriculorum. c. processus ventriculorum posteriores, digitales dicti. d. plexus choroïdeus ventriculi sinistri in utroque crure. e. dextri ventriculi plexus in medio circiter ressectus. f. eminentia quædam medullaris a latere cruris minoris atque processus digitalis sita, pes hippocampi vocata. g. alia ad latus prioris (f. f.) paulo profundius sita, corpus fimbriatum sylvii dicta. h. regio cerebri cruribus interjecta punctulis purpureis, in substantia cineritia, copiosissimis distincta. i. superficies corporis callosi sub quo septum lucidum.

^x Fig. VII. TAB. XIII. ex LIEUTAUDO.

Elle représente le cerveau tel qu'il est, lorsqu'on a par la dissection ordinaire détruit la voûte à trois piliers, & emporté le plexus choroïde pour découvrir la connexion des couches des nerfs optiques, le pilier antérieur avec la commissure antérieure, l'ouverture antérieure, la postérieure, la glande pinéale, les tubercules quadrijumeaux, la valvule de Vieussens, &c.

a. La substance corticale ou cendrée du cerveau, qui embrasse de toute part la médullaire. b. la substance médullaire ou blanche du cerveau. c. les corps canelés, dont la couleur est cendrée. d. les couches des nerfs optiques, dont la couleur est blanche. e. le pilier antérieur qu'on a séparé du reste de la voûte, & qu'on a renversé sur le devant pour montrer les deux colonnes qui le portent, & la commissure qui les joint, qui paroît assez distinctement. f. l'ouverture antérieure. g. l'ouverture postérieure. h. la glande pinéale. i. les tubercules quadrijumeaux. l. la grande valvule de Vieussens. m. les nerfs de la quatrième paire. n. le cervelet. o. processus vermiforme.

Fig. VI. TAB. XIII. ex LIEUTAUDO.

Elle représente un des ventricules latéraux.

a. La division en forme d'ancre de la partie postérieure du ventricule. b. le corps canelé. c. couche des nerfs optiques. d. le plexus choroïde. e. le bord tranchant de la voûte à trois piliers.

Fig.

TAB. IX.

Fig. 1.

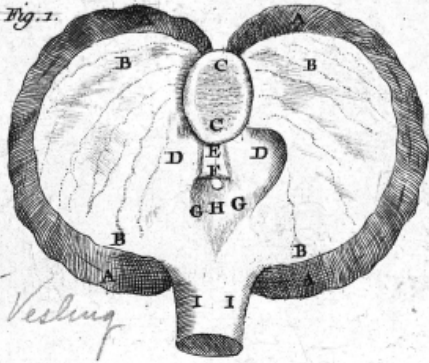


Fig. 2.



Fig. 3.

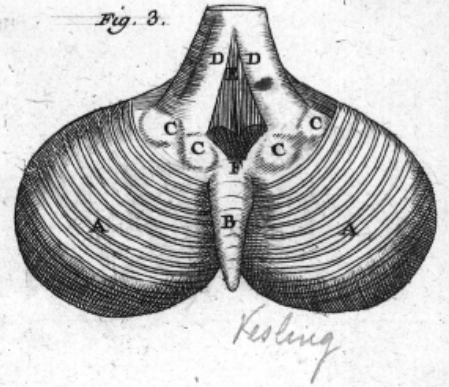


Fig. 4.

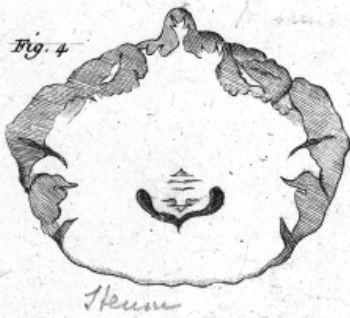


Fig. 5.

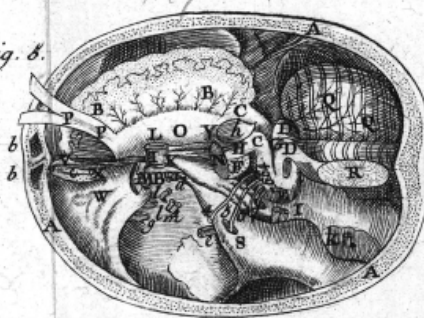


Fig. 6.

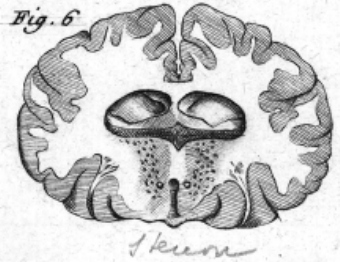


Fig. 7.

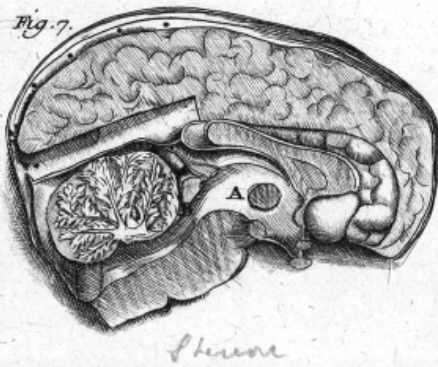


Fig. 8.

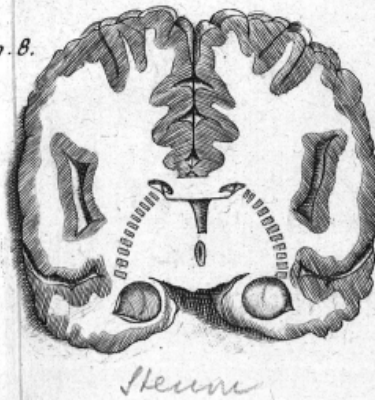
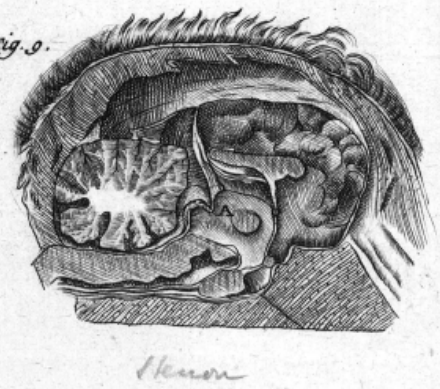
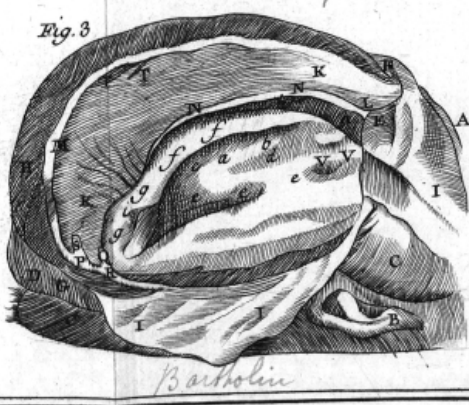
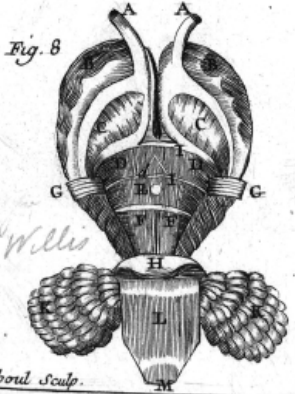
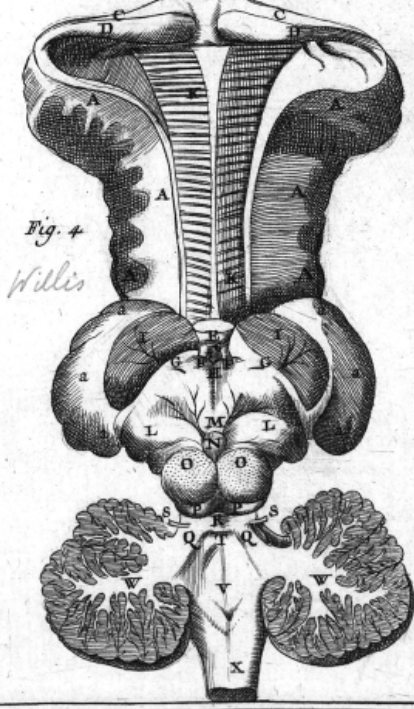
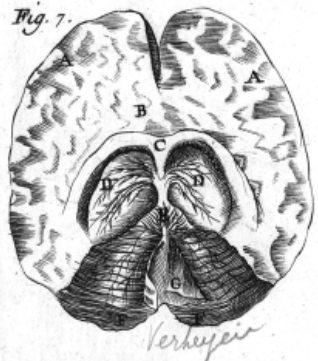
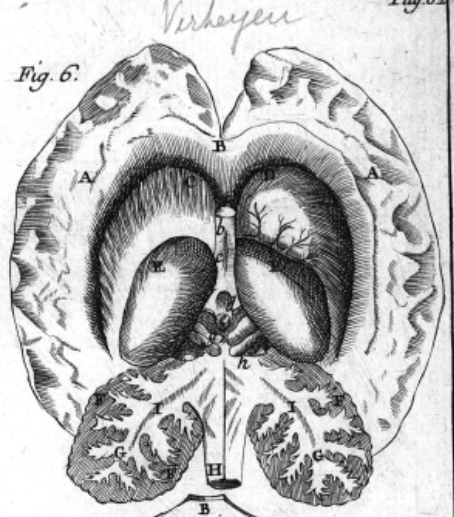
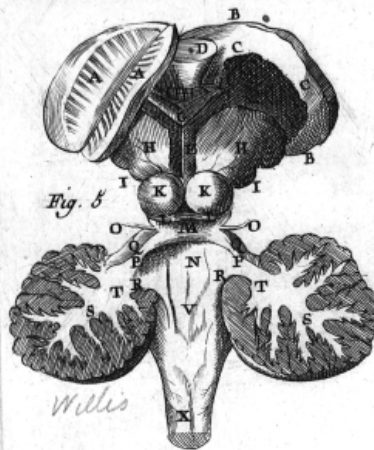
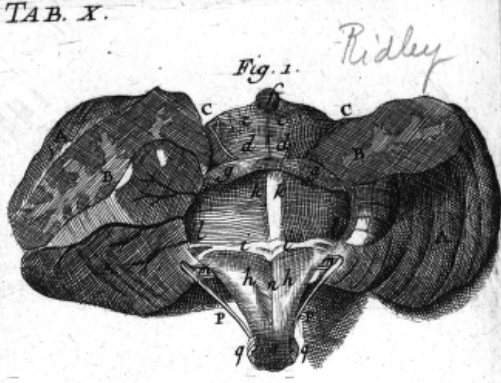


Fig. 9.

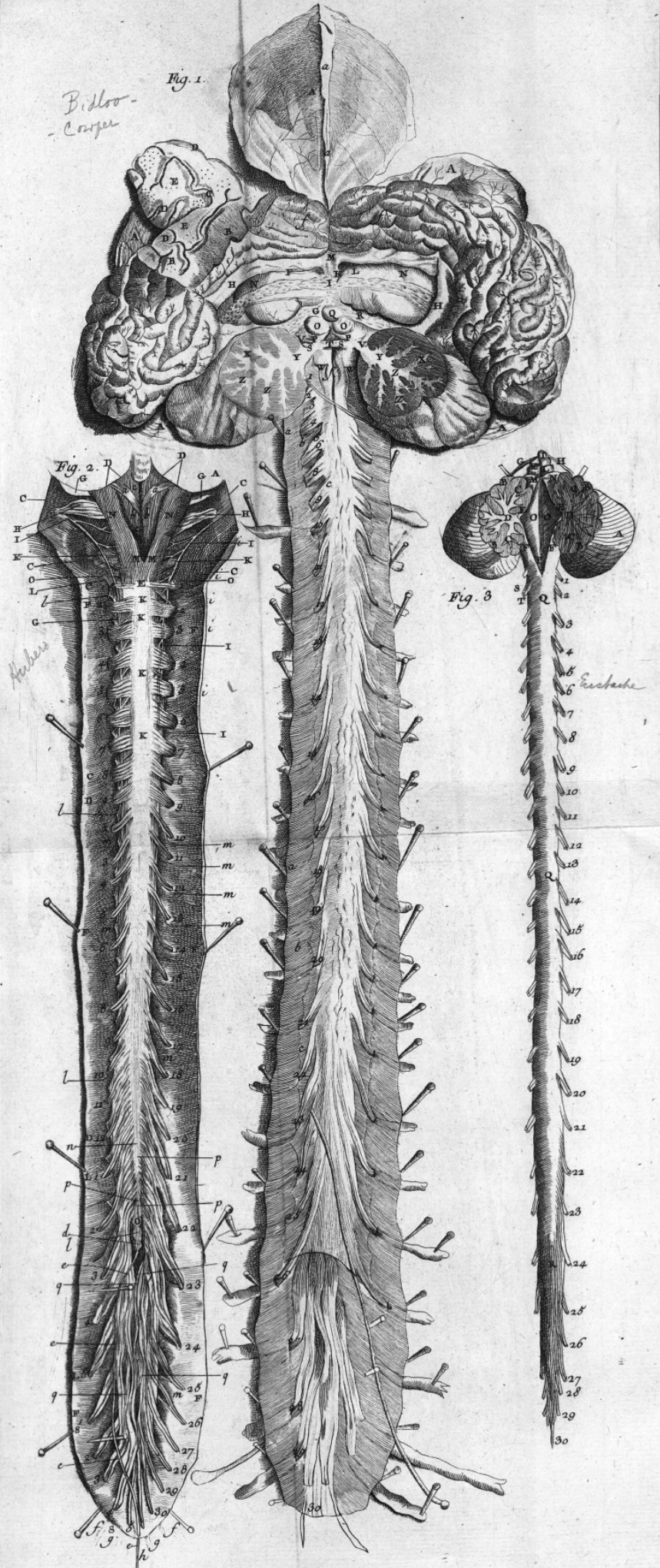


M. Reboul del. et Sculp.

TAB. X.



M. Rebol sculp.



TAB. XII.

Fig. 10.

Verisimus



Fig. 8.

Verisimus



Fig. 9.

Verisimus



Fig. 5.

Verisimus

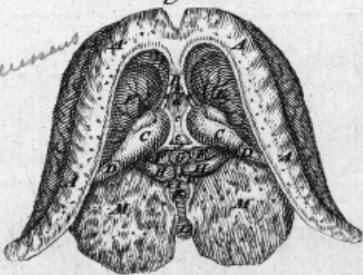
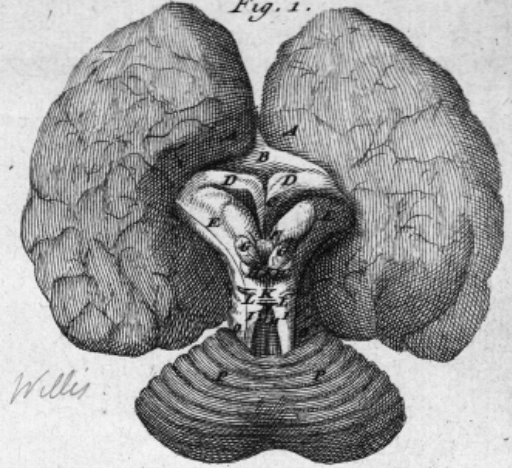


Fig. 4.



Verisimus

Fig. 1.

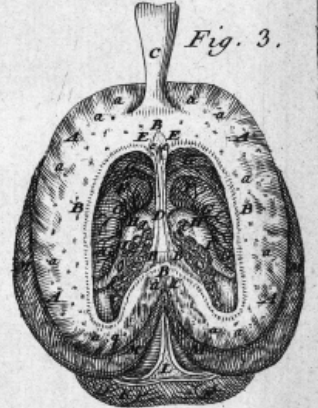


Willis

Willis
Fig. 2



Fig. 3.



Verisimus

Fig. 6.

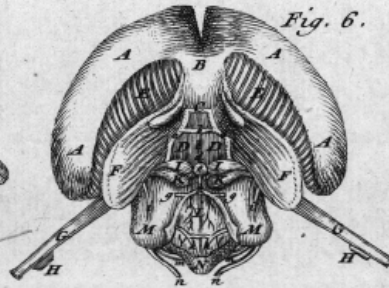


Fig. 7.



Elis. Haussard sc.

TAB. XIII.

Fig. 6

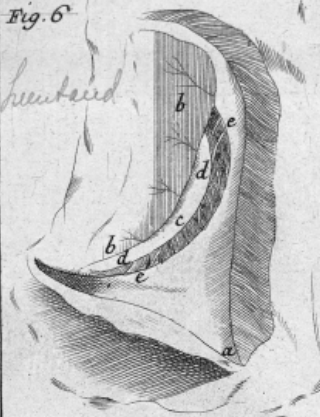


Fig. 1.

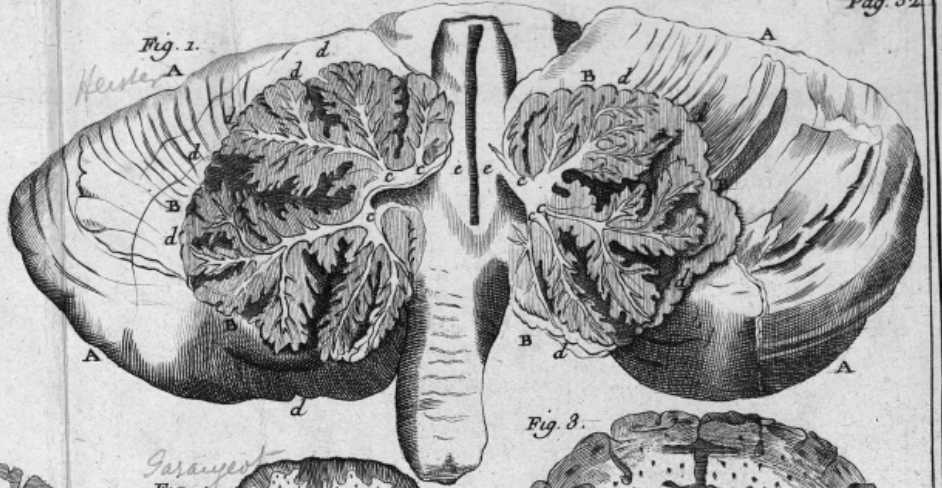


Fig. 7.

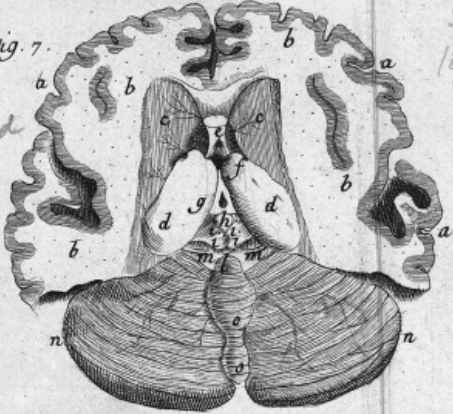


Fig. 4.

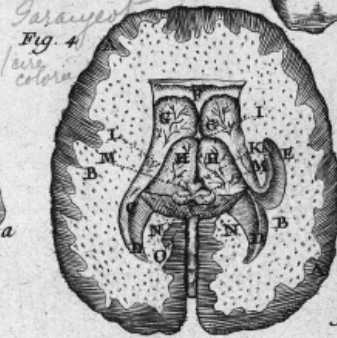


Fig. 3.

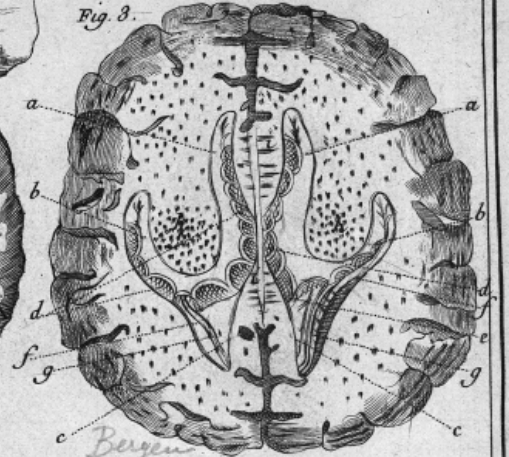


Fig. 8.

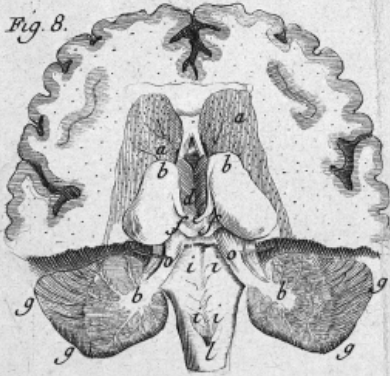


Fig. 5.

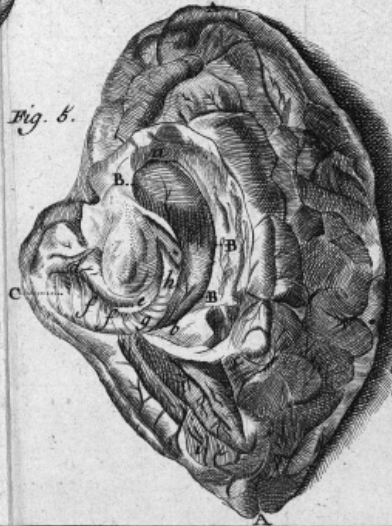
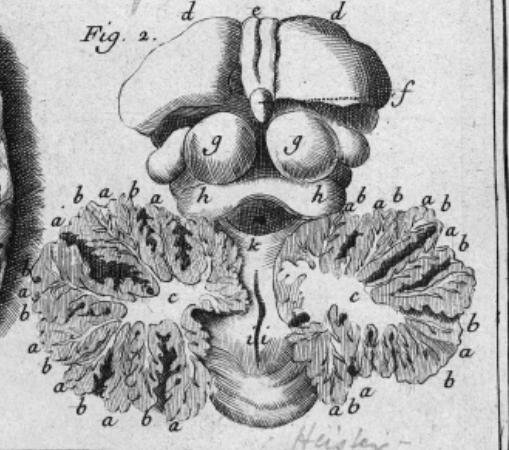
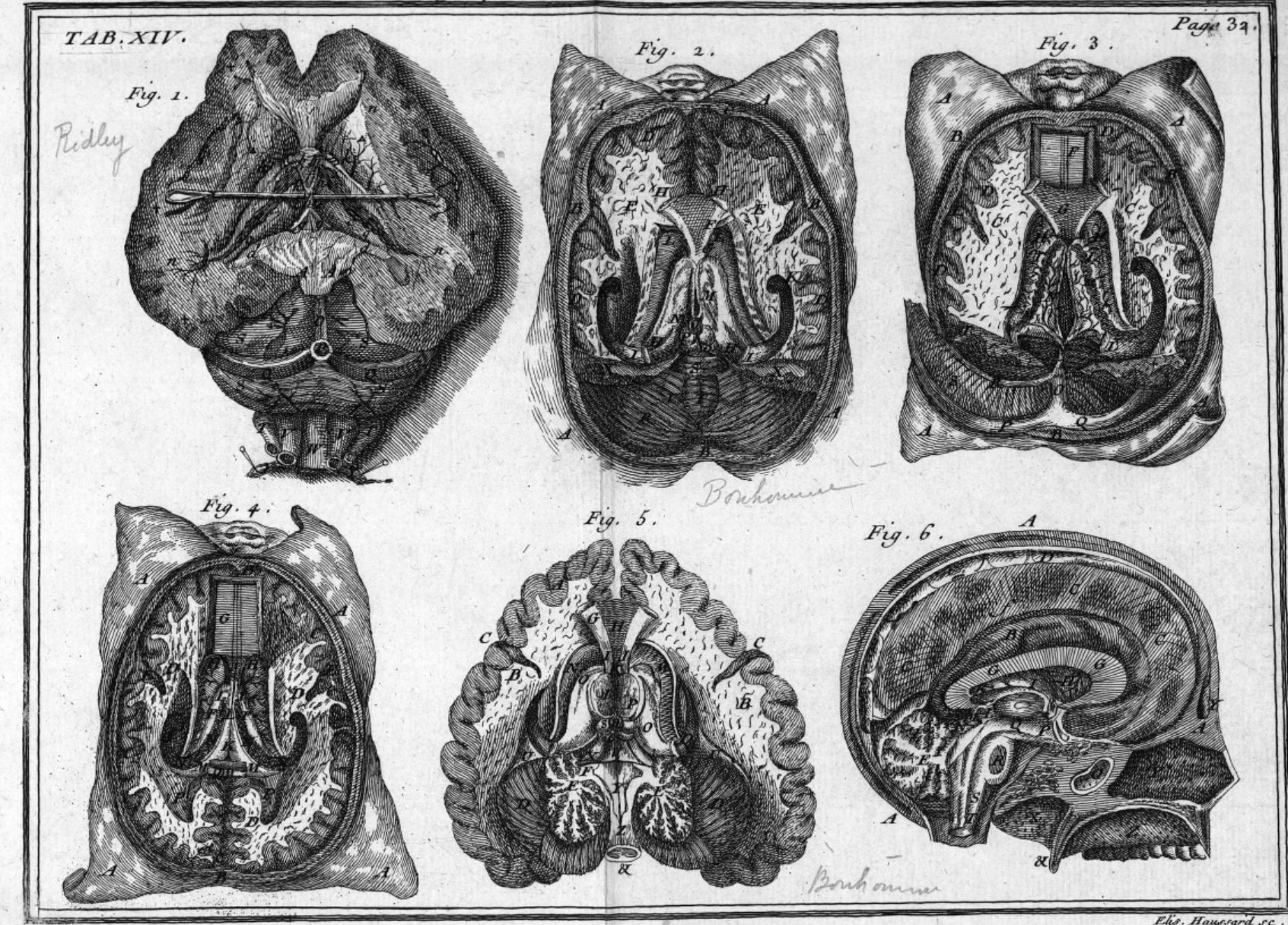


Fig. 2.



M. Rebol del. et sculp.

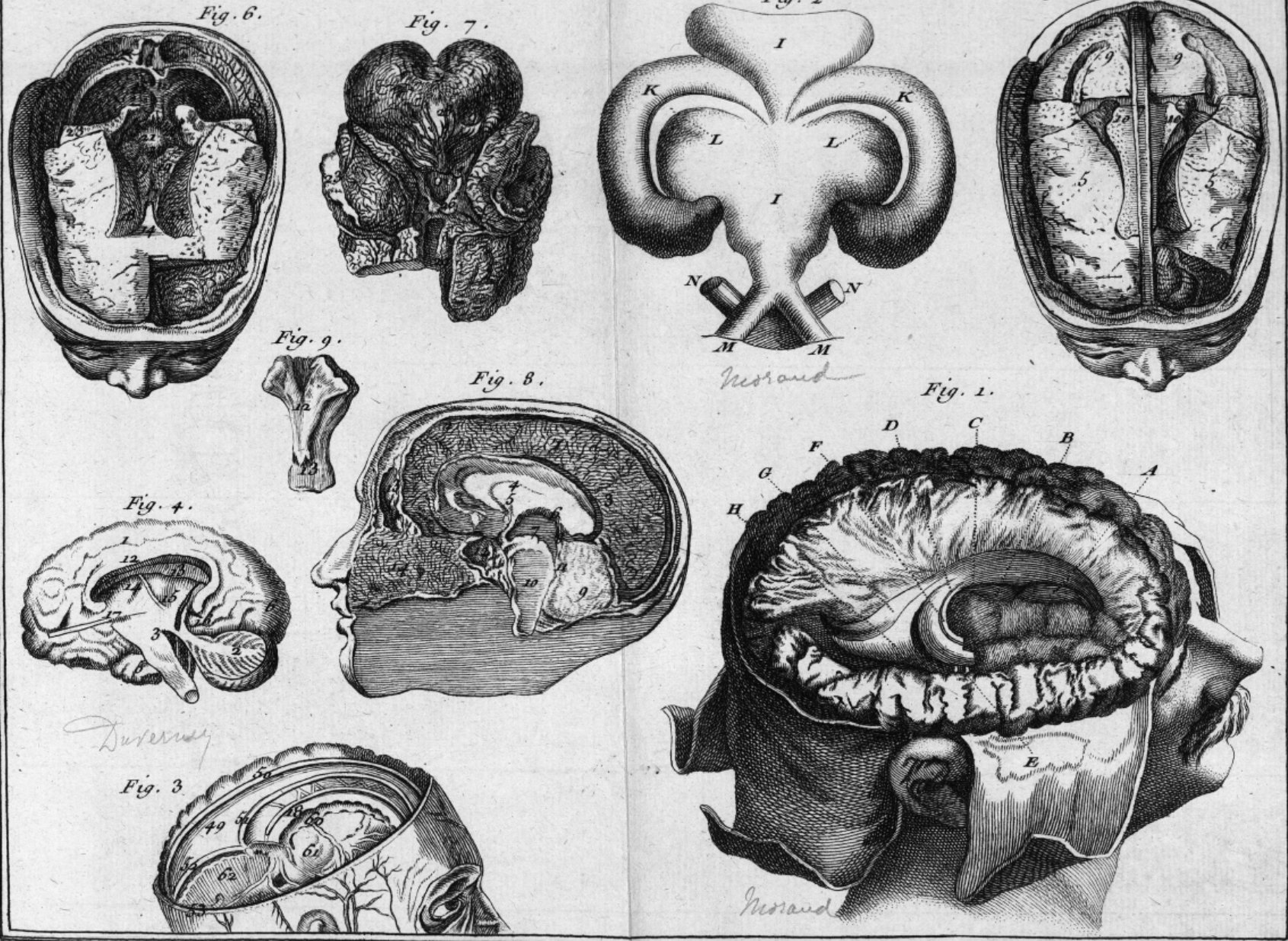
Iconographia cavitatum cerebri et cerebelli.



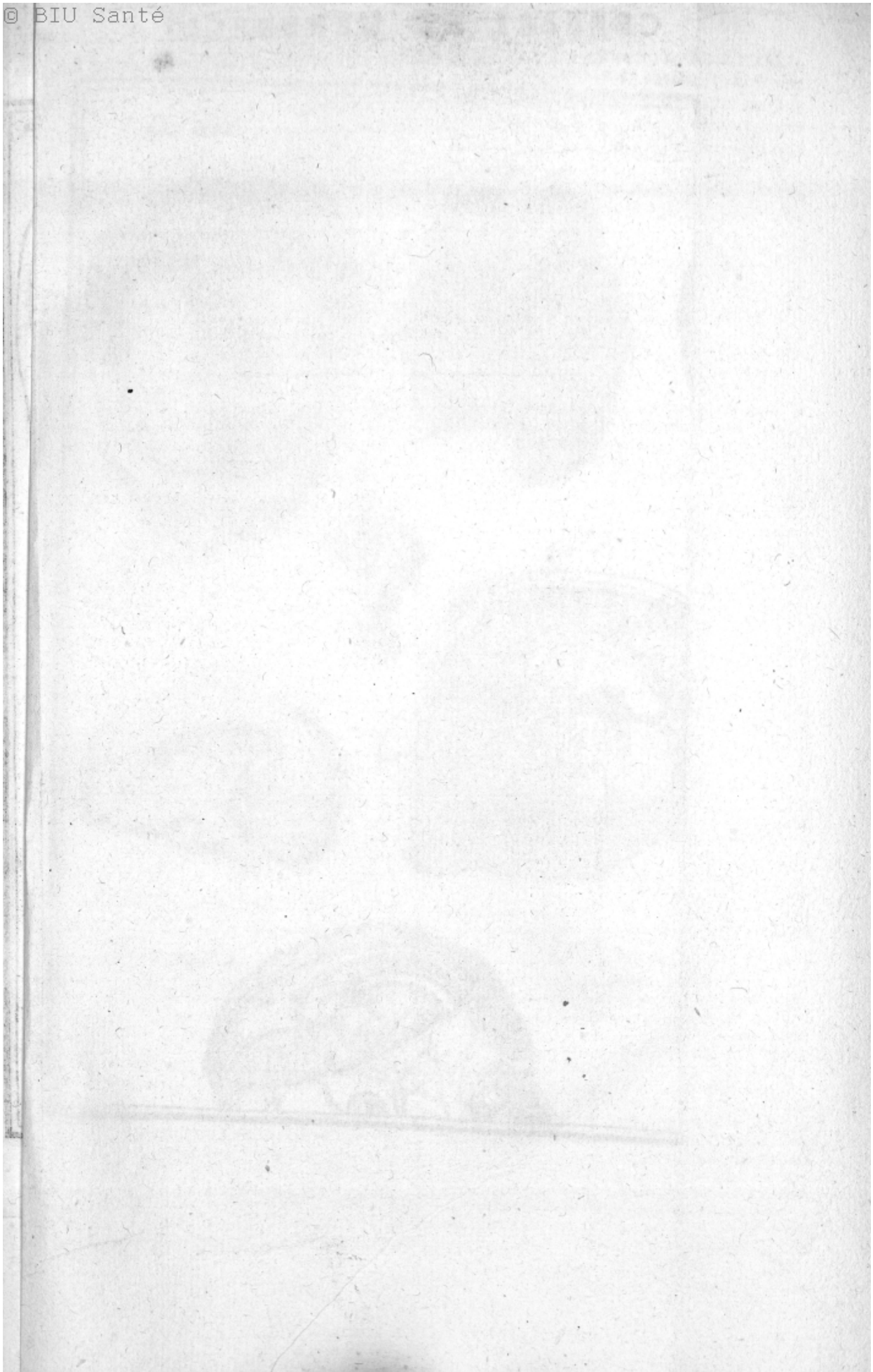
Iconographia cavitarum cerebri et cerebelli.

TAB. XV.

Page 32.



Eus. Haussard sc.



DIVERNOII iconismus fatis equidem modum indicat quo ad naturam delineatus fuit, sed rem non exhibet.

Non solum nihil quod alii non exactius tradiderint, pingi curavit D. MORANDUS^z, sed etiam parum ad naturam imitatus est partium situs quas præcipue delineare suscepit, ut videmus, cum de hippocampis agemus.

D. HUBERI iconem hic omnino filere haud potuimus, licet partem tantum inferiorem ventriculi quarti expresserit^a, minufque de illa quam de medulla spinali delineandâ curaverit, ut alibi dicemus.

Fig. VII. TAB. XIII. ex LIEUTAUDO.

Lle représente le cerveau d'un autre sujet, où la dissection est plus avancée. Les couches des nerfs optiques séparées & écartées, laissent voir le troisième ventricule; & par la section verticale du cervelet, on découvre l'arbre de vie & le quatrième ventricule.

a. Les corps cannelés. b. Les couches des nerfs optiques. c. Le pilier antérieur de la voute. d. Le troisième ventricule, à la partie antérieure duquel on remarque une cavité qui a plus de profondeur, qu'on avoit dit être l'entrée de l'entonnoir. e. La glande pineale. f. Les tubercules quadrijumeaux. g. Les deux portions du cervelet. h. La substance médullaire du cervelet, qui se répand en maniere de végétation dans tout son corps; c'est ce qu'on nomme vulgairement l'arbre de vie. i. Le quatrième ventricule, au milieu duquel on doit considérer ce qu'on appelle la plume à écrire. l. L'extrémité de la moelle allongée.

y Fig. VIII. TAB. XIII. ex DUVERNOIO.

A. Duo apices hæmisphærii, cum intermedio sinu a. b. B. Limbus medullaris sinuum ambiens. a. b. sinus vulgo notus, helicem auriculæ humanæ æmulans. C. Sinus lobum auriculæ simulans, in posteriori apice hæmisphærii. d. e. Sinus bombycini vermis, seu hippocampi ARANTII. e. Hippocampus seu vermis bombycinus ARANTII. f. Spirales circumvolutiones vermis bombycini. g. Curvatura & pars glaciior vermis bombycini. h. Fornicis pars.

z Fig. I. TAB. XV. ex MORANDO.

LA première figure montre l'hippocampus du côté gauche, avec les parties voisines, en situation.

A. L'un des corps canelés. B. Une des couches des nerfs optiques. C. Le corps calleux. D. La naissance de l'hippocampus. E. Les deux petits cordons médullaires que j'ai découverts dans quelques sujets. F. La bandelette qui borde l'hippocampus à sa partie concave. G. L'ergot. H. La cavité anchiroïde.

Fig. II. TAB. XV. ex MORANDO.

LA seconde figure montre les deux hippocampus avec leur naissance, leur terminaison, leur figure & leur distance.

I. Base du cerveau. K. Les deux hippocampus de grandeur naturelle. L. Les deux bandelettes médullaires. M. Les nerfs optiques. N. Les Carotides coupées à leur entrée dans le cerveau.

a Fig. III. TAB. XI. ex HUBERO.

ICon illa à facie aversa spectata, medullæ oblongatæ partem in infima basi cranii positam, refert, omnemque ex ea productam medullam spinalem, in situ & connexione naturali intra thecam vertebrarum, quæ tamen conspici nequit, sitam, & ab omni involucrio, excepta pia matre denudatam, exhibet. Ubi notandum, quod ossis occipitis pars postica, adusque arteriæ vertebralis comitisque nervi transitum, uti & vertebrarum pars postica, ablata sit. Pars autem anterior ossis occipitis & ossis petrosi portio, paulum elevata & retrorsum inclinata, spectetur. Lobi cerebelli vero cum verme antrosum inclinati sunt, quo commodius ventriculus quartus, partesque ei vicinæ conspici ac indicari possint.

A. Spatium, quod lobi cerebelli reclinati, una cum processu eorum vermi-formi B. Ruditer adumbrato, occupant. C. Portiones ossis petrosi & ossis occipitis, dura matre investitæ. D. Medullæ oblongatæ pars, ex qua dein medulla spinalis continua serie descendit. a. a. Striæ albæ medullares ex ipso ventriculi quarti sulco surgentes, & ad nervum septimi paris mollem utrinque abeuntes. b. Ventriculus quartus. c. Ejus sulcus longitudinalis continuatus cum rima calami scriptorii. E. Medulla spinalis. d. Ejus duæ eminentiæ, ferè orbiculares, in quos desinit infimus medullæ apex, quæ totæ læves sunt, nulla filamenta nervea demittentes. e. Ligamentum, ex infimo piæ matris apice cum vasis sanguiferis, hic non expressis, productum, per mediam caudam equinam excurrentem, & per infimum duræ matris apicem elabens, sicque nervum impari mentiens, tandem vero in osse coccygis dispersum desinens; aciculis sustentum, quo clarius conspici possit. f. Ganglion vigesimi noni paris nervorum. g. Trigesimi paris, ex quo in sinistro latere præter nervum ejusdem numeri alius intuper nervulus, propriam intumescentiam gangliiformem efficiens, exit h. insignitus. F. Medullæ spinalis theca, à dura matre producta, hic per medium discissa, utrimque reclinata, & acicularum ope expansa. G. Nervus septimi paris. H. Octavi paris, in sinistro latere duplex foramen in dura matre habens, in dextro simplex. I. Nervus accessorius à prima ejus inter sexti & septimi nervi postica filamenta origine, in dextro latere distinctius expressa quam in sinistro, adusque exitum per duram matrem. In dextro latere peculiare duræ matris foramen subit, in sinistro communem cum inferioribus filamentis nervi octavi paris viam facit. Nervi hujus portiones filamentis nerveis oblectæ, punctis indigitatæ sunt. i. Ejus radiculæ, quarum quatuor sunt filamentosæ, è medulla spinali exeuntes, partim distincte conspicuæ, partim quoque, qua filamentis nerveis oblectæ sunt, punctis indicatæ. k. Fi-

E

Cum D. BONHOMMIUS icones suas accommodaverit ad exemplaria quæ D. VERDIER longe naturæ majora ab ipso pingi curaverat, potius ad modum, quo natura illas partes disposuit, patefaciendum, quam ad naturam ipsam imitandam^b; quid mirum quod vix formam ac fitum partium in illis servaverit?

lamenta nervea communicantia, ab unius nervi filamentorum infimo ad alterius supremum oblique transeuntia; ubi notandum non sat bene expressa esse, cum singulorum altera portio cum superiori nervo excurrens non conspiciatur, sed tantum furculus communicans. K. Nervus noni seu ultimi paris cerebri, utrimque ex quatuor filamentis confians, quæ in sinistro latere concurrunt & communæ duræ matris foramen subeunt, in dextro autem per duo distincta, nec arcæ sibi apposita, foramina elabuntur. I. origino ligamenti denticulati, seu prima ejus ad duram matrem adhæsiō, ex qua deinde dentes omnes ex ordine conspiciuntur. L. L. Interstitia nervorum duræ matri inserti, ab uno tantum latere representata. M. Corpora pyramidalia postica, ut cunque expressa. N. Olivaria postica. O. Arteriæ vertebrales è foraminibus suis cum nervo 1. P. (1. C.) exeuntes. m. Filamenta nervea ab antica medullæ facie accedentia & cum posticis foramina duræ matris subeuntia, hinc inde conspicienda, ex parte tantum indicata. n. Locus ubi filamenta nervea concurrere incipiunt, & caudæ equinæ basis constituitur. Ibi reliqua medullæ portio in situ naturali conspici definit. o. Locus ubi desinunt filamenta nervea oriri. p. Filamentorum caudam equinam constituentium exortus è medulla spinali; hæc filamenta utrimque paulum reclinata sunt, quo medullæ in medio latentis natura & forma detegatur. q. Cauda equina. r. ad usque 30. trigenta nervorum vertebraliū origines posticæ, earumque exitus è dura matre. 1 C. ad 8 C. filamenta nervea octo nervorum cervicis. Observa, duo filamenta nervi primi paris in latere dextro nervo accessorio immisceri, à quo demum, paulo superius tamen filamentum, loco originis posticæ primi paris, ad foramen arteriæ vertebralis fertur. 1 D. ad 12 D. duodecim nervi dorſi. 1 L. ad 5 L. quinque nervi lumborum. 1 S. ad 5 S. quinque nervi ossis sacri.

^b TABULÆ XIV. interpretatio, ex BONHOMMIO, Figura I. exceptâ.

Auditione à D. VERDIER accepimus, quod icones illas ad usum suum pingi curaverat; in eoque laudandus, quod, cum iis tantum utatur ad partes indicandas quæ non satis distincte percipiuntur ab iis qui in demonstrationibus longe nimis distant à cadavere, non ita spectatores in errorem inducat. Laudamus etiam ipsius ingenuitatem, confessus enim est se figuram V. ad exemplar à præst. DUVERNEYO in cera exhibitum, imitatum fuisse, additis tantum partibus quæ per U. V. X. Z. & indicantur. Quæ verticalis sectio stemonianâ longe superior; ipsius perfectioni concurrere tentavimus; alii dein illam perficiant.

FIGURE II.

ON découvre dans cette figure le cerveau coupé par une section horizontale; la voute à trois piliers renversée y est marquée; les corps canelés, les couches des nerfs optiques, la glande pinéale, les protuberances

quadrijumelles, la partie supérieure du cervelet, & la partie postérieure des lobes du cerveau coupés, y sont parfaitement représentés.

A. Les tégumens communs renversés. B. Le crâne scié horizontalement. C. Les sinus frontaux ouverts. D. La substance grise. E. La substance blanche. F. La voute à trois piliers renversée. G. Le pilier antérieur formé de deux cordons médullaires. H. Les piliers postérieurs. I. Les restes des piliers postérieurs. K. L'extrémité des ventricules où se trouvent les cornes d'Ammon. L. Les corps canelés. M. Une éminence sur les couches des nerfs optiques. N. Les couches des nerfs optiques. O. La glande pineale avec ses peduncules. P. Les nates. Q. Les têtes. R. Le cervelet avec ses lignes anfractueuses. S. La partie antérieure du cervelet. T. Le corps pyramidal. V. Les corps olivaires. X. La partie postérieure du cerveau coupé.

FIGURE III.

LE corps calleux & la voute à trois piliers renversée, le plexus choroïde entièrement à découvert, la veine de Galien qui en rapporte le sang dans le sinus Torcular, & les sinus longitudinal & lateraux sont dépeints dans cette figure.

A. Les tégumens renversés. B. Le crâne scié horizontalement. C. La substance blanche. D. La substance grise. E. La grande scissure de Sylvius. F. Le corps calleux renversé. G. La voute à trois piliers renversée. H. Les corps canelés. I. Les couches des nerfs optiques. K. L'extrémité inférieure des ventricules. L. L'extrémité du pilier postérieur. M. Le plexus choroïde. N. La veine de Galien, qui rapporte le sang du plexus choroïde dans le pressoir d'Herophile. O. Le pressoir d'Herophile. P. Le sinus longitudinal supérieur. Q. Le sinus latéral droit. R. Le sinus longitudinal inférieur. S. La faux. T. Le lobe postérieur du cerveau coupé. V. Le plan incliné de la tente. X. Le cervelet.

FIGURE IV.

ELLE représente les ventricules supérieurs ouverts; le corps calleux renversé, la voute à trois piliers dans sa situation naturelle, & le plexus choroïde.

A. Les tégumens renversés. B. Le crâne scié horizontalement. C. La substance corticale. D. La substance médullaire parsemée de plusieurs points, &c. E. La grande scissure de Sylvius. F. Les ventricules supérieurs. G. Le corps calleux renversé. H. Les corps canelés. I. Les couches des nerfs optiques. K. La voute à trois piliers dans sa position naturelle. L. Le pilier antérieur. M. Les piliers postérieurs. N. Le plexus choroïde à demi couvert par la voute. O. Les extrémités inférieures des ventricules. P. La cavité postérieure en guise de doigt de gand. Q. L'extrémité postérieure du corps calleux.

Difficultas quæ in varias cerebri partes è cerâ repræsentandas reipsa adest, impedimento fortean fuit, quo minus exacte exhiberentur. Cum tamen variarum cerebri partium, demonstrante præst. DUVERNEYO Medico, è cerâ figuratarum icones in historia naturali, generali & particulari musei regii fuerint traditæ, has omnino silentio premere haud potuimus, licet tanti anatomistæ, prout ex iconibus videre est, industriam non fatis demonstrant c.

FIGURE V.

Elle donne le cerveau hors du crâne. On remarque sur cette partie la voute à trois piliers renversée. Elle fait voir encore les couches des nerfs optiques séparées, le troisième ventricule, la glande pineale, les natés & testés, la valvule de Vieussens, le peduncule du cervelet avec l'arbre de vie, &c.

A. La substance cendrée. B. La substance médullaire. C. La grande scissure de Sylvius. D. Le cervelet. E. L'arbre de vie. F. Les peduncules du cervelet. G. Les piliers postérieurs de la voute. H. La voute à trois piliers. I. Les cordons médullaires du pilier antérieur. K. La commissure antérieure du cerveau entre les deux cordons médullaires. L. La commissure postérieure dans l'intervalle des couches des nerfs optiques. M. Les corps canelés coupés, sur lesquels on remarque des especes de canelures. N. Les corps canelés du côté gauche dans l'état ordinaire. O. Les couches des nerfs optiques. P. La séparation des couches des nerfs optiques, ou le 3^e ventricule. Q. L'extrémité du pilier postérieur de la voute. R. La glande pineale. S. Les natés ou protubérances orbitales antérieures. T. Les testés ou protubérances orbitales postérieures. V. La valvule de Vieussens. U. La cavité postérieure du ventricule supérieur. X. Le cordon médullaire de la moëlle allongée. Y. Le calamus scriptorius. Z. L'extrémité de la moëlle allongée. & la séparation de la moëlle de l'épine.

FIGURE VI.

Elle démontre une section verticale de la tête, depuis la suture sagittale, jusqu'à la nuque. On y trouve la faux avec les sinus longitudinaux, le pressoir d'Herophile, le lobe du cerveau, le corps calleux, le cervelet, les sinus frontal & sphénoïdal, &c., y sont pareillement compris.

A. Le crâne scié verticalement. B. Le Lobe gauche du cerveau. C. La faux dans sa situation. D. Le sinus longitudinal supérieur. a. Les brides qu'on rencontre dans ce sinus. b. Les embouchures des veines du cerveau qui se dégorgent dans ce sinus. c. Les glandes de Pacchioni. d. Le sinus torcular, ou le pressoir d'Herophile. f. Le sinus longitudinal inférieur. E. La substance du cervelet. F. Le peduncule du cervelet. G. Le corps calleux. H. Le corps canelé. I. Les couches des nerfs optiques. K. Une partie de la voute à trois piliers. L. La glande Pineale. M. Les natés. N. Les testés. O. Le pilier antérieur de la voute. P. L'entonnoir. Q. Le troisième ventricule. R. Le pont de Varole. S. Le corps olivaire. T. Le corps pyramidal. V. Le sinus frontal. U. le sinus sphénoïdal. X. La fosse nasale. Y. L'ouverture de la trompe d'Eustache. Z. Le palais, & la luette.

c TABULÆ XV. explicatio, ex Historia gener. &c. Musei regii, fig. I. II. exceptis.

OMnes illæ icones, ad exemplaria è cerâ exhibitæ; imitatæ sunt. Figura III. & IV., ad exemplaria NOVESII qui operâ abbatis ficuli, ZUMBO dicti, usus est; figura V. VI. VII. & IX., ad exemplaria præst. DUVERNEYI, operante Francisco DE LA CROIX; figura VIII., ad exemplar a. D. RUFFEL traditum, delineatæ sunt.

In eo laudendæ præparaciones illæ quod vias ad perfectiora paraverint. Sive enim quod in primis illis tentaminibus ad perfectionem ire non datum fuerit, sive quod abhinc variæ cerebri partes exactius fuerint præparatæ & delineatæ; illæ præparaciones admodum sunt mancæ, & in quibusdam parum ad naturam sculptæ: in aliis tamen anatomistæ peritiam aperiunt.

Quam in parandis & in contemlandis illis partibus exactus fuerit præst. DUVERNEY, brevi ex ipsius operibus, quæ nunc sub prælo sudant, manifestum erit.

FIGURE III.

SUR cette coupe verticale on voit la faux (49). Les sinus sont tous marqués en bleu, savoir, le sinus longitudinal supérieur (50), qui suit le bord de la grande circonférence de la faux, le sinus longitudinal inférieur (51), qui est au bord tranchant de la même faux, le sinus droit (52), qui reçoit le longitudinal inférieur, & qui passe au milieu de la tente pour entrer dans les sinus latéraux; on voit un de ces sinus latéraux (53) qui suit la route de la grande gouttière latérale droite de la base du crâne jusqu'au trou déchiré. On a représenté sur le plan vertical de la coupe du cerveau, au-dessous de la faux, l'épaisseur du corps calleux (58), & la cavité du ventricule gauche; le plexus choroïde (59) couvre le fond de ce ventricule, qui est au-dessus des corps canelés (60) & d'une des couches du nerf optique (61); la coupe du cervelet (62) paroît plus bas & en arrière, avec le tronc de la moëlle allongée.

FIGURE IV.

Elle représente l'hémisphère droit du cerveau (1), le lobe droit du cervelet, sur lequel on a dessiné l'arbre de vie (2) qui sort de la moëlle allongée (3). On a formé sur l'hémisphère du cerveau les trois lobes dont il est composé, savoir, le lobe antérieur (4), le moyen (5), & le postérieur (6). Sur la face interne de cette pièce, qui représente la coupe verticale du cerveau, on reconnoît la coupe du corps calleux (12), marquée en blanc. On voit la voute médullaire qui est formée par le corps calleux; l'espace qui est dessous est appelé le ventricule droit; & plus bas on distingue le plexus choroïde (13), avec quatre éminences, deux grandes & deux

E ij

petites; la premiere des grandes est le corps cannelé (14); elle forme le fond de la cavité supérieure du ventricule; la seconde est une des couches des nerfs optiques (15); les deux autres petites éminences représentent un des tubercules appellés natès, & un de ceux que l'on appelle testès (16). Il y a un cordon transversal, de couleur blancheâtre, qui marque un des nerfs olfactifs (17).

FIGURE V.

ON a représenté dans le milieu la substance médullaire qui est blanche (5); on voit la coupe de ses ondulations; la substance corticale qui est de couleur cendrée (6), suit leurs circonvolutions, & forme les anfractuosités qui paroissent sur la surface du cerveau; les vaisseaux sanguins sont marqués sur la substance médullaire & sur la corticale par des points rouges, pour désigner ceux qui auroient été coupés transversalement, & par des lignes de la même couleur pour ceux que l'on auroit divisés sur leur longueur. La partie supérieure du cerveau ayant été enlevée, comme il a été dit, la faux (7) est à découvert en entier, excepté ses deux extrémités, qui sont enfoncées dans la partie inférieure qui reste du cerveau; mais en enlevant une partie du lobe antérieur gauche (8), & de chaque lobe postérieur (9), on peut retirer la faux avec ses sinus supérieur & inférieur, tous deux peints en bleu, les ramifications artérielles sont figurées & colorées en rouge sur les lames de la dure mere qui compose la faux; on voit au-dessous le corps calleux (10), & on distingue ses fibres transversales & le raphé qui est le long du milieu de sa surface depuis un bout jusqu'à l'autre. La portion de la substance médullaire qui tient au côté gauche du corps calleux, & qui couvre le ventricule latéral, a été retranchée pour faire voir la capacité de ce ventricule (11). On ne peut découvrir celui qui est du côté droit qu'après avoir enlevé la piece dont le corps calleux fait la partie supérieure avec la petite portion de substance médullaire qui couvroit ce ventricule.

FIGURE IX.

LE pilier antérieur (13) est coupé à l'endroit (14), où il se joint à la cloison.

FIGURE VI.

EN écartant le corps calleux & le lacis choroïde, on découvre la cloison transparente (14) & la cavité appellée vulva ou entonnoir (15), qui se trouve derrière la partie de la cloison transparente qui sert de base au pilier antérieur de la voute. Aux côtés de l'entonnoir & de la cloison transparente sont les éminences que l'on a appellés corps cannelés (18), & plus en arriere celles que l'on a nommées les couches des nerfs optiques (19). On voit entre ces dernières éminences, à leur partie postérieure, l'ouverture appellée l'anus (20). La glande pineale (21) paroît derrière cette ouverture; on lui a donné sa couleur griseâtre. Enfin on trouve au-delà de cette

glande les éminences appellées natès & testès (22). A côté de la partie postérieure des couches des nerfs optiques, on peut tirer de devant en arriere une portion du Lobe moyen de chaque hémisphere du cerveau, pour découvrir la courbure des ventricules latéraux, dont le contour est semblable à celui des cornes du bélier (23 & 24). Les lobes postérieurs du cerveau ont déjà été enlevés; ainsi le cervelet est à découvert (25). On y voit le lacis vasculaire qui rampe sur sa surface, & les sillons qui sont gravés dans sa propre substance.

FIGURE VII.

IL ne reste plus alors dans l'intérieur de la tête qu'une seule piece qu'on peut encore enlever, & qui est composée du cervelet en entier & des restes du cerveau. En retournant cette piece, on voit toutes les parties du cerveau & du cervelet qui posent sur la base du crâne; elles paroissent toutes être revêtues de la pie-mere, sur laquelle rampent les arteres. Les origines des nerfs y sont marquées; on a figuré aussi entre les deux nerfs optiques (26) une portion de l'entonnoir & les deux petites éminences orbiculaires qui sont placées sur la partie supérieure du pont de Varole; ce pont est traversé par le tronc basilaire (27), qui jette des branches de part & d'autre; on voit que ce tronc est formé par les deux arteres vertebrales qui sont sur la moelle allongée (28), derrière laquelle le cervelet paroît en entier; on a marqué le contour du pilier antérieur (29), du corps calleux, sous la portion moyenne & inférieure de la base du cerveau. Je ne m'étendrai pas davantage sur la description de cette dernière piece, parce que je serois obligé de répéter ce que j'ai dit au sujet de l'hémisphere gauche du cerveau.

FIGURE VIII.

Cette piece représente la moitié de la tête du côté droit, coupée verticalement par le milieu. En effet, il y a la moitié de la tête d'un squelette qui a été scié de cette façon; & c'est sur ces os naturels qu'est appuyée la cire qui représente les parties dont je vais rendre compte. On a imité à l'extérieur la tête d'un homme vivant; & sur le plan de la coupe, on voit d'abord l'épaisseur des tégumens extérieurs & la coupe de l'os du crâne dont on vient de parler; la faux est peinte aux-dessous du crâne avec les ramifications de ses vaisseaux (1), le sinus longitudinal supérieur (2), & l'inférieur (3), la coupe du corps calleux (4) paroît au-dessous de la faux; la cavité des ventricules est un peu marquée (5); le plexus choroïde (6) est peint en rouge; les couches des nerfs optiques (7) & la glande pineale (8) sont figurées; on voit la coupe du cervelet (9), sur laquelle l'arbre de vie est dessiné; le cervelet tient à la moelle allongée (10) par son pédicule (11). On voit l'intérieur du sinus sphéroidal (12), celui du sinus frontal (13) & de la membrane pituitaire (14) du côté gauche de la cloison du nez.

Cette piece a été faite par M. RUFFEL, Chirurgien major des Gardes-du-Corps.

SECT. III.

De Variis, Autorum, Cavitationum Cerebri & Cerebelli descriptionibus.

PAUCOS admodum ex GALENI majoribus numerares, qui aliqua de cavitationibus tum cerebri cum cerebelli scriptis notis mandaverint. Id ex historia Anatomæ litteraria constat.

HIPPOCRATES equidem, tum omnes Philosophi, DIOGENES, APOLLONIATES, EMPEDOCLES, AGRIGENTINUS, ALCMÆON, PYTAGORAS, PLATO, ARISTOTELES, PLINIUS, &c.; cum Medici, CELSUS, ARETÆUS, MARINUS, QUINTUS, NUMISIANUS, LYCUS, SATYRUS, PELOPS, RUFFUS *Ephesius*, ERASISTRATES, HEROPHILUS, &c., prout ex scriptis, vel ex fragmentis quæ supersunt, apparet; nedum illas cavitates descripserint, vix dum attigerunt. Ex iis tamen quæ de ERASISTRATO & HEROPHILO habet GALENUS, probabile est illos, præ cæteris, exactius illas partes rimatos esse,

A GALENO igitur illarum cavitationum historiam ordiemur. ^a VENTRICULOS *superiores*, ter-

a (1. 9. *administ.* c. 2.) » Cæterum avellere pergens leviter, etiam meatuum tenuium, qui ad medium usque cerebri ventriculum perveniunt, effigies invenis. Leviter autem dixi hanc regionem segregandam, propter septi verticem huc pertingentem, qui priores cerebri ventriculos intercipit. Insuper spectare tibi hoc tempus est, rectas lineas utraque mediæ regionis parte ad ima usque secanti, donec ventriculi occurrant. Notitiam autem ipsorum adipisceris, callosam illam portionem conspicatus, quæ manifestam adeo differentiam dissectis cerebri particulis obtinet. Cernes autem in his etiam plexus secundarum modo efformatus, &c. » In prima vero utriusque ventriculi sectione plexuum choroidum & corporis in cerebro callosi aspectus, index tibi sit. Mox vero coneris corpus, dextrum ventriculum à sinistro determinans, inspicere, quod eandem cum toto cerebro substantiam obtinet &c. (1. 9. *administ.* c. 4.) » Quomodo igitur id nudare oporteat, jam mihi animam adverte; siquidem non vulgaris cerebri pars est, quæ ab hoc corpore contegitur, sed etiam quidam alius ventriculus tertius præter paulo ante prædictos, quos septum invicem separavit, ac disjunctis. Itaque illis potissimum locis ipsum nudabis, per quæ venæ tanquam per foramina quædam erumpentes, prioribus incidunt ventriculis; nam mediæ regio simul cum anterioribus ventriculis ad ipsa foramina patefcit, ac oportet scapelli specillum, vel latam partem spatulæ, uti vocant, vel etiam spatulæ eandem hanc per foramina utraque leviter submittentem, corpus venis incumbens sursum ellatum attollere, &c. » Insuper meatus quidam maximus tertii hujus ventriculi basi subjacet, qui ex prioribus per relata foramina super jacentes recipit, insuper ex particulis super jacentibus, sicut paulo ante enarratum est. Porro confluent in ipsam recrementa, in quam partem venæ à conario profectæ ingrediuntur. At qui ex toto ventriculum hunc ignorant, merito etiam simul cum eo meatum in posteriora porrectum quo conarium fulcitur, nesciunt. Atque si ipsum nudum à venis circumdatis juxta basin abruptas, foramen quoddam inibi sublime apparet, seu quoddam ut dicam planius, infundibulum, etsi nullum in se fumum cerebrum habeat; quem sublimi foramine respirare desideret. Nec ve-

ro in ambientem aerem ostiolum ipsius pervenit, sed plurima cerebri pars desuper incumbit, deinde dura meninx duplicata, post hanc capitis os, quare temere foramen hoc natura condiderit, & si nihil temere faciat, &c. » Tu vero omnibus, quæ hic propositæ sunt particulis probè detectis, tertium videbis ventriculum inter duos priores & quartum posteriorem medium. Etenim meatum cui conarium insidet, ad medium ventriculum pertingentem cernes; ut in foramine haud exigui duo appareant, unus quidem in posteriora ad cerebellum tendens, per quem etiam demisso, vel specillo dipyræno appellato, vel spatulæ, deprehendes ipsum in posteriorem ventriculum terminare, alter vero qui in medii ventriculi fundo deorsum protendit; sed conarium, ubi à circumdatis ipsum nudaveris, eo, quod meatui incumbit intacto, delabi solet, non rectum consistere, sicut quando membranæ cum vas obductum erat; verum decidit magna ex parte deorsum vergens, &c. (1. 9. *admin.* c. 5.) » At meatus prædictus qui ex medio ventriculo ad posteriorem pervadit, inter has nates consistit peculiari velatus tunica, quæ tali essentia constat, quali & meninx, qua omnia cerebri vasâ connectit, &c. » Deinde animam adverte quomodo reflexo quidem in anteriora nudari accidit, posteriorem ventrem quartum; è contra vero moto eodem plurimam ipsius partem occultari, illam vero solam apparere, quam HEROPHILUS simillabat cavitati quo scribimus. Revera siquidem talis est in medio cavitationem quandam adepta veluti sectionem, cujus ex utraque parte tantum sublime utrumque latas attollitur, quantum in calamis & mediæ linea elatius exurgit; & potissimum in Alexandria, sic calamos quibus scribimus sculptant, ubi HEROPHILUM egisse, quum dissecaret, hinc nimirum est colligere quod imaginis similitudine adductus, sic appellaverit, &c. (1. *de usu part.* c. 11. *de vent.*) Omnia quidem ea sunt spherica, sed propter apophyses & epiphyses mutuasque cum vicinis corporibus connectiones & anastomoses, spheræ quidem perfectio vitatur, rotunda tamen figura adhuc manet. Quin, si medium ipsum ventriculi cujusque spectes, omnium id comperies rotundissimum, ut quod nullis dum vitatum sit apophysibus sed adhuc germanam retineat figuræ suæ speciem. Pari modo si ab

tium & quartum, INFUNDIBULUM, CALAMUM scriptorium, & MEATUM à tertio in quartum ventriculum hiantem, indicavit. Ex his quæ ex earum partium præparatione dicit, licet animalibus quæ secuit magis congrua, constat illum in cerebri dissectione haud mediocriter versatum fuisse.

Meatum etsi à tertio in quartum ventriculum peculiari velatum membranâ admiserit, infundibulum membranaceum & cavum usque ad glandulam pituitariam dixerit, sinus tum anteriores cum posteriores ventriculorum lateralium omiserit, in aliisque erraverit (vid. *notam, ubi de GALENO VESALIUS* agit, p. 40.), vias tamen ad omnes illas cavitates detegendas, sive suo Marte, sive aliorum scriptis fretus, aperuit.

A GALENO ad VESALIUM usque, cavitatibus illis nihil bene novi accessit. Græci etenim omnes, ORIBASIVS, *Teophilus* PROTOSPATARIUS, &c.; Arabes, ALBUCASIS, RHASIS, AVICENNA, &c.; Latini, *Constantinus* AFER, MUNDINUS, HUNDT, CARPI, de VIGO, ACHILLI, *Alexander* BENEDICTUS, LACUNA, MASSA, GUINThERIUS, DRYANDER, VASSÆUS, FERNELIUS, &c., Ita jejune de illis cavitatibus egerunt, ut à GALENI scriptis parumper mutatis aut mutilatis, sua mutuasse videantur.

MUNDINUM tamen omittere, non fuit illius fama, licet nihil fere addiderit ^b. GALENI dogmata brevius exposuit, rectèque notavit ventriculi quarti FIGURAM pyramidalem.

Idem sit de CARPO ac de præcedentibus judicium, nisi ipsi ventriculorum lateralium SINUS

anterioribus ventriculis cavi & medii loci fornicem ademptum intellexeris; si ablatum etiam, quæ ad nares referuntur apophyses; si postremo productiones eas, quæ ad obliquas, atque infernas partes pertinent mente detraxeris, quod relinquum erit sphaeræ speciem penitus repræsentabit. Atque etiam ab eo ventriculo, qui in posteriore est cerebro, situm prædicti meatus insertionem, tum productionem in spinalem medullam abstuleris, erit & ipse orbicularis, &c. (l. 12.) » Quo fit ut posterioris cerebri ventriculus minor merito sit anterioribus. (l. 9. c. 3.) » Reliquorum vero duorum meatum, qui ad Palatum descendunt, alter quidem ex fundo medii cerebri ventriculi profectus fertur deorsum; reliquus vero emergit quidem à meatu qui cerebrum cerebello connectit. Fertur autem obliquus deorsum versus alterum. Quam vero primum in idem simul convenient, locus quidam communis utroque recipit cavus ac declivis. Cujus labrum superum absolutus est circulus, inde autem semper magis ac magis arcuatus descendens in subjectam glandulam inseritur amplæ sphaeræ similem, manifestamque cavitatem habentem; excipit autem hunc os, cribro cuidam simile in palatum desinens, &c. » Cavitas igitur quæ meatus os excipit, quam nonnulli à figura pelvis, alii ab, usu infundibulum nominant, supernis quidem partibus quasi cisternæ cujusdam habet usum, infernis autem infundibulum imitatur, &c. » Parte autem inferna meatum habet sensibilem usque ad glandulam ventriculi. Quoniam autem hoc infundibulum cerebro ipsi superne conjungi oportebat, inferne autem glandulam descendendo inseri, convenienter membranofum extitit. Ad hæc quem cerebrum ipsum membrana tenuis meninx scilicet choroides contineat, non erat consentaneum ligamentum aliud choanæ cum cerebro requirere. Convenienter igitur portio quædam ab hac meninge protensa, corpus pelvis hujus constituit.

^b (de *Anatomia cerebri*). » Postea vero valde descendendo leviter per medium, donec pervenias ad ventriculum anteriorem magnum & antequam

perfundas usque ad lacunam, nota ventriculum esse divisum in dextrum & sinistram. Parietes hinc inde sunt descendentes usque ad basim & dividendes dextrum à sinistro, & tunc statim videbis amplitudinem unius cujusque ventriculorum.

Post hoc descende inferius ab anteriori ad medium & tibi occurrit lacuna, quæ est quædam concavitas rotunda & oblonga, in cujus medio est foramen tendens inferius ad palatum diagonaliter & eidem occurrit via directa, & quæ à medio ventriculo descendit directe ad colatorium, & hæc lacuna habet circumquaque eminentias rotundas magnas factas ad sustentandum venas vel arterias ad ascendendum à rete mirabili adventriculos dictos, & ideo in basi ejus apparent glandulæ quæ sunt juxta rete mirabile eminentes, & per istam lacunam ventriculi anteriores & cerebrum, quantum ad medium ejus, expurgant suas superfluitates, &c.

His expeditis tibi apparet ventriculus medius qui est sicut via & transitus ab anteriori ad posteriorem, &c.

Post istum procedendo tibi apparebit ventriculus posterior, qui est in cerebro posteriori situatus & locatus; & ad hoc cerebrum est velatum & distinctum à primis duobus paniculis jam dictis, quia hoc est molle, scilicet anterius, & posterius est durum: & istud cerebrum posterius est sic locatum quia est principium nuchæ, & quia est principium plurimum nervorum motorum, &c.

Istud cerebrum est figuræ pyramidalis, & causa quare illius figuræ est ventriculus posterior est quia quem partem inferiorem ejusque est basis debet recipere, & ideo debet habere latitudinem, per partem superiorem debet continere, & ideo acumen & stricturam debet habere in cacumine, &c.

Sed tu dices, quæ est causa quare ventriculus medius non habuit cerebrum medium distinctum, sicut alii ventriculi? Dicendum, quod causa fuit, quia iste ventriculus est sicut via & transitus istorum aliorum duorum, & ideo non debet esse distinctum ab eis secundum cerebrum,

anteriores aut posteriores notos fuisse contendant, qui animadvertent **CARPUM** dixisse prædictos ventriculos *versus posterius lateraliter descendere* ^c.

Ita clare de horum ventriculorum præparatione ^d egit **MASSA**, etsi nonnisi partes notas indicaverit, ut ipsius scripta silere non potuerimus. Notatu digna sunt quæ de tertio ventriculo habet.

Magnus igitur **VESALIUS**, primus in humanis cerebris genuinum hujus visceris cavitatum, numerum, situm, figuram, magnitudinem exactius assignavit ^e; **VENTRICULOS anteriores**

^c (*Isagog. Anath. de medulla cerebri, cap.*) » Primo igitur in altero laterum talis duplicationis, cum rasario diligenter move (lateraliter secundum superius & inferius) piam matrem cum notabili quantitate cerebri, descendendo, per tres digitos plus & minus, secundumque invenies ipsos ventriculos.

In quo libet enim latere talis duplicationis reperies unam notabilem vacuitatem, quæ ventriculus est dicta, quæ est per longum porrecta, aliquantulum obligata, versus posterius lateraliter descendens. Viso uno latere vide & aliud, in quo videbis ibi ubique sicut in antedicto, & hi ventres sunt divisi à substantia cerebri, &c.

Visis prædictis move notabilem cerebri medullæ partem, ut diligentius videantur aliæ cerebri vacuitates, notando in basi anteriori prædictarum duarum vacuitatum unum foramen, quod est commune prædictis vacuitatibus, per quod spiritus ad alios ventres tendunt & etiam aliquæ humiditates in ipsis contentæ descendendo exeunt ad certam vacuitatem tendentem versus os basilare, circa locum ubi est certa caro glandosa sub incrustatione nervorum opticorum. Hæc vacuitas vocatur à **MUNDINO lacuna**, ab **AVIC. caput Rose**, & ab aliis *embotum*, quia est lata superius, stricta inferius, undique circumdata panniculo tenui, usque ad os basilare, & per istud embotum (ad prædictum os ibidem, ut cribrum subtilissimis poris perforatum) evacuantur &c. juxta istud embotum, versus posterius, etiam sub ventre seu ventribus ante dictis, est certa vacuitas oblonga aequaliter, cujus parietes sunt, sicut nates ante dictæ, quæ claudunt & aperiunt talem vacuitatem, quando opus est, &c. Et istam vacuitatem communiter authores ponunt pro ventriculo medio &c. in posteriori parte hujus ventriculi est foramen parvum, quod tendit ad unam aliam vacuitatem, quæ descendendo est versus locum ubi est principium Nuchæ, & hæc vacuitas non est in cerebello ante dicto, ut putant multi, nec est circumdata undique à substantia medullari cerebri, sed est inter posterius & anterius cerebrum sita, circumdata notabiliter versus cerebellum à pia matre ipsum tegente.

^d (*Cap. 38. de modo secandi cerebri*). » Clivano igitur viso, remove paulatine substantiam cerebri facientem ipsum clivum, & apparebunt ventriculi anteriores, sive ventriculus, si has duas partes pro uno ventriculo posueris. Etenim duæ sunt cavitates, una à dextris & altera à sinistris, qua incipiunt versus frontem per circuitum procedentes ac tortuose usque ad extremum fere cerebri anterioris, &c. »

Sed istis dimissis, vide excarnando dilatandoque partes dicto instrumento, ubi est principium nervorum opticorum circa suam incrustrationem, quo-

niam ibi est foramen per quod expurgantur dictæ superfluitates ad cavitatem, quam lacunam vocant, quæ lacuna est extra cerebri substantiam ad os basilare & descendunt ad palatum. Sed procede elevando substantiam cerebri & dilatando partes dicto specillo ligneo, quoniam in extremo dictorum ventriculorum, versus posteriorem partem, invenies unam aliam cavitatem, parvam & oblongam, & est situata supra dictam lacunam, ut superfluitatem ad ipsam, scilicet, lacunam mittat, quam cavitatem ventriculum medium appellant. &c. », Iste medius ventriculus videtur esse via quædam, sive transitus ad alias partes cerebri, & etenim parietes istius cavitatis sunt gibosi & fere se contingentes in mortuo & galenum has partes *natas* vocavit, ut dixi supra, qui medius ventriculus an sit bipartitus necne, ut quidam dixerunt, difficile est discernere sensu, sed qui bipartitam hanc cavitatem ponunt, habent talem rationem; videlicet, quoniam procedit ad ventriculis anterioribus qui duo sunt. Nota tamen quod in isto ventriculo nulla reperitur congeries venarum aut arteriarum. », rationi consentaneum est ponere & dicere quod iste medius ventriculus est via ducens superfluitates, sicut aliæ cavitates hujus humidissimi membri. Et ne ordo secandi interrumpatur, procede dilatando istum meatum versus posterius capitis, & videbis quemdam transitum ad quandam cavitatem descendentem versus spatium, quod est intermedium cerebri anterioris jam dicti & posterioris, quod cerebellum appellant. Hoc igitur spatium multi crediderunt esse ventriculum posteriorem quod non est rationale, etenim si recte inspexeris, invenies etiam aliam viam procedentem ad cerebellum, posterius quæ quidem via tamen parva sit, & non reperiatur nisi ab expertissimo Anatomista, tamen in omnibus est, & transit ad ventriculum postremum, tamen de hujusmodi ventriculis diversi modo antiqui locuti sunt, sed locus ille inferius inter utrumque cerebrum est locus per quem expurgatur tam medius quam posterior ventriculus, sub quo invenies venas adherentes conario & procedentes ad substantiam pæ matris &c. », & sub istis verbis ventriculus posterior. Habent cavitatem notabilem, & ideo vide ipsam, quoniam multi moderni ipsam non viderunt.

^e (*De humani corp. fabr. l. VII. c. V.*) Observantur enim utrinque ad callosi corporis latera, secundum ipsius longitudinem singuli, sinus in cerebri substantia, instar profundioris lineæ insculpti, ac cum superiore corporis callosi superficie eo magis patefcentes, quo cerebrum vehementius, quali id sursum in latera etiam acturus, se junxeris. Interior autem inferiorve ipsius superficies non nisi dextro sinistroque cerebri ventriculo ad aperto secantibus occurrit: quæ etsi per callosi corporis longitudinem quodam-

& illorum anteriores SINUS descripsit ; tertium VENTRICULUM, DUCTUM à tertio in quartum ventriculum, quartum tandem VENTRICULUM ita rimatus est, ut perpauca harum cavitatum descriptioni addiderint Neoterici. Sinus tamen posteriores ventriculorum anteriorum omisit. Meatum, quem numquam vidimus, quemque rarissime vidit, indicavit. Erravit in pelvis descriptione.

A VESALIO ad VAROLIUM & ARANTIUM usque, qui de his cavitatibus scripserunt auctores, WILLICHIVS, CAROLUS STEPHANUS, VICARY, GERSDORFF, MONTANA, COLUMBUS, SYLVIUS, FALLOPIUS, LYGÆUS, FUSCHSIUS, VALVERDA, PARÆUS, HALL, &c., non solum compendiario illas partes tractarunt, sed etiam sua, vel à GALENO, vel à VESALIO deprompserunt.

modo sinuetur, neque ut superior gibba sit, haud tamen simplex spectatur. Nam secundum ipsius longitudinem duæ instar quartæ circuli partis excavatæ superficies ducuntur, & in illarum medio tuberculum quoddam instar linæ exprorectum visitur, perinde ac si altero quidem extremo duas quartas circuli partes in callosi corporis medio junctas, reliquo autem extremo ad latera sursum protensas, intelligeres. (*id. c. 6.*) Ventriculorum cerebri numero is adscribitur, cui cerebello dorsaliq[ue] medulla communis est, ac quartus etiam ventriculus dicitur. Tres namque præter illum in cerebro, HEROPHILUM imitati, enumeramus: unum quidem in dextra cerebri parte, alterum in sinistra & tertium in cerebri, seu duorum primorum ventriculorum medio recententes. Dexter sinistro, prorsus situ, forma, magnitudine, aliisque omnibus quæ in partium constructione examinari solita sunt, correspondet; quare etiam singula quæ de dextro scribentur, de sinistro quoque nos dixisse arbitrari conduxerit. In dextra utraque cerebri parte secundum ipsius longitudinem dexter constitit ventriculus, tantum anteriori sede à fronte, quantum maxime posteriori ab occipitio, remotus: tantumque illis sedibus ab externa cerebri superficie sejunctus, quantum ipsius ventriculi dextrum, exteriusque latus à superficie cerebri distat, suo calvaria lateri contermina. Internum vero dextri ventriculi latus secundum callosi corporis longitudinem sinistri ventriculi interno lateri proximum est: neque aliud interstitium ambos separat, quam tenuis quædam, & velut, quod ad subtilitatem attinet, membranea cerebri portiuncula, quam septum vocavimus. Verum ubi ventriculi in ea cerebri parte consistunt, quæ prorsus dividitur, ut illa quæ cerebello incumbit, & quæ fronti proxima est, ibi ipsorum latera maxime dirimuntur invicem; nam præter cerebri membranas hanc sectionem subintrantes, etiam plurima cerebri substantia ventriculos sejungit, hacque ratione ventriculorum incessus obliquitas quædam in lateribus sese offert. Cæterum anterior ventriculi pars obtusa est, & rotunda, non vero, etsi omnes mihi secus scribere videantur, in acutum versus olfactus organa aut visorios nervos desinens. Neque etiam hac parte aliquem ductum meatumve à se porrigit, nisi quod interno latere, ut mox dicam diffusus, declivis ad tertium ventriculum peringat. Posterior autem ventriculi regio occipitium respiciens, obtusa quidem est & rotunda, ac deorsum sensim in cerebri substantiam versus priora paulatim cornu in modum arcuata tantisper descen-

dit, donec illuc perveniat, ubi olfactus organorum & visorios nervorum consistit principium, & qua maximi soporalium arteriarum rami in cerebrum feruntur. Cæterum hic ductus suo mucrone in sui lateris olfactus organum, visorios nervum neutiquam cessat. Multoque minus quadam continuitate illud olfactus organum perforat, verum in unam cerebri involutionem ibidem ad cerebri basim terminatur, & in se maximam cerebrum petentem arteriam cum tenuis cerebri membrana processu illam suffulciente, admittit, pituitaque portionem in ipso collectam ad infundibilum & cyathum deferre, quem hac in sede pituitam excipere, transfundereque audies. Hæc quum dico, innumera GALENI dogmata mihi reclamare haud ambigo, quæ olfactus organa cerebri anteriores esse ventriculos variè docent, & eosdem ventriculos tenues sensim factos in visorios nervos suo mucrone finire: & quod longè alienissimum est, anteriores hos cerebri ventriculos versus os cribri aut spongiæ modo in narium summo perforatum, pituitam per cava olfactus organa, tamquam per canalem, deducere attestatur; ejus modique non pauca, quæ potius ex refectione, quam proluxa quapiam disceptatione disci consuluerim. Univerfa ventriculi superficies lubrica & aqueo humore oblita, & inter disseccandum subinde eadem oppleta conspicitur. Deinde universi ductus ventriculi secundum cerebri longitudinem incedentis superior pars omnis inæqualitatis est experta. Inferiorem vero ejus partem efficit inæqualem sinus quidam, ex posterioris ventriculi sedis externo latere antrosum oblique ad communem ventriculorum cavitatem prorepens, & ad leviolem pituitæ defluxum paratus. Dein ad inæqualitatem facit ea ventriculi pars quæ deorsum à posteriore ventriculi sede prorepat. Ille namque ventriculi reflexus una cum sinu illo in causâ est, ut monticulus quodammodo in anteriori posteriorique inferioris sedis ventriculi regionibus extuberet, qui à dextro latere declivis ad sinistram latus, versusque communem ventriculorum cavitatem fertur. Inferiores enim ventriculi dextri & sinistri partes, quæ tota callosi corporis longitudine continuæ visuntur, versus utriusque medium communemque illam cavitatem deorsum inclinant, & non ut superiores ventriculorum partes & latera, orbiculatæ, & ab invicem septo aliquo diremptæ spectantur. Neque profecto aliud est, communis ventriculorum cavitatis, quam inferiorum dextri, & sinistri ventriculorum partium sub corpore testudinis imagini comparato descen-

Ex

CEREBRI ET CEREBELLI.

41

Ex VAROLII descriptione constat quod VENTRICULOS anteriores & illorum sinus, præ

fus, concursusque, qui inferiori parte oblongam vallem duorum vicinorum montium exprimit, acutumve per suam longitudinem angulum efformat. Superiori vero sede ad testudinem imitantis corporis effigiem cavitas illa secundum concavum orbiculata, tereſve viſitur. Cujus modi verò corpus illud ſit, ſequenti capite explicabitur: nunc interim ventriculorum ſermone tantum inſtituto, quorum jam duos dextrum videlicet & ſiniſtrum recenſuimus, & propemodum etiam tertium, qui communis amborum eſt cavitas, binos à ſe ducens meatus, quorum unus ex humiliori ipſus ſede, ubi acutum angulum per totam ſui longitudinem vallis cujuſdam ritu exprimit, recta deorſum verſus cyathum cerebri pituitam excipientem porrigitur. Alter autem meatus, qui poſterior eſt, tertii ventriculi non minima pars cenſendus venit, & inter cerebri teſtes & nates, ac ſuper dorſalis medullæ initium declivis, ad quartum ventriculum retrorſum pertinet. Meatus hujus initium non adamuſſim orbiculare viſitur, ſed quodammodo triangulare. Servat enim in inferiori ſede acutum ſuæ cavitatis, unde prodit angulum: in ſuperiore verò meatus parte, quæ glandi vaſorum tertium cerebri ventriculum petentium diviſioni præſectæ, proxima conſpicitur, tranſverſa linea anguli illius latera connectit, ipſaque cum illis alios duos angulos conſtituit. Atque hujusmodi etiam meatus hujus oriſicium eſt, quo in quartum ventriculum ſub cerebri natibus reſpicit. Ex inferiori meatus iſtius angulo, qua primum inter cerebri teſtes ferri incipit, & meatus alius raro educitur, qui per cerebri ſubſtantiam deorſum in priora protenſus, ad finem ejus meatus tandem ceſſat quem hic humiliori tertii ventriculi ſede recta deorſum duci, atque in cyathum terminare diximus, in quem ambos iſtos meatus, cerebri pituitam deferre audies. Cæterum quartus ventriculus ex dorſalis medullæ & cerebelli finibus componitur, non ſecus quàm ſi utraque manu unam fingeres cavitatem. Dorſalis itaque medulla ex cerebro prodit, ubi tertius ventriculus meatum verſus quartum ventriculum primum porrigit, teſtesque cerebri & nates dorſalis medullæ principio continuantur, ac meatum illum tertii ventriculi cum dorſalis medullæ initio æqualiter ſic deducunt, ut meatus ſuperior ſedes illis, inferior autem dorſali medullæ incifa ſit. Poſtquam vero meatus ille nates ſuperavit, ejus portio quæ dorſali incifa videtur, dilatari incipit, ac ſinum efformat uſque ad eum fere dorſalis medullæ locum, qua calvariam egreſſura eſt, pertinentem. Sinum hunc HEROPHILUS cavitati rectiſſimè aſſimilavit calami quo ſcribimus. Nam ſi huic ſinui eam calami partem, quam atramento intingimus, comparaveris, animadvertes proſecto calami oriſicium, ubi adhuc calamus teres eſt, & ſectiōni vicinus, tertii ventriculi meatus fini reſpondere, ſub natibus prominenti: deinde cuſpidem quo literas ſingimus, ſimilem obſervabis infimæ ſinus parti qua in dorſalem medullam jam ex calvaria exciſuram, veluti porum anguſtumque meatum producit. Duos autem calami angulos quos inter mucronem & elatiſſimæ ſectiōnis initium ſingimus, ipſuſque calami

mi cavitatis latera, ſinus lateribus ſimiliſſima offendes. Ad hujus dorſalis medullæ orbicularis ſinus cavitatifve latera, ubi anguli illi conſiſtunt, unus utrobique dorſalis medullæ orbicularis proceſſus habetur, cui duntaxat cerebellum adnaſcitur, & ad quem in continuum cum dorſali medulla corpus efficitur. Hujusmodi igitur dorſalis medullæ cavitates, alteram quarti ventriculi partem conſtituunt. Quæ autem in cerebello ſpectatur cavitas, inter duas orbiculares cerebelli ſedes, quibus dorſali medullæ continuatur, & inter ejus cerebelli partes quam veluti tertiam ipſius portionem recenſuimus, & vermis imagini comparavimus extrema, exſculpitur, latior quam longior, non tamen admodum profunda. Hæc alteram quarti ventriculi partem conſtituit, qui in anteriori & poſteriori ſede, quantum ad cerebri cerebellique ſubſtantia continuity ſpectat, dehiſcit, quum ſcilicet neque anterior, neque poſterior cerebelli pars dorſali medullæ adnaſcatur. Quamvis interim ventriculus iſte tenui cerebri membrana & anteriori & poſteriori parte quodammodo occludatur. Anteriori enim parte tenuis membrana, qua cerebellum cerebro & cerebri natibus connectit, ventriculum obvolvitur, poſtiorē vero illius ſedem obducit. Tenuis membrana portio cerebellum dorſali medullæ ibidem colligans. Quartus ventriculus nihil in ſe præter aqueum humorem, qui in aliis ventriculis communis eſt, inter diſſecandum continere animadvertitur, quemadmodum neque meatus ex tertio cerebri ventriculo in quartum pertinens. At dexter & ſiniſter ventriculi, præter hujusmodi humorem, etiam plexum quemdam in ſe continent, quem diſſectiōnum periti ſecundis ſortifve involucris comparant. Tertius autem ventriculus venoſum illud vaſ deducit, quod multifariam complicatum plexus illius conſtituendi gratia à quarto duræ membranæ ſinu propogari, in tertio libro docuimus. Deinde anterior quoque horum ventriculorum pars ab illo vaſe, venulas impenſe graciles interdum aſſumit, illis quam ſimiliſſimas quibus adherentem oculi tunicam exornari conſpicimus. Atque hujusmodi venulæ ventriculorum ſuperficie adnaſcuntur facilius, quod durior & quaſi calloſior cerebri ſubſtantia in ventriculorum ſuperficie, quam alibi, occurrat. Cæterum GALENUM, cæterosque omnes qui poſt illum in Anatomie nobis quicquam prodiderunt, miror ſcribere, trium primorum cerebri ventriculorum ſuperficiem tenui membrana, uti ipſum cerebrum, cingi, obducique, quartum autem non ita; quum nulla proſus alicujus ventriculi, meatuſve ſuperficies tenui membrana obvolvatur. Quis enim, obſcero diligenter humanæ fabricæ partes examinans, neque alicujus ſcriptis ſolum addiſtus, non vel hinc conſpiciet GALENUM, pleraque, & præcipue in libris de uſu partium, imaginatum fuiſſe? arbitrabatur namque tam mollem cerebri eſſe ſubſtantiam, ut incifi ipſi ventriculi in ſe colligi debuiffent, ſi tenui membrana intus non ſuccingerentur. Dein duriorē cerebello tribuens ſubſtantiam, ſibi perſuadebat, ejus ventriculum citra membranæ quæ ipſi fulcri loco eſſet, beneficium poſſe continere. Ego ſanè arbitror GALENUM,

E

HISTORIA CAVITATUM

cæteris distinctius indicaverit ^f, licet non exactè descripserit. Icones, quæ non mediocrem rei ideam subministrant, apposuit (I. 2. TAB. 6.); illæ tamen non sufficiunt. Nedum historiam ventriculi tertii & quarti illustraverit, illam è contra ita obscuravit, ut vix ventriculos illos agnosceres.

ARANTIUS, quem falso dicunt primum satis completam ventriculorum anteriorum & partium in illis comprehensarum, descriptionem exhibuisse, minus notas tantum tum cerebri cum cerebelli cavitatum partes patefacere suscepit ^g; & reipsa solùm de ventriculorum antero-

rum illos libros scriberet, apud HEROPHILUM, aut ANDREAM, aut MARINUM, aut alium quempiam legisse, in tres cerebri ventriculos tenuis membranæ processus partesve porrigi, non item vero in quartum ventriculum; qua oratione illi ventriculos membrana quapiam veluti peritoneo, aut tunica costis subducta succingi non indicabant: verum tenuis membranæ partes intelligebant, vasa in ventriculos deducentes, à quibus secundarum, modo efformati plexus fabricantur, cujusmodi pars in quartum ventriculum nulla exporrigitur. Quin etiam præter id quod ventriculi membranis neutiquam succinguntur, illæ obstaculo essent, quo minus cerebri substantia interstitio quodam præpedita, materiam suis ventriculis oblatam, in animales spiritus emutaret. (*id.* c. 9.) Duos equidem cerebri meatus, quum tertium cerebri ventriculum prosequeretur, antea recensui, ac unum quidem insigni satis amplitudine ex media ipsius sede recta deorsum in cerebri substantia ea sculptum descendere dixi, ita sane, ut præsentis meatus finis è regione ejus calvariæ partis consistat quæ sinum glandulæ qua cerebri pituita excipitur reponendæ aptum, constituit. Alter meatus, quem rarissime observavi, quemque GALENUS etiam in nono de administrandis sectionibus libro præteruisse videtur, jam dicto longè arctior, secantibus occurrit, ac ex meatu illo progreditur qui à tertio ventriculo in quartum, per cerebri testes natesque pertingit. Quam primum enim meatus is cerebri testes subire incipit, ex anteriori inferiorive ipsius sede, alter is pituitate expurgandæ subserviens meatus educitur, sensim deorsum in anteriora tantisper in cerebri substantiam protensus, dum in sinum primi meatus terminetur, idemque ex ambabus meatibus orificium consurgat. Ad hujus orificii latera, tenuis membrana etiam hic cerebri basim succingens, orbiculatim à se educit sui portionem processive, substantia prorsus cum reliqua tenui membrana similem: nisi quod gracilibus prorsus venis, quamquam interim frequentibus, intertextitur. Præsentis processus initium acuratè refert elastissimam regionem infundibuli, quo vinum in angustioris orificii lagenas infunditur; est enim amplum, & orbiculare: ac dein ab exortu sensim in arcum, infundibuli quoque modo cogitur, donec tandem veluti in angustam oblongamque fistulam similiter atque infundibula finiat; quæ deorsum protensa, per peculiare sibi in dura cerebri membrana excisum foramen descendit, suo mucrone ad glandem qua cerebri pituita excipitur, desinens. Adeo ut universum hoc membraneum corpus infundibulo & imagine & usu quàm simillimum censerì debeat; quamquam etiam scyphi, seu in qua in balneis lavamur conchæ forma (quam superior hujus cor-

poris pars concinnè exprimit) appelletur. Nihilominus alibi à nominum impositoribus, humilior corporis hujus pars infundibuli fistulæ non ab similibus, dicta videtur. Reliqua autem pars superior, quæ sensim versus inferiora in arcum desinit, magna ex parte visorijis nervis quæ illi invicem coeunt, subtenditur.

f (*De nervis opticis*) Quum itaque figura ventriculorum insequatur figuram cerebri, jure merito figura cerebri prius venit proponenda. Est ergo, ut optime nosti, cerebrum ex utraque parte oblongum. Et ex parte qua cerebri magnæ portiones se mutuo respiciunt, est planum, atque depressum. In aliis vero partibus habet sphaericas prominentias respondentés ossium concavitatibus. Sunt autem tres cerebri prominentiæ; anterior, media & posterior. Anterior cerebri prominentia replet cavitatem calvariæ formatam ab osse frontis, à superiori parte ossis cribrati, ab anteriori parte ossis sincipitis, & à superiori cunealis. Media autem prominentia, quæ ab inferiori sede existit, replet cavitatem utrinque excavatam ad latera selle, gratia glandis pituitam cerebri depascentis in osse cuneali exsculptæ; quæ cavitas formatur à posteriori parte ossis cunealis, ab anteriori parte ossis auditus sive petrosi, nec non ab osse temporali. Postrema cerebri prominentia replet cavitatem productam à superiori parte occipitii, à posteriori ossis sincipitis, & ossis petrosi. Omnibus igitur istis prominentiis correspondet ventriculorum cavitas: nam fertur insignis quidam sinus recta ab anteriori prominentia cerebri usque ad postremam, qui sinus tantum distat ab extrema superficie cerebri in posteriori parte, quantum in anteriori; hic sinus ubi pervenit ad regionem anguli existentis in superiori parte ossis petrosi intra calvariam reflectitur ad prominentiam mediam, & inferiorem cerebri, eademque ratione in ea prominentia inculptus est, qua in anteriori & postrema dicebamus: estque tota unica cavitas; ita ut universum cerebrum sit veluti insignis quidam cortex ambiens prædictas cavitates. Quod cerebrum in ambitu ventriculorum habet substantiam crassissimam præterquam in basi, ibi enim substantia cerebri ventriculi obducta est longe tenuior, quam sit in reliquis partibus. Quare ventriculorum figura est talis. 1. in sinistra parte, & talis. 2. in dextra. (TAB. 6.)

g (*Anatomic. observat. c. 1.*) Præter jam perceptos in cerebri substantia sinus, quos ventriculos appellare consuevimus, duos insignes alios sinus, aut cavitates in penitioribus cerebri partibus reconditas, atque alte delitecentes reperio, qui à superiorum sinuum, aut ventriculorum magnitudine non admodum recedunt; membranaque cerebri quadam solidiore substantia, velut priores, circumscri-

rum SINIBUS anterioribus, de contentis in illis, de illarum partium præparatione egit. Si conferantur quæ de omnibus illis partibus habet, illum primum SINUS prædictos cæteris exactius descripsisse manifestum erit. VENTRICULI quarti præparationem fatis rectè assignavit; in illius tamen forma describenda erravit.

Ab ARANTIO ad nos usque, ex infinito pene Anatomistarum numero ^h qui de his cavitatibus scripserunt, pauci admodum aliquid novi ex naturæ visceribus hauserunt.

Casparus BARTHOLINUS primus ex professo SINUS posteriores ventriculorum anteriorum descripsit ⁱ, exactèque illos quandoque deficere, notavit. In cæteris verò, ut sui majores erravit.

WHARTONUS primus INFUNDIBULUM ad naturam descripsit ^l, ritèque observavit illud duplici substantia, extus membranè, intus medullari, constare.

VIUSSENIUS cæteris exactius VULVAM & ANUM circumscripsit, tertium VENTRICULUM rimatus est, infundibuli descriptionem perfecit, primusque tandem à tertio in quartum ventriculum ductus parietem posteriorem, quem VALVULAM majorem cerebri denominat,

buntur. Resident hi sub duobus illis ventriculis anterioribus, atque hinc inde, quasi in subjecto navigii alicujus abdito cubiculo, latent, ad anterioraque versus frontem protendant, tertioque, vel communi sinui, ut dicemus, quemadmodum & duo superiores continui evadunt, atque in illum velut cerebri centrum concurrunt. (*Id. c. 4.*) Partes huc usque explicatas spectantibus ita objicere consuevi. Ubi ad tertium ventriculum devenero, fornice in posteriorem partem reflexa, quæ bombycinis vermibus, ut dixi, est continua, occipitio ad meipsum converso, ac magna cerebri parte sublata, ab inferiori regione, sursum versus, osseo gladiolo, sectionem in anteriora duco, atque attolens divido, diducensque utraque manu parte facio; etenim hac ratione, continuos communi sinui jam dictos plexus conspiciendos præbeo, in profundam cerebri substantiam demersos, quibus ducibus ad nostros sinus iter præmonstratur, eorumque cavitas longè producta sese offert; sublatisque eorum basi incumbentibus choroidibus, jucunda illa vasorum per sinuum basim facta distributio oculis subjicitur.

^h ABAILLE, A BERGEN, ARANTIUS, ALBERTUS (*Salom.*), ARNISEUS, BACHETTONI, BANISTER (*Johan.*), BARBETTUS, BARTOLETUS, BARTHOLINI, BASSIUS, BAUHINUS, BEDDEVOLE, BESSE, BIDLOO, BLASIUS, BOCKELIUS, BOEHMRAAVIUS, BOHNIUS, BORDINGIUS, BOURDON, BURRHUS, CABROLIUS, CAPPIVACCIUS, CASE, CASMANNUS, CAT (*le*), CHARRIERE (*de la*), CHESLLEN, CHARLETON, COLLINS, CORNACHINUS, CORTESIUS, COURTIN, COWPERUS, CROOKE, DEIDIER, DIEMERBROECK, DIONIS, DRACKE, DRESSERIUS, DUNCAN, DUVERNOI, FEVRE (*le*), GARENAGEOT, GAVASSETIUS, GELÉE, GLASERUS, GRASSECCIUS, GUEVARA, GUILLEMEAU, GUINTERIUS, HALLER, HEISTERUS, HELWIG, HERMANNUS, HIGMORUS, HILAIRE (*St.*), HOFFMANNI, HORNE (*Van*), HORSTIUS (*Greg.*), JESSENIUS, KEILL, KIRCHEIM, KNOBLOCHIUS, KULMUS, KYNALOCHEUS, LAUREMBERGIUS, LAURENS (*du*), LENDENIUS (*Vander*), LIEUTAUD, LEON, LIGÆUS, MARCHETTIS (*Dominicus de*), MARTINEZ (*Don Martin*), MOLINETTUS, MORAND, MORGAGNI, MUNNICK, MURALT (*de*), NICOLS, NICOLAI, NOGUEZ,

NORTON, ORTLOB, PALFIN, PASCOLI, PECQUET, PICCHOLOMINUS, PLANERUS, PLATERUS, POLL, RECORDE, REMMELINUS, RIDLEY, RIOLAN, RUYSCHIUS, SALTZMANNUS, SENAC, SIMSON, SPIGELIUS, STENO, STOCKAMERUS, STRAUSSIUS, TAVVRY, TEICHMEIERUS, ULMUS, VESLINGIUS, VERHEYEN, VIDIUS, VIUSSENS, VOGLI, WARTHONUS, WELCHIUS, WINSENIUS, WINSLOW, WINTRINGHAM, &c.

ⁱ (*Inst. anat. cap. vi. de capite.*) Duo illi ventriculi, qui male anteriores & superiores dicuntur, qui etiam in postica parte cerebri & inferiore constituent, forsitan melius laterales dicerentur, & cum VESALIO dexter & sinister, amplissimi sunt, obliqui, anfractuosi, semicirculares, &c. Excitant præterea in parte sui posteriore recto ductu, ubi cavitatem subrotundam digitali non abfimilem formant: hanc aliquando abesse memini.

^l (*Ad enog. c. 25, de gland. pituit.*) Excipit etiam vas quoddam, vel canalem e quarto ventriculo cerebri in hanc glandulam pendentem. Vulgo hic canalis nomine infundibuli venit; quod crederent hæcenus anatomici vulgaris infundibuli speciem referre; & revera tabulae quibus depingunt hunc ductum plane infundibuli formam præ se ferunt. Etenim superne unguis latitudinem æquat, inferne prope modum in conum definit. Interim hic ductus tantillo amplior est parte sui superna, quam inferna. Illa vero latitudo quam tribuunt anatomici supernæ ejus parti spectat ad membranam tenuem, quam pertundit, cuique in illo transitu adnascitur. Alias vero ductus hic, infundibulum dicitur, superna sui parte apte quadrat magnitudini foraminis excretorii quarti ventriculi, cui in ambitu per medullarem quandam substantiam corticis cerebri simillimam, undique connectitur. Constat infundibulum duplici substantiâ extus membranæ, intus medullari: membrana quidem ejus pars undique, ut dixi, tenui meningæ annectitur: medullaris vero, similiter, undique margini foraminis quarti ventriculi continuatur.

Canalis hic tenuem membranam egressus, oblique retrorsum fertur, donec ad anteriorem hujus glandulæ partem perveniat; ubi crassa membranâ pertusâ eandem subintrat; & diviso tamen canali in foramina exigua, quæ demum partem membranæ glandulæ posteriorem pertundunt.

F ij

assignavit m. Illam tamen delineasse videtur STENO (B. fig. 7. TAB. IX.).

D. MORGAGNIO debemus descriptionem *transversæ LAMINÆ cinereæ* quandoque mediam

m (*Neurograph. univers. c. XI.*) *Vulva* autem nihil aliud est, quam foramen; circa anticam ventriculorum anteriorum cerebri regionem, subtus fornicem reconditum, & juxta radices illius excavatum, cujus interventu prædicti anteriores ventriculi cum tertio communicant. *Anus* vero alterum est foramen subtus posticam fornicis partem latians, & juxta nates excavatum, quo intermedio anteriores ventriculi cum tertio pariter communicant.

Tertius ventriculus est cavitas rimæ majusculæ æmula, nervorum opticorum thalamis seu medullæ oblongatæ cruribus intermedia, cujus supernam partem cinerea mollisque substantia lacunaris ad instar obtegit; proindeque ipsam lacunaris nomine donamus. Cinerea vero hujusmodi substantia, cui supra descriptus tractus medullaris incumbit, & unitur, ubi nervorum opticorum thalami, qui scilicet ipsius interventu simul uniuntur, ab invicem se junguntur, præ nimia mollitie facillimè divellitur, ejusque divisæ partes in utroque tertii ventriculi latere, adeo in semetipsas contrahuntur, ut vix appareant tertii lacunari perspecto & divulso; ita ut lateralibus illius partibus paululum ab invicem diductis, solidi nihil vulvæ & ano interjectum remaneat: hunc intra medullam oblongatam excavatum & inter bina illius crura situm esse patet, simulque infundibuli, mediæ ipsius basi appensi, ejusque cavitati inhiantis orificium conspicitur; imo & binæ fornicis radices deteguntur, quibus medullare corpus crassiolem nervum referens, & ex transverso situm antepositur, ac unitur: in postica tertii ventriculi parte, apertum sese prodit orificium ductus unius inferioris describendi, quo intermedio tertius ipse ventriculus cum quarto, quemadmodum vulvæ, & ani interjecto, cum anterioribus communicare videtur.

(*Id. c. 8.*) Infundibulum est vas piæ meninge obductum, molle, subcinereum, & breve, tertio cerebri ventriculo inhians, nervorum opticorum coalitui immediare postpositum, & glandulæ pituitariæ insitum, quod aquoso cuidam humori è cerebro mananti excipiendo, & ad glandulam pituitariam transmittendo à natura dicatum est.

Quamquam infundibulum vas esse dixerimus, & illud hujusmodi nomine non prorsus indignum esse censeamus: cum ea pars illius quæ in tertium cerebri ventriculum aperitur, manifeste cava appareat; illius tamen structura, à naturali reliquorum corporis vasorum texturâ in hoc discrepat, quod id merè membranofum non sit, nec quemadmodum reliqua vasa sensili meatu, secundum totam extensionem suam donatum appareat; siquidem inferiorem partem illius, qua videlicet in glandulam pituitariam inseritur, insensibilibus tantum poris instructum esse, oculari inspectione patet, & hoc comprobatur experimento, quo spiritus vini croceo, vel quopiam alio colore infectus, in tertium cerebri ventriculum per superiora apertum, siphunculo immittitur: etenim dum prædictum tentatur experimentum: injecti spiritus vini subtilissimæ folium particulæ, non citò, sed tantum sensim infundibulum præterlabuntur & pituitariam super

glandulam decidunt: cujus supernam, & laterales tantum partes alluunt, uti manifeste patet, dum hæc supra allato experimento peracto, in frustra secatur; injecti namque liquoris colore, interior ejus substantia nullibi infecta apparet.

Etsi infima infundibuli pars sensili cavitate instructa non sit, uti modo diximus, illud tamen ut pote partim cavum & partim spongiosum, proindeque laxis poris donatâ substantiâ constans, aquoso cuidam humori excipiendo, ac excernendo maximè aptum nobis videtur. Verum ut excretionis istius modus non nemini innotescat: notandum est primo, eam vas illius excretorii partem, quæ nimirum glandulæ pituitariæ innititur, in duos ramos dividi; quorum unus superiori ac mediæ prædictæ glandulæ regioni insidens & adhærens, figuram non nihil rotundam primum servando, & deinde in membranam abeundo, posticum versus ossis sphenoidis processum tendit, ipsique unâ cum subjecta glandula connectitur. Alter vero ad anteriora tendendo, ad instar membranæ paululum expanditur, & anteriori glandulæ pituitariæ parti sese subjicit, ut in calvaria ovina facillè conspici potest, in qua exterior infundibuli superficies, mediante piæ meninge, cum dura matre laxè conjungitur, propterea quod in ove amplum & subrotundum foramen, in ea duræ matris parte, quæ sellæ equinæ superiora obducit, secundum naturam relinquuntur, quod in homine, vitulo & pluribus aliis animalibus aliter sese habet. Etenim in iis exterior infundibuli facies, hujusmodi foraminis marginem propius attingit, ipsique, piæ meningis interventu cohæret. Notandum est secundo quod in cane prædictum vas excretorium amplius est, sed brevius quam in homine; illius enim cavitatis ad glandulam usque pituitariam producta manifeste patet. Præterea illud in cane secus ac in homine, vitulo, ove & pluribusque aliis animalibus, supradictæ glandulæ indivisum insidet, & unitur, tenui, imaque membranâ obducitur, quæ ulterius extensa subjectam glandulam proximè complectitur.

(*Id. c. XII.*) Ubi cerebellum crassa meninge denudatum ad posteriora reclinatur: subcinera, nonnihil crassa, & mollis detegitur membrana, quæ est piæ meningis productio, substantiâ glandulosa, cerebri cortici non absimili intertexta. Hujusmodi autem membrana, quam transversus medullaris tractus circa anteriora subit, processui vermiformi anteriori, processibus à cerebello ad testes, & posticæ pontis varolii parti adhæret, & unitur; ex quibus eam quarti ventriculi cavitatis anticæ parti instratam esse, & aquæ emissarium circa posteriora occludere intelligitur; proindeque illam valvulæ vices gerere asserimus. Ex quo fit, ut habitâ officii, & magnitudinis illius ratione, ipsam valvulam cerebri majorem nominemus: ut eam à membranaceis ligamentis distinguamus, quæ intra longitudinalis, & lateralium sinuum cavitates, valvularum minorum vices supplent, & munia præstant,

thalamorum partem connectentem, secundum altitudinem tertii ventriculi ^o. Illam tamen delineasse videtur STENO (A. fig. 7. TAB. IX.).

D. WINSLOW varia notatu digna de sinibus ventriculorum cerebri anterioribus proposuit ^o.

D. SENAC strias quasdam psalterii descripsit P.

D. GARENGEOT ventriculorum anteriorum SINUS anteriores in quibusdam cæteris exactius assignavit ^o.

A. BERGEN egregiè animadvertit CRURA minora, seu SINUS posteriores ventriculorum anteriorum, in plano inclinato extendi, licet inclinationis modum non defini-verit ^o.

D. UVERNOI observavit sinus anteriores, ex angusto sensim latiores amplioresque fieri, &c. ^o.

Nil novi illis cavitatibus attulerunt D. MORAND Commentaria ^o, quin imo circa variarum in illis cavitatibus contentarum partium descriptionem erravit, ut alibi dicemus.

Immerito credit D. LIEUTAUD primum delineasse depressionem quam *anchyroideam* ipse de-

n. (Adv. anat. VI. animadv. II.), Ego igitur istud lacunar quod diligentissimus vir describit, pluries conspexi; summis thalamorum, quos conjungebat, lateribus deorsum paululum incurvatum; quinimo aliquando duo vidi, alterum alteri subiectum, quorum superius eum tractum medullarem esse, credidissimè, nisi hunc lacunari incumbere, & uniri dixisset, illud vero à subiecto profusè junctum apparuisset. Et quando duplex hoc lacunar memoravi, addam, me sub eo proximo meatu quem vocant transitum ad quartum ventriculum, meatum aliquando alterum conspexisse. Verum qui id lacunar & pluries, & duplex interdum vidisse me, fateor, idem ajo, in quibusdam cerebri vix transversam laminam cineream, lacunari multo breviorè, non summa thalamorum latera, sed mediam, secundum altitudinem tertii ventriculi, horum partem connectentem, quam nemo; quod sciam, memoravit; in nonnullis autem nec volam, nec vestigium aut lacunaris aut descriptas transversæ laminæ ullo pacto à me videri potuisse.

o (Exposit. anat. Traité de la tête, p. 66.) Les ventricules latéraux sont d'abord larges & arrondis par leurs extrémités voisines de la cloison trans-parante. Ils vont de devant en arrière en s'écartant de plus en plus l'un de l'autre & en se rétrécissant. Ensuite ils se recourbent en dessous, reviennent obliquement de derrière en devant par un contour semblable à celui des cornes de belier, & se terminent presque au-dessous de leurs extrémités supérieures, mais moins avant & plus en dehors.

p (Anat. d'HEISTER, avec des eff. de phys. p. 653) „ A l'extrémité postérieure de ce bord les piliers y aboutissent, s'écartent & laissent entre eux une espace triangulaire: sur la substance medullaire de cet espace on remarque des fibres transversales qui s'attachent obliquement à la ligne qui partage ce triangle en deux triangles égaux; &c.

q (Splanch. Démonstration du cerveau p. 247.) Outre cette étendue des ventricules supérieures, ils forment encore chacun un contour qui paroît s'enfoncer en dessous pour revenir vers l'extrémité antérieure du lobe moyen du cerveau, de façon néanmoins qu'il ne faut pas penser que le ventri-

cule supérieur, d'un côté, & son contour inférieur ou en dessous, soient diamétralement l'un sur l'autre; car si l'on fait attention à ces deux cavités, l'inférieur approche plus des tempes, & a un trajet moins horizontal que le ventricule supérieur, puisqu'elle passe sous la grande fente de Sylvius, & qu'elle a sa même obliquité. Cette cavité inférieure se termine par un petit cul-de-sac, étroit & assez semblable aux cornes postérieures des ventricules supérieures; elle n'est pas si avancée en devant que les ventricules supérieurs. &c.

r (Disputat. Anatom. select. vol. 2.) Ne vero quod in aliis reprehendimus, à nobis minus, prestitum esse dicatur; asserimus, si non omnes, ple-risque tamen sinistra quadam cerebri admini-strandi ratione seductos, crura horum ventriculorum minora in figuris suis penitus neglexisse; quum vero hi ventriculi, crurum intuitu, minime in superficie horisonti parallela, sed in plano inclinato extendantur, ita ut crus majus, seu interius, fere ad uncia longitudinem minori sit elatius, fieri aliter haud potuit quin recepta inter anatomicos methodo cerebri lamellarum sectionibus horisonti parallelis dissecandi, crus majus in conspectum prodiret latente semper minori, hincque tot incompletæ ventriculorum horum passim profant figuræ. Quod ipsum uti erroris hujus causam unice considero, ita mihi postea ansam præbuit cerebri administrandi rationem aliter paulo instituendi.

s (Comment. acad. petrop. t. 4. p. 130.) Alter ductus ad ventriculum novum seu bombycinum ducit, ac veluti cavitatem conchæ simulat; is statim à principio curvus & arcui similis, super inferiorem hemisphærii limbum, circa basin medullæ oblongatæ, sinum semisphæricum describit, qui ex angusto sensim latior ampliorque factus, postquam ad latus internum medullæ oblongatæ pervenit, in saccum ovalem reliqua sinus cavitatè triplo majorem terminatur.

t (Mem. de l'Acad. Roy. des Scienc. an. 1744.) Il reste à examiner deux enfoncemens particuliers qui se rendent dans la cavité où l'hippocampus est logé. Le premier est à la partie postérieure, il a un travers de doigt d'étendue, & fait un petit re-

46 HISTORIA CAVITATUM CEREBRI ET CEREBELLI.

nominat, quamque in EUSTACHII fig. 13. Tab. 5., VESLINGII fig. 9. Tab. 8., GARENGEOTI fig. 3. Tab. 13., A BERGENI fig. 4. Tab. 13., videre est.

courbement de son commencement à la fin. Plusieurs Anatomistes, entr'autres VAN-HORNE & les BARTHOLINS, ont appelé cette cavité digitale, comme si elle étoit d'une figure à recevoir le bout du doigt; cependant sa terminaison a très rarement cette figure, & dans presque tous les sujets elle est fort pointue.

Le second enfoncement de la grande cavité de

l'hippocampus est circonscrit par un trait à peu près pareil à celui suivant lequel on tracerait une ancre de vaisseau, & pour cette raison je le nommerai *anchiroïde*. Il occupe un petit espace entre l'enfoncement digital & le rebord convexe de l'hippocampus. Je crois que Mr. Lieutaud est le premier qui l'ait représenté dans ses essais anatomiques.

Fig. VIII. TAB. XII. ex VIEUSSENIO.

A. Cerebri cortex. B. & c. Albi anteriorum cerebri ventriculorum parietes, vasis sanguiferis irrigati. C. Posterior prædictorum ventriculorum pars cultello anatomico per medium secta, & aperta. D. Anteriores medullæ oblongatæ processus, vasis sanguiferis irrigati & utrinque, ad latera ultra naturalem tensionis statum producti. a. Limbus exterior albæ mollisque membranæ, que medullæ oblongatæ cruribus infertitur. E. Crura medullæ oblongatæ, utrinque inversa, & supra modum distenta. F. Pars inferior crurum medullæ oblongatæ, que dilaceratur, ubi hæc ad latera invertuntur, & supra modum distenduntur. G. Fornix, seu fimbriata veri fornicis appendix, ex transverso rescissa & ad anteriora reclinata. b. Fornicis sic vulgo dicti radices, seu binæ veri fornicis columnæ anteriores, ab invicem diductæ & paululum depressæ. c. Commissura crassioris

nervi æmula, per medium secta, & paulo minor, quam par sit, repræsentata. d. Fundus tertii ventriculi dilatatus; in quo arteriarum carotidum rami anteriores e. uniti, & nervi optici f. f. post coalitum sejuncti, & rescissi apparent. H. Pia meningis cerebri basim obducentis portio, in qua hiatus ad infundibulum ducens conspicitur. g. Albicantes prominentiæ duæ, pone infundibulum constitutæ. h. propagines duæ minores arteriæ cervicalis, quæ spatium infundibulo, & processui annulari interjectum irrigant, & c. I. Canalis natus, & testibus substratus, seu aquæ emissarium per superiora apertum. K. Nates ab invicem diductæ. L. Testes ab invicem diducti. i. Transversus tractus medullaris anticam valvulæ majoris cerebri partem occupans. k. Pars antica valvulæ majoris cerebri. M. Magnitudo & figura naturalis cerebelli humani crassâ meninge denudati, & à vasis ipsum irrigantibus liberati.

F I N I S.

A P P R O B A T I O.

AMplissimi Gallix Cancellarii jussu, Manuscriptum accuratè perlegi, cui titulus *Adversaria Anatomica &c.*, illudque opus typis dignissimum judico. Parisiis, die 1. mensis Octobris 1750. SENAC.

P R I V I L E G E D U R O Y.

LOUIS PAR LA GRACE DE DIEU ROI DE FRANCE ET DE NAVARRE: Anos amés & féaux Conseillers, les Gens tenans nos Cours de Parlemens, Maîtres des Requêtes ordinaires de notre Hôtel, Grand Conseil, Prevôt de Paris, Baillifs, Sénéchaux, leurs Lieutenans Civils, & autres nos Justiciers qu'il appartien- dra, S A L U T. Notre amé le Sr T A R I N, Nous a fait exposer qu'il désireroit faire imprimer & donner au Public un Ouvrage qui a pour titre, *Adversaria Anatomica*, &c. S'il Nous plaisoit lui accorder Nos Lettres de Privilège pour ce nécessaires. A ces causes, voulant favorablement traiter l'Exposant, Nous lui avons permis & permettons, par ces Présentes de faire imprimer ledit Ouvrage, en un ou plusieurs Volumes, & autant de fois que bon lui semblera; & de le faire vendre & débiter par tout notre Royaume, pendant le temps de six années consécutives, à compter du jour de la date des Présentes. Faisons défenses à tous Imprimeurs, Libraires & autres personnes de quelque qualité & condition qu'elles soient, d'en introduire d'impression étrangere dans aucun lieu de notre obéissance, comme aussi d'imprimer ou faire imprimer, vendre, faire vendre, débiter ni contrefaire ledit Ouvrage, ni d'en faire aucuns Extraits, sous quelque pretexte que ce soit, d'augmentation, correction, changement ou autres sans la permission expresse, & par écrit dudit Exposant, ou de ceux qui auront droit de lui, à peine de confiscation des Exemplaires contrefaits, de trois mil livres d'amende contre chacun des contrevenans, dont un tiers à Nous, un tiers à l'Hôtel Dieu de Paris & l'autre tiers audit Exposant, ou à celui qui aura droit de lui, & de tous dépens, dommages & intérêts. A la charge que ces Présentes seront enregis- trées tout au long sur le Registre de la Communauté des Libraires & Imprimeurs de Paris, dans trois mois de la datte d'icelles, que l'impression dudit Ouvrage sera faite dans notre Royaume & non ailleurs, en bon papier & beaux caracteres conformément à la feuille impri- mée, attachée pour modèle sous le contre scel des Présentes; que l'Impétrant se conformera en tout aux Réglemens de la Librairie, & notamment à celui du 10 Avril 1725. Qu'avant de l'Exposer en vente, les Manuscrits, qui auront servi de copie à l'impression dudit Ou- vrage, seront remis dans le même état où l'Approbation y aura été donnée, ès mains de notre très Cher & Féal Chevalier le sieur Dagueffeu, Chancelier de France, Comman- deur de Nos Ordres; & qu'il en fera ensuite remis deux Exemplaires dans notre Bibliothèque publique, un dans celle de notre Château du Louvre & un dans celle de notre- dit très Cher & Féal Chevalier, le sieur Dagueffeu, Chancelier de France, le tout à pei- ne de nullité des Présentes. Du contenu desquelles, Vous mandons & enjoignons de faire jouir ledit Exposant & ses ayans cause pleinement & paisiblement, sans souffrir qu'il leur soit fait aucun trouble ou empêchement. Voulons que la copie des Présentes qui sera impri- mée tout au long, au commencement ou à la fin dudit Ouvrage, soit tenue pour

duement signifiée, & qu'aux copies collationnées par l'un de nos Amés & Féaux Conseillers-Secretaires, Foi soit ajoutée comme à l'original. Commandons au premier notre Huiffier ou Sergent, sur ce requis, de faire pour l'exécution d'icelles tous actes requis & nécessaires sans demander autre permission, & nonobstant Clameur de Haro, Charte Normande & Lettres à ce contraires. Car tel est notre plaisir. Donné à Paris le cinquième jour du mois de Novembre mil sept cent cinquante, & de notre Regne le trente-fixième. Par le Roi en son Conseil. SAINSON.

Registré sur le Registre 12. de la Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, N^o. 502. fol. 373., conformément au Règlement de 1723, qui fait défenses, art. 4. à toutes personnes de quelque qualité & condition qu'elles soient, autres que les Libraires & Imprimeurs, de vendre, débiter & faire afficher aucuns Livres pour les vendre en leurs noms, soit qu'ils s'en disent les Auteurs, ou autrement, à la charge de fournir à ladite Chambre Royale & Syndicale des Libraires & Imprimeurs de Paris, huit Exemplaires de chacun, prescrits par l'art. 108. du même Règlement. A Paris le 6 Novembre 1750. LE GRAS, Syndic.



